

Božja misija — moja misija

BOŽJA MISIJA — MOJA MISIJA

Odjel za globalnu misiju

Božja misija — moja misija

Pouke iz Biblije

Listopad, studeni i prosinac 2023.

Sadržaj

1. Božja misija za nas (1)
2. Božja misija za nas (2)
3. Božji poziv u misiju
4. Obavljanje Božje misije
5. Izgovori za izbjegavanje misije
6. Motivacija i priprema za misiju
7. Misija za mojega bližnjeg
8. Misija za potrebite
9. Misija za moćne
10. Misija za nedosegnute (1)
11. Misija za nedosegnute (2)
12. Estera i Mordokaj
13. Dovršetak Božje misije

POUKE IZ BIBLIJE — izdanje za odrasle — 4/2023.

Pouke iz Biblije — izdanje za odrasle priprema Odjel za crkvene službe Generalne konferencije adventista sedmog dana. Pouke se pripremaju pod nadzorom proširenog odbora za subotnjoškolske pouke, čiji su članovi konzultativni urednici. Tiskana biblijska pouka pridonos je odbora.

Nakladnik: ZNACI VREMENA, Prilaz Gjure Deželića 77, 10 000 Zagreb, Hrvatska • *Odgovorni urednik:* Neven Klačmer • *Urednik:* Mario Šijan • *Prijevod:* Tamara Babić • *Lektura:* Marijan Malašić • *Korektura:* Ljiljana Đidara
• *Prijelom:* Brankica Vukmanić • *Tisak:* Znaci vremena, Zagreb

znaci-vremena.com • adventisti.hr

CROATIAN ADULT SSQ — 4/2023
God's Mission — My Mission

Prestanite pričati i počnite nešto raditi!

Prije mnogo godina jedan naš adventistički časopis objavio je usporodbu o strašnoj močvari. Dok su ljudi prolazili stazom koja je vodila preko nje, često bi se okliznuli i pali u njezine opasne vode. Njihovi samrtni krici odjekivali su obližnjim selom. Bilo je strašno!

Zato su seljaci održali vijeće. Zapravo, održali su mnoga seoska vijeća. Iznese su razne teorije i radovi u kojima se analizirao uzrok problema, a katkad su čak i predlagana rješenja. Ali nikada ništa nije učinjeno, osim što se nastavilo sa sastancima i razgovorima. Rasprave su trajale godinama. Ljudi su pisali stručne radove na tu temu. Dovode ni su gostujući predavači. Održavane su dvorišne prodaje kako bi se prikupio novac i osigurali obroci onima koji su žrtvovali toliko sati sjedeći na tim sastancima. Na kraju je prikupljen i novac za izgradnju zvučno izolirane sobe za sastanke, kako krici izgubljenih i umirućih ne bi remećili tekuće rasprave. Ali nitko nije učinio ništa da bi pomogao onima koji su bili u nevolji. I nitko nije učinio ništa da se još više ljudi ne izgubi u močvari. Samo su pričali.

Želimo unijeti promjenu u našoj crkvi i u cijelom svijetu. Želimo da se djelo završi i da se Isus vrati.

Ni crkva u cjelini ni vaš razred subotnje škole sigurno ne bi željeli biti poput ljudi u tom selu. Mi volimo vrijeme koje provodimo zajedno u molitvi, razmišljanju, svjedočenju i razgovorima. Ipak, želimo poći i korak dalje od toga i učiniti nešto za ljude koji nas okružuju. Želimo unijeti promjenu u našoj crkvi i u cijelom svijetu. Želimo da se djelo završi i da se Isus vrati.

Pouka za ovo tromjesečje usmjerava našu pozornost na potrebu da izidemo i učinimo nešto. Proučit ćemo mnoge čudesne biblijske događaje. Čitat ćemo o uzbudljivim iskustvima. Saznat ćemo nešto o mogućnostima koje nam stoje na raspolaganju i zahvaljujući kojima možemo doprijeti do naših bližnjih (pogotovo onih koji nemaju kršćansko zaleđe). Ali to će biti samo ilustracije koje nas trebaju pokrenuti. Pravo žarište, srž svake pouke nalazit će se u odsjecima za svaki četvrtak u ovom tromjesečju — izazov da izidemo i nešto učinimo.

Iznijet ćemo teološku podlogu i dati prijedloge i pomagala kojima možete raditi. A svakog četvrtka dio pouke iznosit će pomno osmišljene izazove koji će s vremenom biti sve zahtjevniji. Počet ćemo s onim što je lako. Ali kako tromjesečje bude odmicalo, ti izazovi postajat će neznatno (i ne baš neznatno) teži. Cilj je da svatko od nas prihvati izazov, da se moli za vodstvo Duha Svetoga, da primijeni ono što smo proučavali, a zatim da nekoliko minuta idućeg tjedna provede u razgovoru o tome kako je sve prošlo. To ne treba biti vrijeme za hvalisanje, već za razgovor o tome što je ispalo dobro, a što nije. Dok budemo iznosili iskustva, dolazit ćemo na nove ideje. Molitvene liste će se produljivati (osobne i zajedničke).

Na kraju, želja nam je da ovo tromjesečje ostane zapamćeno, ne po nekim nezaboravnim mislima, zanimljivim pričama i dubokim teološkim konceptima. Može biti i toga — i to mnogo. Ali naša je prvenstvena želja da se na ovo tromjesečje svi možemo osvrnuti kao na vrijeme kada se Duh Sveti udružio s našim skromnim naporima i činio evanđeoska čuda u čast i na slavu Božjeg imena.

Generalna konferencija je Centre za globalnu misiju prvi put osnovala 1980. godine. Oni djeluju pod upravom Ureda za adventističku misiju pri Generalnoj konferenciji. Trenutačno postoji šest takvih centara. Njihova je svrha pomoći crkvi da učinkovitije osniva nove skupine vjernika među glavnim nekršćanskim populacijama u svijetu.

U vrijeme pisanja ove pouke direktori tih centara (Petras Bahadur, Richard Elofer, Kleber Gonçalves, Clifmond Shameerudeen, Doug Venn, Amy Whitsett), uz potporu Garyja Krausea (ravnatelja Adventističke misije), Homera Trecartina (umirovljenog ravnatelja Centra za globalnu misiju) i Jeffa Scogginsa (ravnatelja za planiranje Globalne misije), zajedno su radili na njezinom uobličenju. Za više informacija možete posjetiti mrežnu stranicu www.GlobalMissionCenters.org.

Božja misija za nas (1)

“I Gospod, Bog, zovnu Adama te mu reče: ‘Gdje si?’” (Postanak 3,9 — Varaždinska Biblija)

Biblijski tekstovi: Postanak 3,9-15; Postanak 28,15; Izlazak 29,43.45; Matej 1,18-23; Ivan 1,14-18; Ivan 3,16; Ivan 14,1-3.

Svoje podrijetlo i svrhu misija nalazi samo u Bogu. Ta misija nije započela pozivanjem Abrahama (Postanak 12,1-4) niti izlaskom iz Egipta (Izlazak 12,31-42). Nije započela čak ni s Isusom Kristom na Zemlji (Matej 1,18-25) niti s Pavlovim misionarskim putovanjima (Djela 13,4-14,26). Tu misiju započeo je sam Bog kada je stvorio svemir, a poslije i ljudski rod (Postanak 1,26.27).

U Svetom pismu vidimo Boga koji dragovoljno pruža ruku i želi biti sa svojom djecom. On od početka uspostavlja vezu s Adamom i Evom. Čak i nakon pojave grijeha, On nastavlja svoju misiju, ali ovog puta želi ponovno uspostaviti odnos s čovječanstvom. Na kraju će Božja misija biti ostvarena (Otkrivenje 21-22), zbog čega bismo trebali biti visoko motivirani da sudjelujemo u djelu propovijedanja neprolazne Radosne vijesti svijetu (Otkrivenje 14,6.7).

Prema tomu, osnova svakog misionarskog pothvata mora biti usredotočena na odnos sa Stvoriteljem i na pravilno razumijevanje Njegove misionarske naravi i karaktera. Ali da bismo shvatili Božju misiju, najprije moramo bolje razumjeti Boga misije.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, Znaci vremena, 2018., stranice 157—161.

BOG KOJI NAM PRUŽA RUKU

Bog nas je stvorio na svoju sliku. Dao nam je savršen svijet i Njegova je namjera bila da živimo u savršenoj vezi s Njim, u odnosu utemeljenom na Njegovoj najdragocjenijoj osobini — ljubavi. Ali da bi ta ljubav bila stvarna, Bog nam je dao još jedan dragocjeni dar — slobodnu volju — slobodu da biramo put kojim ćemo ići. Naravno, Bog je Adamu i Evi dao jasne upute o opasnosti i smrtonosnim posljedicama neposlušnosti (Postanak 2,16.17). Međutim, Sotona je na prijevaru uvjerio Evu da može jesti plod sa stabla spoznaje dobra i zla bez ikakvih negativnih posljedica. Tvrdio je da će oni, naprotiv, postati “kao bogovi, koji razlučuju dobro i zlo” (Postanak 3,5). Nažalost, Eva je odlučila ubrati taj plod, a dala ga je i Adamu koji je donio istu odluku. Savršeno djelo stvaranja bilo je na taj način umrljano grijehom.

Taj trenutak promijenio je prvobitni Božji plan i namjere za novostvoreni planet Zemlju. Misija spasenja, koja je bila osmišljena “prije stvaranja svijeta” (Efežanima 1,4), sada se morala primijeniti.

Pročitajte Postanak 3,9-15. Koje su bile prve Božje riječi upućene Adamu nakon što su on i Eva pali, i zašto je ta izjava u teološkom smislu tako značajna čak i danas?

.....

.....

.....

Naravno, Bog je točno znao gdje se oni nalaze. Adam i Eva, koji su bili svladani strahom, trebali su uvidjeti što se točno događa. Također su se trebali i suočiti s Bogom kako bi mogli sagledati strašne posljedice svojega grijeha. A trebali su isto tako svladati i Sotonu. Zato im je Bog odmah počeo izlagati svoju misiju — plan spasenja (vidi Postanak 3,14.15) — jedinu nadu da će “pomiriti svijet sa sobom” (2. Korinćanima 5,19).

Međutim, valja obratiti posebnu pozornost na činjenicu da je prije suočavanja i obećanja o pomirenju, Bog došao potražiti palog čovjeka. Usprkos naizgled beznadnom stanju, pitanjem koje Bog postavlja Adamu, On otvara dvije bitne teme — o našem palom stanju i Njegovoj misio-narskoj naravi. Mi smo izgubljeni i očajnički nam je potrebno spasenje. Ali On je taj koji nas pronalazi čvrsto odlučivši da nas spasi i da bude s nama.

Kroz čitavu povijest Bog stalno postavlja pitanje: “Gdje si?” Što to znači za vas i kakav Mu odgovor dajete?

BOG ŽELI BITI S NAMA

Pročitajte sljedeće retke: Postanak 17,7; 26,3; 28,15. Što se prema tim redcima nalazi u žarištu Božjeg obećanja Abrahamu i njegovom potomstvu?

.....

.....

U starozavjetnom narativu Bog postupa suglasno svojoj misionarskoj naravi s namjerom da ostvari svoje planove. Na primjer, stanovnici Babilona odlučili su se nakon potopa okupiti na jednom mjestu kako bi sazidali grad s kulom koja će sezati do nebesa. Bog se umiješao tako što im je pobrkao jezik s namjerom da ih rasije po svijetu (Postanak 11,1-9). Zatim je proširio svoju misiju pozivajući Abrama (koji je kasnije postao Abraham) da bude posrednik za izlivanje Njegovih blagoslova cijelom svijetu (Postanak 12,1-3). Bog je Abrahamu i njegovom potomstvu dao mnoga obećanja, ali jedno se posebno ističe. On im više puta kaže: “Ja ću biti Bogom tvojim”; “Ja ću s tobom biti”; “Ja sam s tobom” (vidi Postanak 17,7.8; 26,3; 28,15).

Kako se povijest nastavlja, Josip završava u Egiptu, ali kao sredstvo spasenja svojeg naroda. Biblija potvrđuje da je na svakom koraku Josipovog iskustva — čak i u najtežim trenucima njegovog života — “Jahve bio s Josipom” (Postanak 39,2.21.23). Nakon mnogo naraštaja, radi ispunjenja svoje misije, Bog je faraonu poslao Mojsija kao osloboditelja svojeg naroda iz egipatskog ropstva. Prigodom Mojsijeve pozivanja u službu Bog mu je rekao: “Ja ću biti s tobom.” (Izlazak 3,12) S vremena na vrijeme Jahve je potvrđivao svoju duboku želju da bude sa svojim narodom.

Pročitajte Izlazak 29,43.45. Koja je bila jedna od glavnih namjena starozavjetnog Svetišta? Bog je odlučio prebivati među svojom djecom na drugačiji način. Potvrdio je svoju želju da boravi među Izraelcima kada je Mojsiju dao nalog da sagradi Šator i uspostavi promišljen i svrsishodan sustav koji je trebao upućivati na vrhunsko sredstvo Njegove misije — Isusa Krista. “Žrtveni prinosi i svećenstvo u hebrejskom sustavu ustanovljeni su s namjerom da predstavljaju Kristovu smrt i Njegovo posredničko djelo. Svi ti obredi nisu imali nikakvog drugog smisla niti značenja, osim da upućuju na Krista.” (Ellen G. White, *The Advent Review and Herald of the Sabbath*, 17. prosinca 1872.)

Na koje načine vi doživljavate Božju prisutnost u svojem životu?

BOG KOJI JE POSTAO JEDNO S NAMA

Stari zavjet govori o tome kako je Stvoritelj počeo provoditi svoj plan preko jednog naroda koji je trebao predstavljati Njegovu narav i Njegove namjere pred svijetom. A sve što je Bog činio bilo je u skladu s Njegovom misijskom strategijom. Preko proroka Izaije On kaže: “Ja sam Bog i nema drugoga; Bog, nitko mi sličan nije! Onaj sam koji od početka svršetak otkriva. ... Ja kažem: Odluka će se moja ispuniti, izvršit ću sve što mi je po volji.” (Izaija 46,9.10) U Novom zavjetu, s druge strane, Božja želja da bude s ljudima poprima novu dimenziju. Kristovim utjelovljenjem, ono što je bilo samo obećanje iz Edenskog vrta (Postanak 3,15) postalo je stvarnost.

Pročitajte izvještaj o najavi Isusovog rođenja u Mateju 1,18-23. Koje nam ključne pojedinosti o Bogu taj izvještaj otkriva?

.....

.....

“S nama Bog”, Emanuel. Bog je boravio među svojim narodom u Svetišću, a sada je boravio s njima putem tjelesne prisutnosti Isusa iz Nazareta. S Isusovim rođenjem Bog je na konkretan način predstavio svoju neprolaznu želju da bude s nama tako što će dijeliti našu narav i misiju — Božji Sin bio je potpuno čovjek i potpuno Bog, i On je taj koji je potvrdio: “Ja sam put, istina i život. ... Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.” (Ivan 14,6)

Pročitajte Ivan 1,14-18. Što možete saznati o Božjoj misiji za nas na osnovi Kristovog utjelovljenja?

.....

.....

Bog je krenuo dalje sa svojom misijom i tako je preko Isusa Krista bio prisutan u tijelu među svojom djecom. “Jedinorođenac od Oca — pun milosti i istine” (Ivan 1,14) ispunio je starozavjetna proročanstva i prema božanskom planu postao jedno s nama, Bog u ljudskom tijelu. Tako je Bog misije nastavio ostvarivati svoj cilj.

Razmislite o činjenici da je Božja ljubav prema nama tolika da je bio spreman doći k nama uzevši našu narav. Kako trebamo odgovoriti na tu ljubav, imajući posebno u vidu misiju prema drugima?

BOG KOJI OSTAJE S NAMA

Isusov život i služba bili su Božje konačno otkrivenje. Za nešto više od tri godine Bog nam je otkrio više o sebi i svojoj misiji nego u svemu što je drugim putem činio u prethodnim naraštajima. Krist je bio savršena “slika Boga nevidljivoga”, u kojem je nastanjena “sva Punina ... uspostavljajući mir krvlju njegova križa” (Kološanima 1,15.19.20). Po Kristu je Božja misionarska narav u potpunosti obznanjena. Sam Isus otkrio je svoju misiju rekavši: “Da, Sin Čovječji došao je da traži i spasi što je izgubljeno.” (Luka 19,10)

Pročitajte Ivan 3,16 i dobro razmislite o ovom retku. Kako se uzajamna povezanost Božje ljubavi i Njegove misije ogleda u tom retku?

.....

.....

Kasnije u Isusovoj službi, uoči posljednjeg tjedna Njegovog života, odlučivala se konačna sudbina čovječanstva. Događaji koji su se odigrali tih dana povezali su očekivanja iz prošlosti s nadom u budućnost. Tijekom proslave Pashe — koja je ukazivala na slobodu od egipatskog tlačenja — Isus Krist, utjelovljeni Bog, položio je svoj život da bi nas izbavio iz ropstva grijeha. U vezi s tim apostol Pavao piše: “Njega koji je bio bez ikakva grijeha Bog učini mjesto nas grijehom, da mi u njemu postanemo pravednošću Božjom.” (2. Korinćanima 5,21)

Pročitajte Matej 28,18-20. Koje obećanje nalazimo u Velikom nalogu? Kakvu nam sigurnost pruža uključivanje u Božju misiju?

.....

.....

Kristova smrt bila je dio procesa pomirenja, a ne njegov kraj. Svojim uskrsnućem Isus je pobijedio smrt i dana Mu je “sva vlast, nebeska i zemaljska” (Matej 28,18). Na osnovi te činjenice On je svim svojim sljedbenicima dao nalog da stvaraju učenike po cijelom svijetu uz veličanstveno obećanje: “Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.” (Matej 28,20)

Na koje se sve načine Isusovo obećanje da će biti s nama “u sve dane” ispunjava u vašem životu kada sudjelujete u misiji?

BOG KOJI ĆE SE VRATITI PO NAS

Pročitajte Ivan 14,1-3. Kako je ovaj tekst povezan s porukom za posljednje vrijeme koju nalazimo u Svetome pismu?

.....

U jednom od najdragocjenijih obećanja koja je Krist kao blaženu nadu dao tijekom svoje ovozemaljske službe, ponovno se ogleda Stvoriteljeva želja da bude s nama zauvijek. Isus potvrđuje: “Vratit ću se da vas uzmem k sebi i da vi budete gdje sam ja.” (Ivan 14,3)

Prema apostolu Ivanu, to će se obećanje na kraju ostvariti. “Tada čuh jak glas što dolazi od prijestolja kako viče: ‘Evo stana Božjeg među ljudima! On će stanovati s njima: oni će biti njegov narod, i on sam, Bog bit će s njima.’” (Otkrivenje 21,3)

“Djelo otkupljenja bit će dovršeno. Na mjestu na kome je grijeh obilovao, Božja se milost još više umnožila. Sama Zemlja, to polje za koje Sotona kaže da pripada njemu, ne samo da će biti izbačena, već i uzvišena. ... Ovdje, gdje je Božji Sin prebivao u ljudskom tijelu, gdje je Kralj slave živio, patio i umro — ovdje će, kada On sve učini novim, Božje Svetište biti s ljudima. ... I kroz beskrajne vjekove, dok spašeni budu hodili u svjetlosti samoga Boga, oni će Ga hvaliti za Njegov neizrecivi Dar — za Emanuela, ‘Bog je s nama’.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 13)

Tu nalazimo najljepšu sliku otkupljenja. Bog misije konačno će ostvariti svoju želju da zauvijek bude sa svojom djecom. Kolika je prednost biti dio te stvarnosti!

Tjedni izazovi. Tijekom ovog tromjesečja bit ćete pozivani da se svjesno uposlite u Božjoj misiji. To će biti prilika da u svojem životu promatrate i doživite Boga misije na djelu. Iskoristite te trenutke za osobno razmišljanje i budite spremni da ono što ste naučili podijelite sa svojim razredom svakog tjedna. Osim toga, “Dodatni izazovi” ohrabrit će vas da pojačate svoje sudjelovanje u Božjoj misiji.

Izazov: Molite se svakog dana tijekom sljedećeg tjedna da vam Bog otvori srce da poželite biti dio Njegove misije.

Dodatni izazov: Saznajte ime neke osobe s kojom se povremeno susrećete, ali se još uvijek ne poznajete — nekog susjeda, kolegu, trgovca, vozača autobusa, domara itd. Počnite se redovito moliti za tu osobu.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Plan za naše spasenje nije bila naknadna misao, plan načinjen nakon Adamovog pada. On je bio otkrivenje ‘po objavi Tajne sakrivene od vječnosti’ (Rimljanima 16,25). On je objava načela koja su od vječnosti bila temelj Božjeg prijestolja. Od samog početka Bog Otac i Krist znali su za Sotonin otpad i čovjekov pad izazvan djelovanjem prijevarne sile otpadnika. Bog nije uzročnik postojanja grijeha, ali je unaprijed vidio njegovo postojanje osiguravajući sredstvo kojim će se suprotstaviti ovoj strašnoj mogućnosti. Njegova ljubav prema svijetu bila je tako velika da se On zavjetovao dati svojega jedinorođenog Sina ‘da ne pogine nijedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni’ (Ivan 3,16).” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 9)

“Krist svojim učenicima nije rekao da će im posao biti lak. ... Ali neće biti ostavljeni da se bore sami. Uvjeravao ih je da će biti s njima ako pođu s vjerom, stavljaju se pod zaklon Svemogućega. ... Dokle god budu slušali Njegovu riječ i radili oslanjajući se na Njega, ne mogu doživjeti neuspjeh. Idite svim narodima, zapovjedio im je. Idite u najudaljenije krajeve svijeta i budite sigurni da ću i tamo biti s vama. Radite s vjerom i pouzdanjem jer vas nikad neću zaboraviti. Uvijek ću biti s vama, pomagati vam da izvršite svoju dužnost; vodit ću vas, tješiti, posvećivati, podupirati i dati vam uspjeh u iznošenju riječi koje će pozornost drugih privući prema Nebu.” (Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 19)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Razmislite što znači to što Božje prve riječi palom čovjeku nisu bile: “Što si to učinio?” ili: “Zašto me nisi poslušao?” Umjesto toga, Njegove prve riječi bile su: “Gdje si?” Kakvu bi nam utjehu ta činjenica trebala pružiti kad je riječ o Božjoj namjeri prema nama i našim najmilijima?

2. Razmislite što znači to što je sam Bog u Osobi Isusa Krista došao na ovaj svijet da nas spasi. Krist na križu bio je vrhunski izraz Boga kao Boga misije. Što nam to govori o Njegovom karakteru?

3. Ovo je Božja misija. Zato On će opremiti i osnažiti ljude za taj zadatak. Kada u svjetlu te činjenice sagledate izazove evangeliziranja cijelog svijeta, kako vam to pomaže da prevladate osjećaj nedostojnosti i straha?

Božja misija za nas (2)

“Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga!” (Matej 28,19)

Biblijski tekstovi: Ivan 20,21.22; Matej 28,16-20; Otkrivenje 14,6.7; Ponovljeni zakon 7,6.11.12; Otkrivenje 7,9.10.

Tema o Bogu kao Bogu misije provlači se kroz cijelo Sveto pismo. To je poveznica ljudske povijesti, koja otkriva svrhu Božjeg stvaranja. Štoviše, ona objedinjuje božansko otkrivenje čije je glavno žarište obnavljanje Božje slike u Njegovoj paloj djeci (uspoređi Kološanima 3,9.10; 1. Ivanova 3,2).

Božja misija također služi kao podloga koju trebamo imati na umu kako bismo razumjeli Božju riječ. Kada čitamo Bibliju, spoznajemo Boga koji nam svojevóljno pruža ruku. Usprkos razdvajanju koje je prouzročeno grijehom (Izaija 59,2), Bog putem svoje misije nastavlja obnavljati narušeni odnos s čovječanstvom do slavnog trenutka kada će sve iznova stvoriti (vidi Otkrivenje 21,5).

U međuvremenu, Bog nam se odlučio otkriti kako bismo razumjeli Njegovu narav i svrhu i da, povrh svega, ostvarimo pravu i trajnu vezu s Njim. Drugim riječima, imamo Ga priliku ne samo upoznati, već i govoriti drugima o svojem iskustvu s Njim i Njegovom spasonosnom ljubavlju. Dakle, u Svetom pismu Bog nam daje osnovne elemente koji čine bit Njegove misije.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 162–168.

TROJEDINI BOG — PODRIJETLO MISIJE

Božja misija izložena u Svetom pismu u središtu ima Isusa Krista kao jedini put spasenja. Sam Krist je izjavio: “Ja sam put, istina i život. ... Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.” (Ivan 14,6) Ali On nam također pomaže i da razumijemo važnost koju Trojedini Bog ima za Njegovu misiju.

Sve što je Krist činio bilo je za Njegovog nebeskog Oca ili od Njega (vidi Ivan 4,34; 5,30; 12,45). Međutim, moramo uvijek imati na umu da Isusova misija nije počela u trenutku kada je došao na ovaj svijet. On ju je primio od Oca još prije stvaranja našeg svijeta (uspoređi Efežanima 1,4; 1. Petrova 1,20).

Bog je, dakle, planirao svoj dolazak među ljude čak i prije nego što je postavio temelje našeg planeta, i svojevoljno je ušao u povijest čovječanstva kako bi postigao taj cilj.

Sin je stvorio ovaj svijet (Ivan 1,3), a “kada dođe punina vremena” (Galaćanima 4,4), Bog je pokazao svoju ljubav poslavši k nama Sina (Ivan 3,16, 17). Sin je došao, umro na križu i pobijedio smrt. Zatim, poslan od Oca, na svijet je došao Duh (Ivan 14,26; Ivan 16,7) i osvjedočio ga (Ivan 16,8-11), a danas nastavlja misiju Oca i Sina osnaživanjem i slanjem Božjeg naroda u misiju (Ivan 14,26; 16,13.14).

Pročitajte Ivan 20,21.22. Kako bi razumijevanje da misija ima svoje podrijetlo u Ocu, Sinu i Duhu Svetome trebalo utjecati na našu misiju?

.....

Premda se riječ “Trojstvo” ne nalazi u Bibliji, postoje brojni dokazi povezani s misijom koji uključuju sve tri Osobe Božanstva. Na primjer, Krist se nakon uskrsnuća javio svojim učenicima i obećao im: “I, evo, ja šaljem na vas obećanje Oca svojega. A vi ostanite u gradu Jeruzalemu dok se ne odjenete u silu s visine.” (Luka 24,49 — Varaždinska Biblija) Tu vidimo stvarnost misije Božanstva izraženu u jednoj rečenici: obećanje Oca, uvjerenje Sina da će se obećanje ispuniti, i obećanje o dolasku Duha Svetoga (vidi Luka 3,16; Djela 1,4.5.8).

Iz toga saznajemo da ova misija zapravo nije naša. To je misija Trojedinoga Boga. I zato ona sigurno neće propasti.

Otac, Sin i Duh Sveti zajedno su uključeni u djelo spašavanja duša. Zašto bismo tu misao trebali smatrati iznimno utješnom?

STVARANJE UČENIKA — ŽARIŠTE MISIJE

Pročitajte Matej 28,16-20. Koje elemente učenja možete prepoznati u tom odlomku?

.....

.....

U Mateju 28,16-20 objavljeno je biblijsko poslanje poznato kao Veliki nalog (Matej 28,18-20), kojim Isus upućuje svoje sljedbenike da pođu i stvaraju učenike poučavajući ih u vjeri i uvodeći ih u zajedništvo (vidi također Marko 16,15.16; Luka 24,44-49; Ivan 20,21-23; Djela 1,8).

U Mateju 28,16-20 mogu se istaknuti četiri osnovna motiva: (1) Isus zapovijeda svojim učenicima da idu u Galileju da bi se sreli s Njim (Matej 28,16.17); (2) Isus dolazi k njima objavljujući svoju vlast i vladavinu (Matej 28,18); (3) Isus zatim povjerava svojim učenicima određeni zadatak — da stvaraju učenike (Matej 28,19.20); i konačno, (4) Isus obećava da će biti sa svojim učenicima do svršetka vremena (Matej 28,20).

Stvaranje učenika primarno je žarište Velikog naloga i glavni zadatak u okviru misije. Na grčkom jeziku početak retka Matej 28,19 doslovno glasi: “Pošto odete, dakle, stvarajte učenike.” Riječ “dakle” upućuje na to da je Veliki nalog utemeljen na onome što je upravo pokazano (Matej 28,18): Isusova vlast i vladavina. Sve to proistječe iz pobjede koju je On postigao svojim uskrsnućem.

Važno je naglasiti da je u okviru Velikog naloga jedini glagol koji poziva na djelovanje zapovjednim tonom upravo glagol “naučite”. Poučavanje svih ljudi, njihovo krštenje i naviještanje Isusovog nauka cijelom svijetu karakteristike su procesa učenja. Ovdje Isus jasno usmjerava svoje učenike k jednom cilju — stvaranju učenika. To je jedan od najznačajnijih tekstova o misiji u cijelom Svetom pismu. On završava Isusovim obećanjem da će biti stalno prisutan među svojim sljedbenicima.

Veliki nalog bio je očito namijenjen mnogo većem broju učenika nego što je to bila mala skupina koja se okupila u tim posebnim okolnostima. Oni nisu mogli sami otići k “svim narodima” kako bi ispunili tu novu misiju koja im je povjerena — da stvaraju učenike. Taj je nalog, dakle, sveobuhvatan: svaki pravi sljedbenik Isusa Krista treba se uključiti u stvaranje učenika. Štoviše, poruka koju treba prenijeti — neprolaznu Radosnu vijest o Isusu Kristu — namijenjena je cijelom svijetu bez ikakvih geografskih, društvenih ili etničkih ograničenja.

Misija se sastoji u “stvaranju učenika”. Kako taj Učiteljev nalog utječe na vaš način života i službu drugima? Kako se možete više uključiti u ono na što ste pozvani?

NEPROLAZNA RADOSNA VIJEST — PORUKA MISIJE

Pročitajte Otkrivenje 14,6.7. Koje aspekte Božje misije možemo prepoznati u “neprolaznoj Radosnoj vijesti” koju objavljuje prvi od trojice anđela iz Otkrivenja 14?

.....

.....

To je jedino mjesto u Svetom pismu gdje su riječi “neprolazna” i “Radosna vijest” povezane. Evanđelje je Radosna vijest o milosti koja se nudi svima preko Isusa Krista. On je došao na naš svijet da nam pokaže “milost i istinu” (Ivan 1,14). Živio je bezgrešnim životom i umro na križu kao žrtva da bi ponio kaznu za naše grijeha (Izaija 53,4,5; 1. Petrova 3,18). Onda je uskrsnuo, vratio se na Nebo, bio uzvišen od Oca i danas posreduje za nas u nebeskom Svetišću (Otkrivenje 1,18; Djela 2,33; Hebrejima 7,25). A ubrzo će ispuniti svoje najveće obećanje — vratit će se u veličanstvu i slavi da bi na kraju, nakon milenija, uspostavio Božje kraljevstvo na Zemlji (Ivan 14,1-4; Djela 1,11; Otkrivenje 21,1-4). Sve su to bitne stvarnosti neprolazne Radosne vijesti.

Ipak, činjenica da je ta poruka neprolazna iznimno je važna. Postoji samo jedno Evanđelje koje nas može spasiti. I ono će ostati isto sve dok se Božja misija u potpunosti ne izvrši. Nikad neće biti drugog Evanđelja. Lažna učenja i doktrine dolaze i prolaze (Efežanima 4,14), ali poruka o spasenju — neprolazna Radosna vijest je nepromjenjiva, i oni koji vjeruju i žive u poslušnosti njoj bit će nagrađeni (vidi Ponovljeni zakon 5,33; Rimljanima 2,6). Isti nalog koji je dan prvim učenicima dan je i nama danas. Mi moramo nastaviti ispunjavati nalog da stvaramo učenike za Krista po cijelom svijetu. Ali kakvi ti učenici trebaju biti? Dobri, poštteni, potpuno posvećeni, puni ljubavi? Te osobine su važne, ali nisu dovoljne. Moramo stvarati učenike koji će ispunjavati sve biblijske elemente učenishva (Luka 9,23; Ivan 13,34,35; 2. Korinćanima 5,17), s krajnjim ciljem da budu spremni i da pripremaju ostale za drugi dolazak našeg Učitelja, Isusa Krista.

“Najavljivanje suda (Otkrivenje 14,6.7) zapravo je propovijedanje da je drugi Kristov dolazak pred vratima. To najavljivanje nazvano je neprolaznom Radosnom viješću. Prema tome, propovijedanje drugog Kristovog dolaska, objavljivanje njegove blizine, prikazano je kao bitni dio evandeoske poruke.” (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 152)

Kako je pojam suda povezan s “neprolaznom Radosnom viješću” u vijesti prvog anđela? Zašto je Radosna vijest neizostavna kad se govori o sudu?

BOŽJI NAROD — PROVODITELJI MISIJE

Bog je tijekom povijesti uvijek imao one koji su vjerno predstavljali Njegov karakter i poslušno provodili Njegove namjere. Božji narod čine oni koji su pozvani i koji su prihvatili Njegov poziv da budu uživatelji Njegove milosti. Svi su oni bili — i jesu — Božja oruđa za ispunjenje Njegove misije.

Pročitajte: Postanak 12,1-3; Ponovljeni zakon 7,6.11.12. Koji je bio Božji prvobitni cilj s Njegovim narodom u Starom zavjetu?

.....

.....

.....

Božji Savez s Abrahamom i njegovim potomcima imao je određenu svrhu. Oni su pozvani, stvoreni i zaduženi da budu nositelji Božje misije — prijenosnici blagoslova svim narodima (usporedi Ponovljeni zakon 28,10; Izaija 49,6). Međutim, oni su izabrani u okviru zavjetnog odnosa s Bogom, koji je bio uvjetovan njihovom vjerom i poslušnošću (Postanak 22,16-18; Izlazak 19,5,6; Ponovljeni zakon 28,1,2; 2. Ljetopisa 7,14). Taj proces privlačenja okolnih naroda Izraelu, bio je Božja “misijska strategija” u Starom zavjetu.

U Novom zavjetu Božja misija se nastavlja. Uskrslu Gospodin i Spasitelj sada pokreće obnovljenu “misijsku strategiju” (vidi Matej 28,18-20; Djela 1,8), prema kojoj Kristovi učenici, koji čine Crkvu, u okviru svoje misije odlaze cijelom svijetu, umjesto da, kao u slučaju starog Izraela, svijet dolazi k njima. Misija nije nastala s Crkvom. Naprotiv, Crkva postoji upravo zato što Bog još uvijek ima misiju koju treba izvršiti i On se koristi svojom Crkvom da bi je izvršio.

Ipak, ostaje pitanje: Koja je misija Crkve? To je ista misija kao i misija Onoga koji je Crkvu i pozvao u postojanje: “Da, Sin Čovječji došao je da traži i spasi što je izgubljeno.” (Luka 19,10) Premda nitko od nas iz Crkve ne može spasiti nikoga, mi možemo i moramo upućivati druge na Onoga koji jedini može spasiti, na Isusa Krista.

“Zadaća je Kristove crkve da spašava grešnike koji propadaju. Njezina je dužnost da ljudima objavi Božju ljubav i da ih pridobije za Krista djelotvornošću te ljubavi.” (Ellen G. White, *Sujedočanstva za Crkvu*, sv. 3, str. 334) Kakva je to prednost i odgovornost!

Misija je za Crkvu ono što je zrak za naš život. Bez zraka umiremo. Bez misije Crkva umire. Što vi možete učiniti da biste održali život svoje crkve?

SVIJET — MISIJSKO POLJE

Pročitajte Otkrivenje 7,9.10. Što nam taj tekst govori o daleko-sežnom geografskom opsegu Božje misije?

.....

Pouka za ovaj tjedan s razlogom raščlanjuje dva ključna retka koji govore o misiji, koji naglašavaju presudnu važnost stvaranja učenika u skladu s Velikim nalogom i viješću o neprolaznoj Radosnoj vijesti. Zanimljivo je da ti redci imaju najmanje jednu zajedničku točku koja ih povezuje, a to je misija. Tako u prvom slučaju čitamo: “Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim!” (Matej 28,19), a u drugom: “... koju mu je trebalo navijestiti stanovnicima zemlje: svakom narodu i plemenu, jeziku i puku.” (Otkrivenje 14,6)

Drugim riječima, Kristovo Evanđelje treba navijestiti svim pucima, plemenima, jezicima i narodima. Pod utjecajem Evanđelja, svi spašeni trebaju se ujediniti u jedno veliko bratstvo. Imamo samo jedan Uzor koji trebamo oponašati — Krista. Ako prihvatimo istinu kakva je u Isusu, etničke predrasude i zavist bit će raspršene, a duh istine spojiti će naša srca u jedno. Kada je rekao: “... pa ćete mi biti svjedoci” (Djela 1,8), Isus je imao na umu tri različita geografska područja:

1. područje: “Pa ćete mi svjedoci u Jeruzalemu.” U to vrijeme Njegovi učenici bili su vrlo blizu Jeruzalema. Dakle, Isus je u biti rekao: “Svoje iskustvo s Bogom počnite iznositi onima koji su vam bliski.” Misija počinje od kuće, obitelji, susjeda, prijatelja. To je naše početno misionarsko polje.

2. područje: Isus zatim nastavlja: “... u svoj Judeji, u Samariji.” Naša misija obuhvaća i one koji su nam na neki način bliski, ali su u isto vrijeme i udaljeni od nas. U ovoj su skupini ljudi koji možda govore istim jezikom kao i mi — koji imaju sličnu kulturu, ali nisu dio naše životne svakodnevnice. To nam je sljedeće misionarsko polje.

3. područje: Nakon toga Krist kaže: “... sve do kraja zemlje.” Bog nas poziva da pođemo k ljudima iz svih mjesta, naroda, jezika i etničkih skupina. To je naše konačno misionarsko polje.

Izazov: Tijekom ovoga tjedna molite se svakog dana za društvenu zajednicu u kojoj živite. Bog vas je tu postavio s razlogom.

Dodatni izazov: Istražite demografiju svojeg područja (kakvi ljudi žive oko vas) — proučite etničko i vjersko podrijetlo, stare, mlade, siromašne, bogate, jezike kojim se govori itd. Zamolite Boga da vam pokaže kako možete biti posrednici Njegove ljubavi prema tim ljudima.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Za svjedočanstvo svim narodima. “Spasiteljeve riječi: ‘Vi ste svjetlo svijetu’, ukazuju na činjenicu da je On svojim sljedbenicima povjerio misiju svjetskih razmjera. Kao što sunčeve zrake prodiru do najudaljenijih krajeva zemaljske kugle, tako Bog želi da svjetlo Evanđelja dopre do svake duše na Zemlji. Kada bi Kristova crkva ispunjavala namjeru našega Gospodina, svjetlo bi obasjalo sve ‘koji prebivaju u tamnom predjelu smrti’. Umjesto da se grupiraju zajedno i izbjegavaju odgovornost i nošenje križa, članovi Crkve raspršili bi se po svim zemljama dopuštajući da Kristovo svjetlo svijetli preko njih. Radili bi kao što je On radio na spasenju duša, i tako bi se ova ‘Radosna vijest o kraljevstvu’ brzo proširilo po cijelom svijetu.

Iz svih zemalja čuje se makedonski poziv: ‘Dodite i pomozite nam.’ Bog je otvorio polja pred nama. Nebeska bića surađuju s ljudima. Providnost ide ispred nas i božanska sila udružuje se s ljudskim naporima. Slijepi su oni koji ne vide djelo Gospodnje, i gluhi oni koji ne čuju poziv vjernog Pastira svojim ovcama. Neki su čuli Božji poziv i odazvali se. Neka Mu se svako posvećeno srce sada odazove objavljujući životodavnu poruku. Ako muškarci i žene ponizno i vjerno preuzmu djelo koje im je Bog dao i namijenio, pokazat će se božanska sila u obraćenju mnogih na istinu. Rezultati njihovih napora bit će veličanstveni.” (Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 14. prosinca 1912.)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Vjerodostojnost Crkve u zajednici uglavnom je određena mjerom u kojoj mi — Kristovo Tijelo — u svojem životu pružamo primjer Božje ljubavi dok ispunjavamo Njegovu misiju. Kako se vi osobno odnosite prema tom izazovu?

2. Kako vašu crkvu vide i razumiju njezini susjedi koji nisu adventisti? Kako to znate? Ako je njihovo mišljenje pozitivno, što možete učiniti da ga još više utvrdite? Ako je negativno, što možete učiniti da ga promijenite?

3. Zašto je toliko važno da “neprolazna Radosna vijest” ostane u središtu naše misije u svijetu? Kakvu nadu možemo pružiti bilo komu, bilo gdje, ako se ona ne temelji na velikoj nadi koju imamo zahvaljujući Evanđelju, Radosnoj vijesti o tome što je Isus učinio za nas na križu?

Božji poziv u misiju

“Kad Sveti Duh side na vas, primit ćete silu i bit ćete moji svjedoci u Jeruzalemu, po cijeloj Judeji i Samariji, i sve do kraja Zemlje.” (Djela 1,8 — Suvremeni hrvatski prijevod)

Biblijski tekstovi: Postanak 11,1-9; Postanak 12,1-3; Daniel 9,24-27, Matej 1,21; Postanak 12,10-13,1; Djela 8,1-4; Djela 1,8.

Bog nas ponekad može izvesti iz naše zone udobnosti i učiniti nas svojim svjedocima. Katkad ta promjena može poslužiti postizanju Njegovih ciljeva, kao što je primjer raseljavanja ljudi okupljenih oko Babilonske kule. “Ovo raseljavanje bio je način da se Zemlja naseli i time ostvari Gospodnji cilj onim istim načinom koji su ljudi koristili da spriječe njegovo ispunjenje.” (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 93) Abraham je, s druge strane, iz svoje domovine krenuo u drugu (Postanak 12) radi svjedočenja. Isusovi učenici, koji su najprije djelovali samo među svojim narodom (Djela 3), prešli su na rad i za druge (Djela 8,1-4). U Djelima 1,8 Isus je postavio načelo širenja Evanđelja: trebali su početi lokalno, u Jeruzalemu i Judeji, zatim prijeći u Samariju i na kraju otići u sve krajeve Zemlje.

Što se nas tiče, čak i ako ne napustimo svoju zemlju, Bog ipak želi da radimo među ljudima u našoj sredini. Kada je crkva u Jeruzalemu postala zadovoljna svojim stanjem, njezini članovi bili su se prisiljeni raspršiti. Premda je došlo do progona i stradanja ljudi, ti nesretni događaji postali su sredstvo za širenje Radosne vijesti po cijelom svijetu.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, Znaci vremena, 2018., stranice 169—177.

IZLAZAK IZ NAŠEG PODRČJA UDOBNOSTI

Da bismo došli do drugih ljudi, Božja je namjera da iziđemo iz svojeg područja udobnosti. Želja da ostanemo samo sa svojim, s onima koji pripadaju našoj etničkoj ili društvenoj skupini, može dovesti do sebičnosti, pa čak i drugih zala. Ta opasnost je jedna od pouka koje možemo izvući iz događaja s Babilonskom kulom.

Pročitajte Postanak 11,1-9. Kakve su bile namjere ljudi? Što su htjeli učiniti i zašto je Bog to spriječio?

.....

.....

.....

Ovaj izvještaj o gradnji Babilonske kule otkriva veliku ambiciju ljudi koji su u to bili uključeni. Oni su namjeravali napraviti veličanstvenu građevinu, grad i kulu kakvih nije bilo nigdje drugdje na svijetu — “grad i toranj s vrhom do neba! Pribavimo sebi ime” (Postanak 11,4).

Koliko često ljudi i danas nastoje učiniti isto! Hoće li to postići preko politike, umjetnosti, posla, pa čak i vjere, nije bitno. Ima onih koji žele sebi steći veliko ime. Ali kako su uzaludni i besmisleni ti njihovi napori! (Vidi Propovjednik 2,1-11.)

U Postanku 11,4 Biblija kaže da su ti ljudi htjeli sagraditi kulu da se ne bi raspršili po zemlji. Htjeli su se držati zajedno iz vlastitih sebičnih razloga. Ali Bog je imao drugi plan.

Ti su se ljudi i ujedinili zbog tog posla. Ali “Jahve reče: ‘Zbilja su jedan narod, s jednim jezikom za sve! Ovo je tek početak njihovih nastojanja. Sad im ništa neće biti neostvarivo što god naume izvesti.’” (Postanak 11,6) Taj ambiciozni plan ljudi bio je, zapravo, vrlo loš.

Premda Sveto pismo o tome ne govori izrijeком, Ellen G. White kaže da oni nisu povjerovali u Božje obećanje da nikad više neće uništiti zemlju potopom (Postanak 9,14.15). Gradili su s namjerom da se osiguraju, umjesto da vjeruju Božjoj riječi. Bez obzira na njihove krajnje motive, Bog je znao da im namjere nisu čiste, već ispunjene sebičnom ambicijom pa ih je spriječio da ostvare svoje ciljeve.

Pripadate li nekoj skupini ili etničkoj zajednici kojoj je najugodnije unutar sebe same? Na koje načine možete uspostaviti kontakt s drugima koji nisu pripadnici vaše rase, etničke skupine ili nacionalnosti?

KAKO POSTATI BLAGOSLOV CIJELOM SVIJETU

Pročitajte Postanak 12,1-3. U kojem je smislu Božji nalog Abrahamu bio zapravo poziv u misiju?

.....

Bog je pozvao Abrama (čije ime je poslije promijenio u Abraham) da napusti svoju zemlju i svoj narod i ode u drugu zemlju. Sve je to bilo dio Božjeg plana da upotrijebi Abrahama kao sredstvo za ispunjenje božanskih ciljeva na Zemlji. I Abraham je pošao po riječi Gospodnjoj. Ako Bog ima neki plan za vas, to bi mogao biti poziv da napustite svoju širu obitelj ili svoj narod, i da odete na neko mjesto kamo vas On upućuje da biste Mu služili u namjeri da budete blagoslov za druge.

Pročitajte sljedeće tekstove. Što nam svaki pojedini govori o Božjem savezu, Njegovom obećanju nama?

Postanak 3,15

Postanak 17,19

Postanak 24,17

Izaija 9,6

Daniel 9,24-27

Matej 1,21

Iz navedenih tekstova jasno se vidi da je Bog želio ispuniti obećanje dano u Edenskom vrtu da će doći Onaj koji će biti rješenje za problem grijeha. To rješenje, Isus Krist Mesija, trebalo je doći preko Abrahamove i Izakove loze (preko Sare). U Hebrejima 11,9 stoji da su Izak i Jakov bili baštinici obećanja o blagoslovu koje je Bog dao Abrahamu.

Ne znamo točno koliko je sam Abraham razumio i bio svjestan na koji će se način obećani Potomak pojaviti preko njega, ali u svakom slučaju on se iselio u vjeri. "Vjerom se Abraham pokori kad primi poziv da ode u zemlju koju je imao primiti u baštinu. Ode, iako nije znao kamo ide." (Hebrejima 11,8)

Kakav je to primjer za nas!

Pretpostavimo da ste vi pozvani od Boga da nekamo idete, "ne znajući" točno kamo? Kako biste reagirali i zašto?

POZIV ABRAHAMU

Poslušavši Božji poziv, Abraham je došao u zemlju u skladu sa zapovijedu koju mu je Bog dao. Međutim, izgleda da se stvari od samog početka nisu odvijale baš najbolje po njega. Stigao je tamo kamo mu je Bog rekao da ide, ali prema Bibliji, “Kanaanci su onda bili u zemlji” (Postanak 12,6) — neznabošci poznati po svojoj okrutnosti i nasilju. Nije ni čudo što se odmah po dolasku Jahve javio Abrahamu i rekao mu: “Tvome ću potomstvu dati ovu zemlju.” (Postanak 12,7) Nema sumnje da je Abrahamu bilo potrebno ohrabrenje.

Međutim, stvari se i dalje nisu odvijale povoljno po njega, bar u početku.

Pročitajte Postanak 12,10—13,1. Što mu se potom događalo i kakve je pogreške pravio taj Božji čovjek?

.....

Koliko je obeshrabrujuće za njega moralo biti to što je napustio udoban i najvjerojatnije imućan život u svojoj domovini “iako nije znao kamo ide” (Hebrejima 11,8). A jedna od prvih stvari s kojima se suočio bila je glad! Ta glad bila je toliko velika da je morao napustiti mjesto u kojem mu je Bog rekao da se nastani i da ode negdje drugdje. A nakon toga stvari su postale još gore.

“Tijekom svog boravka u Egiptu Abraham je pružio dokaz da on nije slobodan od ljudskih slabosti i nesavršenstva. Prikrivajući činjenicu da je Sara njegova žena, on je iznevjerio božansko povjerenje i pokazao nedostatak uzvišene vjere i hrabrosti što ih je svojim životnim primjerom tako često i plemenito pokazivao. ... Sara se našla u velikoj opasnosti zbog Abrahamovog nedostatka vjere. Kad je saznao za njenu ljepotu, egipatski ju je kralj doveo u svoju palaču namjeravajući je uzeti za ženu. Ali je Gospod, u svojoj velikoj milosti, zaštitio Saru poslavši kaznu na kraljevske ukućane.” (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 100,101) Ne može se nipošto reći da je misionarski posao lak, ali Abraham je samo još pogoršao stvari svojim laganjem i time što se poslužio prijevarom. Na sreću, Bog je strpljiv i nije odbacio svojeg slugu zbog te pogreške koja, nažalost, nije jedina koju je Abraham napravio. Utješno je znati da usprkos našim pogreškama, ako se budemo držali Gospodina u vjeri i pokornosti, kao Abraham, ne samo da nam pogreške, grijesi i mane mogu biti oprostene, već nas Gospodin i dalje može upotrijebiti u svojoj misiji.

Koje pouke možemo izvući iz izvještaja o Abrahamu u Egiptu?

PRVA CRKVA I ZONE UDOBNOСТИ

Pročitajte Djela 8,1-4. Što je u prvoj Crkvi dovelo do raspršivanja vjernika izvan njihove zone udobnosti?

.....

.....

Do tog trenutka prva Crkva uglavnom se nalazila u Jeruzalemu (ili na židovskom teritoriju i među židovskim narodom). Međutim, kada je počelo progonstvo u koje je Savao, pobožni Židov i farizej, bio aktivno uključen, Crkva se iz Jeruzalema raspršila po cijeloj Judeji i Samariji. Isus je u Djelima 1,8 pretkazao: "Pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje." Ta izjava se ispunila, a u Djelima 8,4 stoji da su "oni sad što su bili raspršeni prolazili iz jednog kraja u drugi propovijedajući Evanđelje Riječi".

Čak i nakon što se Crkva počela raseljavati iz Jeruzalema, vjernici su i dalje propovijedali u područjima koja su bila naseljena Židovima ili u susjedstvu židovskih naselja u drugim gradovima. U Djelima 11,19 stoji da je Crkva bila raštrkana sve do Fenicije (Libanona) i Cipra, ali oni u ovoj fazi nisu iznosili poruku nikome drugom osim Židovima. Isusovi učenici i prva Crkva nisu se trudili da i pogani, a ne samo Židovi, dođu Gospodinu. I dalje su imali vrlo usko shvaćanje o tome koje bi trebalo biti poslanje Crkve.

Petar, Isusov učenik i jedna od vodećih figura u prvoj Crkvi, pokazivao je odbojnost prema iznošenju evanđeoske poruke poganima, čak i nakon što je Pavao to počeo činiti. Petar je bio poznat kao apostol obrezanih (što je značilo Židova), a Pavao kao apostol pogana (Galaćanima 2,8). U početku Petar nije želio čak ni biti viđen u društvu pogana (Galaćanima 2,11.12). Međutim, Bog je istjerao Petra iz njegovog područja udobnosti i promijenio njegovo srce. On je počeo shvaćati što evanđeoski nalog zapravo podrazumijeva i što se Isusovom smrću trebalo postići za cijeli svijet.

Pročitajte Djela 10,9-15.28.29. Koju je poruku Gospodin uputio Petru i na koji smo način mi, u naše vrijeme, dužni primijeniti to načelo na misionско djelo?

.....

.....

POČETI ODANDE GDJE SE NALAZIMO

Pročitajte Djela 1,8. Koje je načelo Isus iznio u vezi s objavljivanjem poruke i svjedočenjem o Njemu pred svijetom?

.....

.....

To Isusovo načelo pokazuje nam kako bismo se trebali ponašati kao Njegovi učenici, koji imaju Radosnu vijest koju trebaju objaviti drugima. Objavljivanje istine ne sastoji se u tome da dokazujemo drugima koliko griješe, već da govorimo o Isusu na način na koji je On prikazan u vijestima trojice anđela iz Otkrivenja 14,6-12.

Dakle, postoje određena načela koja nalazimo u Isusovim riječima zapisanima u Djelima 1,8.

Prvo, “pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu”. Kao što smo već vidjeli (ali valja ponoviti), mi trebamo biti Njegovi svjedoci tamo gdje boravimo fizički. To uključuje naš dom, našu crkvu, naše susjedstvo i našu društvenu zajednicu. Moramo biti Njegovi svjedoci najprije tamo gdje se nalazimo, na području na koje nas je On prvobitno postavio — kod kuće ili na poslu — pred ljudima koji su nam najbliži. To mogu biti članovi naše uže ili šire obitelji, vjernici iz crkve, kolege s posla, susjedi i šira društvena zajednica.

Katkad ljude privlači samo odlazak u neku daleku zemlju i u neke strane kulture da bi tamo bili Njegovi svjedoci, a ne svjedoče ljudima oko sebe. Trebali bismo početi tamo gdje se nalazimo i odatle krenuti kamo god nas Gospodin vodi.

A zatim “u svoj Judeji, Samariji i sve do kraja zemlje” (Djela 1,8). Isus tu ponovno potvrđuje činjenicu da svjedočenje uključuje prelazak kulturalnih granica. Pošto počinemo od mjesta na kojem se nalazimo, možda ćemo biti pozvani da odemo u druga područja među različite društvene, etničke i vjerske skupine. Ako pripadam određenoj etničkoj ili jezičnoj skupini, možda će mi biti mnogo lakše svjedočiti upravo toj skupini zbog minimalnih kulturnih barijera. U nekim dijelovima svijeta samo jedan klan ili pleme imaju svoje predstavnike u sastavu crkve. Međutim, Isusov Veliki nalog govori nam da je bitno da kao Njegovi svjedoci izidemo iz svoje zone udobnosti i da ulažemo sredstva u dopiranje do takvih skupina ljudi. I njima je potrebna Isusova poruka.

Izazov: Uočite ljude s posebnim potrebama u vašoj društvenoj zajednici i načinite listu skupina do kojih se crkva nije potrudila doprijeti.

Dodatni izazov: Počnite se moliti za priliku da se u bliskoj budućnosti aktivirate u misiji za osobe s posebnim potrebama.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

U knjizi Ellen G. White *Djela apostolska* pročitajte poglavlja “Veliki nalog”, str. 17—22, i “Čovjek koji je tražio istinu”, str. 83—89.

“Prije nego što je uzašao na Nebo, Krist je svojim učenicima dao nalog. Rekao im je da trebaju biti izvršitelji Njegove oporuke kojom je svijetu ostavio blaga vječnog života. Vi ste bili svjedoci mojeg požrtvovnog života za dobro svijeta, rekao im je. Vidjeli ste kako sam radio za Izraela. Premda moj narod nije htio doći k meni da imaju život, premda su svećenici i starješine učinili sa mnom što su htjeli, oni još uvijek trebaju dobiti priliku da prihvate Božjeg Sina. Vidjeli ste da primam sve koji dolaze k meni priznajući svoje grijehе. Onoga koji dolazi k meni, neću izbaciti. Vama, svojim učenicima, povjeravam ovu vijest milosti. Trebate je objaviti Židovima i poganima podjednako — prvo Izraelu, a onda svim narodima, jezicima i pucima. Sve koji vjeruju treba okupiti u jednu Crkvu.” (Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 18)

Veliki nalog je jasan: “Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim!” (Matej 28,19) Prema tomu, definitivno je riječ o odlaženju drugima, posebno drugim narodima.

“Evandeoski nalog velika je misionarska povelja Kristovog kraljevstva. Učenici su trebali marljivo raditi za duše upućujući svima poziv milosti. Oni nisu smjeli čekati da narod dođe k njima; svojom viješću trebali su ići k ljudima.” (Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 18,19)

“U našem svijetu ima mnogo onih koji su Božjem kraljevstvu bliže nego što mislimo. U ovom mračnom svijetu grijehа Gospodin ima mnoge skupocjene dragulje kojima će odvesti svoje vjesnike. Mnogi će mudrost Božju cijeniti više od svake zemaljske prednosti i postati vjerni svjetlo-noše. ... Uvjerena da je Petrov postupak bio izravno ispunjenje Božje namjere i da su njihove predrasude i isključivost potpuno suprotne duhu Evandelja, slavila su Boga govoreći: ‘Dakle, i poganima je Bog dao obraćenje koje vodi u život!’ Tako su, bez sukoba, srušene predrasude, odbačena isključivost uspostavljena vjekovnim običajem i otvoren put da se Evandelje naviješta i neznabošcima.” (Ellen G. White, *Isto*, str. 89)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kako biste definirali riječ “misija” kad je primijenite na vlastiti život?

2. Na koje biste načine mogli svakodnevno provoditi misiju svojim stavom i ponašanjem? Kako možete biti više usmjereni na misiju dok obavljate svoje svakidašnje dužnosti?

3. Koliko je važno preispitati svoje srce i tražiti silu odozgo da bismo se očistili od predrasuda prema onima koji nisu slični nama?

Obavljanje Božje misije

“Novu vam zapovijed dajem: ‘Ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga. Ako imadnete ljubavi jedan prema drugome, po tom će svi upoznati da ste moji učenici.’” (Ivan 13,34.35)

Biblijski tekstovi: Postanak 18; Jakov 5,16; Rimljanima 8,34; Hebrejima 7,25; Postanak 19,1-29; Postanak 12,1-9.

Od samog početka Abraham je želio da ga Bog upotrijebi u misiji. To se može vidjeti, na primjer, u Postanku 18, kada ga je Bog upozorio što će se dogoditi sa Sodomom i Gomorom. “Ništa ne čini Jahve Gospod a da osnove svoje ne otkrije slugama svojim prorocima.” (Amos 3,7) A u izvještaju o Sodomi i Gomori Njegov “sluga prorok” bio je Abraham.

Abraham se odmarao u vrelini dana kad je ugledao tri putnika. “Abraham je u svojim gostima vidio samo tri umorna putnika, ne razmišljajući da je među njima Onaj koga može obožavati a da ne zgriješi.” (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 108)

Ipak, Abraham se ubrzo uključio u Božju misiju. Njegovo sudjelovanje, kao što se pokazalo u ovom poglavlju, sastojalo se u tome da se moli i zastupa stanovnike Sodome i Gomore. Želio je vidjeti mogu li se ti ljudi nekako, usprkos sebi samima, još uvijek spasiti. Ako to nije bit misije, što onda jest? U ovom poglavlju otkrivaju se tri velike Abrahmove duhovne kvalitete: gostoprimstvo, ljubav i molitva — osobine koje mogu u velikoj mjeri doprinijeti misiji.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, Znaci vremena, 2018., stranice 178—185.

DAR GOSTOPRIMSTVA

Pročitajte Postanak 18,1-15. Koji se elementi gostoprimstva pokazuju u odgovoru koji Abraham daje svojim gostima?

.....

.....

Abraham je sjedio na ulazu u svoj šator usred podnevne žege. To je bilo dosta neobično. U to doba dana ljeti, kada je sunce u zenitu, svi traže hlad i svjež povjetarac. Ali možda je Abraham trpio vrućinu upravo zato da bi pritekao u pomoć mogućim prolaznicima.

Dok je tu sjedio, ugledao je tri putnika. Njegov je običaj najvjerojatnije bio da ponudi gostoprimstvo strancima. Zato je inicijativa za susret potekla upravo od Abrahama. Naime, u tekstu vidimo da im je on potrčao u susret. To je također važna pojedinost — Abraham je preuzeo inicijativu da ih upozna i prije nego što su mu prišli.

“Nek’ se donese malo vode: operite noge i pod stablom otpočinite. Donijet ću kruha da se okrijepite prije nego podete dalje. Ta k svome ste sluzi navratili.” (Postanak 18,4,5)

Abraham je bio svjestan svoje misije koja se sastojala u tome da svoje znanje o Jahvi objavljuje svima u svijetu ogrezlom u poganstvo, idolopoklonstvo i mnogoboštvo. Kao što vidimo u ovom slučaju, najneposredniji način na koji je on ispunjavao svoju misiju bilo je gostoprimstvo prema tim strancima koji su se naizgled slučajno pojavili na obzoru.

Usput rečeno, Abrahamovo “veliko gospodarstvo imalo je više od tisuću duša. Mnogi od njih su bili glave obitelji, a bilo je i dosta novoobraćenika iz neznaboštva. Takvo je gospodarstvo zahtijevalo čvrstu ruku na kormilu. Slabe, kolebljive metode ne bi bile korisne. ... Njegov utjecaj širio se i izvan njegovog doma. Gdje god je podizao svoj šator, kraj njega je podizao i oltar za žrtve i bogoslužje. Kad bi šator bio uklonjen, oltar bi ostao. Mnogi kanaanski narodi, koji su stekli spoznaju o Bogu na temelju života Njegovog slugu Abrahama, zaustavili bi se kod oltara i prinijeli žrtvu Gospodinu.” (Ellen. G. White, *Odgoj*, str. 158,159)

Od samog početka ovom čovjeku bilo je jasno da ga je Bog pozvao u misiju i da njegov put u Obećanu Zemlju nije bio odlazak na odmor, već prilika da postane blagoslov za svoje bližnje, a preko svojeg potomstva i za cijeli svijet.

Koja načela nalazite u Abrahamovom primjeru gostoprimstva, na koja biste se mogli ugledati u svojem životu?

ABRAHAMOVA LJUBAV PREMA SVIMA

Pročitajte Postanak 18,16-33. Kako je Abraham pokazao posebnu ljubav prema svim ljudima, bez obzira na njihovu pripadnost određenom plemenu, rasi ili narodu?

.....

.....

Druga Abrahamova kvaliteta koja se zapaža u Postanku 18 bila je njegova ljubav prema ljudima, čak i prema onima koje nije osobno poznavao. To je velika pouka za svakoga od nas. Stanovnici Sodome i Gomore bili su grešnici, ni blizu njegovom mjerilu vrijednosti, ali njegovo srce bilo je puno ljubavi prema svima, bez obzira na njihovu rasu, spol, jezik ili vjeru. A onda Bog otkriva Abrahamu svoju odluku da uništi gradove Sodomu i Gomoru. "Onda Jahve nastavi: 'Velika je vika na Sodomu i Gomoru da je njihov grijeh pretežak. Idem dolje da vidim rade li zaista kako veli tužba što je do mene stigla. Želim razvidjeti.'" (Postanak 18,20.21)

S velikom poniznošću i dubokim poštovanjem Abraham je Bogu uputio svoju molbu: "Daleko to bilo od tebe, da ubijaš nevinoga kao i krivoga, tako da i nevini i krivi prođu jednako! Daleko bilo od tebe! Zar da ni Sudac svega svijeta ne radi pravo?" (Postanak 18,25)

Abraham se nadao da će svojom ljubavlju spasiti sve ljude u tim gradovima, a ne samo pravednike. Naravno, njemu je bilo jasno koliko su zli i pokvareni bili ljudi koji su tamo živjeli. Tko zna kakve je sve priče čuo o njima i njihovim navikama? A prema onomu što znamo o njima, što nam je otkriveno u sljedećem poglavlju u ružnom izvještaju o Lotu i rulji ispred njegove kuće (vidi Postanak 19,1-11), bili su to vrlo pokvareni ljudi. Pa ipak se Abraham obratio Bogu budući da je osobno poznavao Njegovu ljubav, i pokušao posredovati za njih. Znao je da uvijek postoji mogućnost da se ljudska bića vrate Bogu u pokajanju. Prema Abrahamovom mišljenju, spašavanje stanovnika tih gradova pružilo bi im priliku da se pokaju.

Abraham je svoju molbu zasnivao na onome što je iz osobnog iskustva znao o Božjoj ljubavi prema ljudima. I sam je njegovao veliku ljubav prema grešnicima, svjestan da dok postoji život, postoji i nada u spase-nje.

Zašto je posrednička molitva toliko važna u našem molitvenom životu? Kako molitva za druge kojima je pomoć potrebna pomaže i nama da duhovno rastemo i bolje iskusimo stvarnost Božje ljubavi prema grešnicima?

ABRAHAMOV DUH MOLITVE

**Pročitajte sljedeće tekstove: Postanak 18,23-32; Jakov 5,16.
Čemu bi nas to trebalo naučiti o sili posredničke molitve?**

.....

.....

Razgovor između Abrahama i Boga primjer je posredničke molitve. Abraham je u ovom poglavlju prikazan kako pred Bogom posreduje za stanovnike Sodome i Gomore. On se zalagao za njih, u njihovo ime; to jest, on je na neki način bio simbol Isusa Krista kao našeg Zagovornika pred Ocem. Naša misija u današnje vrijeme bit će uspješna samo ako budemo upućivali takve molitve.

Abraham je volio stanovnike Sodome, Gomore i drugih obližnjih gradova. Zato je njegova molitva bila iskrena. On se već borio protiv nekih vladara koji su svojevremeno napali kraljeve Sodome i Gomore. Nakon Abrahamove pobjede, Bera, kralj Sodome, izišao je u susret Abrahamu zajedno s Melkisedekom. Bera je tražio da se njegovi ljudi vrate svojim kućama: "Meni daj ljude, a dobra uzmi sebi!" (Postanak 14,21) Tu se vidi ljubav tog vladara prema svojem narodu. A budući da je ljubav bila jedna od velikih osobina kojima se Abraham odlikovao, on je zavolio kraljeve Sodome i Gomore te se molio za njih i njihov narod. "Abrahamovu je ljubav nadahnjivala ljubav prema dušama koje su propadale." (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 109)

Abraham je pokazao poniznost i ustrajnost u svojim molitvama. Čim je Bog prihvatio njegovu prvu molbu da spasi grad ako se u njemu nađe pedeset pravednika, nastavio je sa svojim posredovanjem.

Naša misija ne može biti uspješna bez posredničke molitve. Nakon susreta s nekim, nakon držanja propovijedi ili proučavanja Biblije, moramo se moliti za ljude s kojima smo došli u dodir. Bog uslišava te molitve dotičući srca onih s kojima smo ostvarili kontakt. Naša rječitost neće preobratiti naše prijatelje i poznanike, već Duh Sveti. Zato se u svakoj misiji u kojoj sudjelujemo moramo moliti za svaku osobu pojedinačno.

Pročitajte Rimljanima 8,34; Hebrejima 7,25. Što Isus čini za nas i kako bi nam ta istina mogla pomoći da bolje razumijemo svoju ulogu kao posrednika za druge?

.....

.....

ABRAHAMOVA MISIJA

Pročitajte Postanak 19,1-29. Kakav je bio rezultat Abrahamovog duha gostoprimstva, ljubavi i molitve?

.....

Ovdje nalazimo zanimljiv nagovještaj u vezi s položajem koji je Lot zauzimao u Sodomi: “dok je Lot sjedio na vratima Sodome” (Postanak 19,1). To znači da je bio važna osoba u gradu, svakako jedan od uglednika, jer je sjedenje na vratima bilo čast koja je pripadala javnim službenicima, sucima i vladarima (2. Samuelova 19,8; Jeremija 38,7; Ruta 4,1).

Devetnaesto poglavlje Postanka gotovo je paralelno s 18. poglavljem i izvještajem o Abrahamovom susretu s anđelima. I Abraham i Lot sjedili su na ulazu ili vratima (Postanak 18,1; Postanak 19,1); i Abraham i Lot pozivali su strance da se odmore u njihovom domu (Postanak 18,3,4; Postanak 19,2); i Abraham i Lot pripremili su hranu za svoje posjetitelje (Postanak 18,4-8; Postanak 19,3). Izgleda da je Lot, bez obzira na pogreške koje je činio, ipak imao i neke dobre osobine.

„Jahve zapljušti s neba na Sodomu i Gomoru sumpornim ognjem, i uništi one gradove, i svu onu ravnicu, sve žitelje gradske i sve raslinstvo na zemlji.” (Postanak 19,24,25)

Ne znamo koliko je ljudi živjelo u Sodomi i Gomori u vrijeme o kojem govori ovaj izvještaj, ali među svim tim tisućama ljudi samo je četvero napustilo grad, a samo troje je spašeno. Isti slučaj bio je i s potopom iz Postanka. Ne znamo koliko ih je živjelo u to vrijeme, ali znamo da većina nije spašena.

Mali broj stanovnika Sodome koji su spašeni govori nam nešto što ima veze i s našom misijom — naime, neće svi biti spašeni. Mi bismo željeli da svi prihvate Isusa i Njegov plan spasenja, ali svatko ima svoju slobodnu volju. Naš je zadatak da pozovemo što više ljudi da se opredijele za Isusa. Dok izvršavamo svoju misiju, Bog nam pomaže preko Duha Svetoga, ali On nikad ne ide protiv bilo čije volje. Postojanje slobodne volje znači da će na kraju krajeva, bez obzira na to što mi radimo, koliko god se molimo, spasenje ovisiti o odluci svakog pojedinca.

Što možemo učiniti da se ne obeshrabrimo ako ne vidimo rezultate kakve bismo željeli dok propovijedamo Evanđelje?

POKORAVANJE BOŽJOJ VOLJI

Pročitajte Postanak 12,1-9. Čemu nas ovi redci uče o pokoravanju Božjoj volji, čak i kada je put pred nama nejasan?

.....

.....

.....

Jedna od glavnih Abrahamovih osobina bila je njegova spremnost da se pokori Božjoj volji. Sva njegova iskustva s Bogom obilježava to pokoravanje.

Poziv: Abraham je dobio zahtjevan poziv s Neba: “Jahve reče Abram: ‘Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati.’” (Postanak 12,1) Kada je čuo glas s Neba, njegova prva reakcija mogla je biti da to potpuno zanemari misleći da možda halucinira. Ili se mogao suprotstaviti toj poruci, možda ovako: Ne želim ići; ovdje mi je dobro. “U krajeve koje ću ti pokazati” — to djeluje kao neobičan opis odredišta! Ipak, on je prihvatio poziv. Svoju volju pokorio je Božjoj volji i napustio dom svojeg oca i svoju zemlju: “Abram se zaputi kako mu je Jahve rekao.” (Postanak 12,4)

Izbor zemlje: Izbila je svađa između Lotovih i Abrahamovih slugu, ali Abraham nije bio čovjek koji bi se sukobljavao s vlastitim tijelom i krvlju. Pokorio se Božjoj volji, koji ga je ponovno blagoslovio: “Jahve reče Abram, pošto se Lot od njega rastao: ‘Oči svoje podigni i s mjesta na kojem si pogledaj prema sjeveru, jugu, istoku i zapadu, jer svu zemlju što je možeš vidjeti dat ću tebi i tvome potomstvu zauvijek.’” (Postanak 13,14.15)

Uništenje Sodome i Gomore: Kada mu je Bog otkrio sudbinu ta dva grada, Abraham ih je, vođen ljubavlju, pokušao spasiti. Ali budući da u tim gradovima nije bilo ni deset pravednika, oni su uništeni. Abraham se ponovno pokorio Božjoj volji i prihvatio Božji sud nad tim gradovima.

Jahve je mogao upotrijebiti Abrahama upravo zbog te njegove spremnosti da Mu se pokori u svakoj prigodi. Tako mora biti i s nama danas.

Izazov: Mi se u našim gradovima suočavamo s preprekama u propovijedanju Evandjelja na odgovarajuć i djelotvoran način. Zato se moramo moliti Bogu da se On umiješa.

Dodatni izazov: Pronađite način da stupite u kontakt s nekim tko je izravno pogođen teškom situacijom sličnom nekoj od onih kroz koje ste i sami prošli. Recite toj osobi da se molite za nju i tražite od Boga da vam pokaže kako biste joj još mogli pomoći.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Abrahamova je ljubav nadahnjivala ljubav prema dušama koje su propadale. Premda je mrzio grijeh tog pokvarenog grada, on je čeznuo da grešnici budu spašeni. Njegovo iskreno zanimanje za Sodomu pokazuje brigu koju mi trebamo imati prema nepokajanima. Mi trebamo mrziti grijeh, a sažalijevati i voljeti grešnike. Svuda oko nas su duše koje odlaze u propast jednako beznadnu, strašnu kao ona koja je snašla Sodomu. Svakog je dana za neke proba okončana. Svakog sata neki se nađu izvan dosega milosti. Gdje su glasovi upozorenja i moljenja koji pozivaju grešnike da bježe od ove strašne sudbine? Gdje su ispružene ruke da ih otrgnu od smrti? Gdje su oni koji se s poniznošću i ustrajnom vjerom mole Bogu za njih?

Abrahamov je duh bio Kristov duh. Sam Božji Sin je veliki Posrednik u korist grešnika. On koji je platio cijenu za njihovo otkupljenje, zna vrijednost ljudske duše. Krist je s neprijateljstvom prema zlu koje može pokazati samo narav besprijeckorno čista pokazao ljubav prema grešniku koju može imati samo beskonačna ljubav. On se u agoniji raspeća, sam opterećen strašnim teretom grijeha cijelog svijeta, molio za svoje rugače i ubojice: ‘Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!’ (Luka 23,34)” (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 109,110)

“Okolni su narodi poštovali Abrahama kao moćnog kneza, mudrog i sposobnog vođu. On svojim susjedima nije uskraćivao svoj utjecaj. Njegov je život i karakter, sasvim različit od života obožavatelja kipova, vršio očit utjecaj u prilog istinitoj vjeri. Njegova je odanost Bogu bila nepokolebljiva, dok je njegova mudrost i dobrohotnost nadahnjivala povjerenje i prijateljstvo, a njegova neizvještačena veličina ulijevala poštovanje i čast.” (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 103)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Na koje nam još primjere pojedinaca koji su se odazvali pozivu u misiju ukazuje Sveto pismo? Što je s Ivanom Krstiteljem? Biste li njega nazvali uspješnim?

2. Pročitajte Postanak 19,30-36. Što nam se ovdje govori o karakteru pojedinih osoba koje su spašene iz Sodome?

3. Što još možemo naučiti iz Abrahamovog primjera o misiji i načinu na koji se ona provodi?

4. Razmislite: Smatrate li da je Abrahamovo posredovanje za Sodomu i Gomoru bilo uspješno ili neuspješno?

Izgovori za izbjegavanje misije

“Tada čuh glas Gospodnji: ‘Koga da pošaljem? I tko će nam poći?’ Ja rekoh: ‘Evo me, mene pošalji!’” (Izaija 6,8)

Biblijski tekstovi: Jona 1—4; Nahum 1,1; 2. o kraljevima 17,5,6; Psalam 24,1; Jakov 1,27; Izaija 6,1-8.

Nisu svi koji su pozvani u misiju bili tako poslušni kao Abraham. Jona je takav primjer (pročitajte Knjigu proroka Jone). Bog je pozvao Jonu da prorokuje protiv Ninive, glavnog grada Asirije. Taj grad, koji se nalazio na području današnjeg Iraka, bio je oko 900 kilometara udaljen od Jeruzalema, što je zahtijevalo dobrih mjesec dana putovanja. Jona ne samo da je odbio ići, već se požurio u suprotnom smjeru. Stigavši u Jopu, kupio je kartu za Taršiš, mjesto na jugu današnje Španjolske. Putovanje lađom od preko 3.000 kilometara trajalo je najmanje mjesec dana, ovisno o vremenskim prilikama. Dakle, Jona je, ne želeći se sukobljavati s asirskim kraljem, namjeravao tih mjesec dana, koliko bi mu trebalo da stigne do Ninive, iskoristiti kako bi pobjegao od nje. Zašto je on, Božji čovjek, učinio takvo što?

Nivijlani su bili na zlu glasu, poznati po svojem zlu i okrutnosti, narod koji je tijekom povijesti napadao Izrael i Judu. Ipak, Bog je pozvao Jonu da ode u Ninivu i da prorokuje protiv njezine velike zloće (Jona 1,2). Izbor riječi ovdje je vrlo sličan rječniku kojim se Bog služio u razgovoru s Abrahamom u vezi sa Sodomom i Gomorom u Postanku 18,20.21. Međutim, kao što ćemo vidjeti, Jona nije bio kao Abraham.

Što na osnovi Joninog stava možemo naučiti o izgovorima koje nalazimo da se ne bismo bavili misijom?

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 186—192.

NAŠI IZGOVORI — STRAH

Pročitajte sljedeće tekstove: Nahum 1,1; 3,1-4; 2. o kraljevima 17,5,6; 9,32-37. Što ti redci otkrivaju o Ninivi i odnosu između Asirije i Izraela? Kako je taj odnos mogao utjecati na Joninu odluku da umjesto u Ninivu ode u Taršiš?

.....

.....

Jedan od razloga zbog kojih je Jona vjerojatno bio nespreman otići u Ninivu bio je strah. Asirci su bili strašan neprijatelj, a Niniva je bila prijestolnica njihovog kraljevstva.

“Jedan od najvećih gradova staroga svijeta u vrijeme podijeljenog Izraela bio je Niniva, prijestolnica asirskog kraljevstva. ... U vrijeme svoga prolaznog blagostanja, Niniva je bila središte zločina i pokvarenosti. Nadahnuti knjiga opisuje Ninivu kao ‘grad krvnički... prepun laži, prepun grabeža.’ Simboličkim jezikom prorok Nahum uspoređuje Ninivljane sa surovim, gladnim lavom. “‘Tko nije’ — pita prorok — ‘bez sanki i prestanka osjećao na sebi tvoju okrutnost?’ (Nahum 3,1.19)” (Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, str. 169; u izvorniku 265)

Niniva je bila veličanstven grad. Povjesničari kažu da je Sanherib u velikoj mjeri proširio grad, uključujući i izgradnju veličanstvene jugozapadne palače dimenzija 503 s 242 metra i s najmanje 80 soba. Napravio je također i 18 kanala za vodu kojima se voda dopremala u grad s udaljenosti od čak 65 kilometara. I sama veličina toga grada ulijevala je strah.

Osim toga, i Asirci su bili nemilosrdni. U svojem izvještaju o osvajanju Babilona, Sanherib se hvalio da je ispunio ulice tog grada leševima njegovih stanovnika, mladih i starih, a reljefne rezbarije pronađene tijekom iskopavanja prikazuju prizore vojnika koji žrtve nabijaju na kolac. To nisu bili ljudi koje biste željeli naljutiti. Nisu se ustručavali upotrijebiti nasilje, i to nezamislivo okrutno, prema onima koji im se nisu dopadali. Pri samoj pomisli da bi trebao proći kroz mnoštvo ljudi u Ninivi, Jona je sigurno zadrhtao od straha.

Usprkos svemu tome, mi zapis o Joni često čitamo s neodobravanjem jer je dopustio da strah stane na put izvršavanju Božjih uputa. Ali mi ne shvaćamo da bismo i mi mogli učiniti to isto, dopustiti da nama upravlja strah, a ne Bog.

Sjetite se nekog trenutka kada ste imali snažan dojam da vas Bog upućuje da učinite nešto, što zbog straha niste željeli. Što ste naučili iz tog iskustva?

NAŠI IZGOVORI — POGREŠNA SHVAĆANJA

Kad je naišla oluja, Jona je okrivio sebe (Jona 1,1-12). Njegov stav otkriva dosta o pogledu na svijet i razumijevanju Boga i “bogova” mnogih ljudi tog vremena. Dok su razni bogovi, kako se vjerovalo, vladali različitim zemljama, more se smatralo kaotičnim carstvom demona. Prema shvaćanjima mornara iz Knjige o Joni, bila je potrebna žrtva da bi se gnjev tih demona umirio. Premda je Jona bio Hebrej, sasvim je moguće da je i njegov pogled na svijet bio pod utjecajem tradicionalnih vjerovanja tog vremena.

Pročitajte Jona 2,1-3.7-10. Što nam ti redci otkrivaju o tome kako je Jona počeo shvaćati Božju providnost?

.....

Premda je bježao s teritorija naroda koji je Jahvu smatrao za svojeg Boga, Jona je ipak morao (na teži način) naučiti da Jahve još uvijek vlada svime, bez obzira na to što se on uputio u stranu kulturu. Vjetar i valovi bili su pod Božjom vlašću. Riba također. “Jahvina je zemlja i sve na njoj.” (Psalam 24,1) I Jonino srce bilo je okrenuto Vladaru zemlje i mora, tako da je on ipak priznao svoju krivnju i bio spašen.

I mi možemo imati pogrešna shvaćanja o Bogu i o tome što On očekuje od nas. Jedno od takvih shvaćanja jest da Bog od nas želi da se usredotočimo na vlastito spasenje i da izbjegavamo pokvarenost svijeta koji nas okružuje. Međutim, iako smo pozvani da držimo “samoga sebe čistim od ovoga svijeta” (Jakov 1,27), ipak trebamo gledati kako ćemo svoju nadu i Božje blagoslove odnijeti onima kojima su potrebni.

Još jedna zabluda koja nas sprečava da prihvatimo Božji poziv u misiju jest vjerovanje da uspjeh ovisi o nama samima. Međutim, mi ne možemo spasiti ni jednu jedinu dušu, kao što ni Jona nije mogao spasiti Ninivu. Ipak, može se dogoditi da usvojimo mentalitet “spasitelja” u svojem odnosu prema misiji. Ali mi nismo pozvani da spašavamo, već da surađujemo s Bogom u Njegovom spasonosnom djelu. Mi iznosimo svoje svjedočanstvo hvaleći Boga za čudesne načine na koje nas On mijenja, ali samo Bog je taj koji može privući ljude k sebi. Mi možemo posijati sjeme istine, ali samo Bog može obratiti srce. Nažalost, često svoju ulogu miješamo s Božjom, što je mnogima dovoljan izgovor da odustanu od svjedočenja. Da, Bog je upotrijebio Jonu, ali samo je Bog, a ne Jona, mogao obratiti Ninivu.

Zadobivanje duša je preteško da bi ljudi to mogli učiniti sami. Kako možemo dopustiti Bogu da osvaja duše, ali preko nas?

NAŠI IZGOVORI — NELAGODA

Jonino iskustvo u utrobi ribe (vidi Jona 2) bilo je dramatično očitovanje Božje ljubavi i milosrđa, a njegova molitva otkriva da mu nije promakla Božja poruka ljubavi. Međutim, to što je imao nevjerojatan susret s Bogom, nije značilo i da će se njegove stare navike i stavovi lako promijeniti, bez obzira na to što je na kraju ipak otišao u Ninivu.

Pročitajte Jona 3. Kako su ljudi reagirali na Jonino propovijedanje? Koje pouke tu nalazimo za sebe kad je riječ o svjedočenju?

.....

.....

.....

Što god da je on osobno osjećao prema Ninivljanima, Jona je propovijedao ono što mu je Bog rekao, a rezultati su bili zapanjujući. Ninivljani su bili pokrenuti na pokajanje! Da, Jona je morao proći kroz mnogo toga i učiniti ono što nije želio. Ali kad je to konačno učinio, Bog je bio proslavljen.

Prema tomu, Božju misiju na svojim ramenima nose oni koji su se spremni žrtvovati, čak i ako to nerado čine. Naše vrijednosti moraju ustupiti mjesto Božjim prioritetima u radu za izgubljene. I mi, poput Jone, katkad negujemo predrasude koje nas sprečavaju da dopremo do neke osobe ili skupine.

Suočavanje s našim predrasudama zahtijeva poniznost. Misija također zahtijeva naše vrijeme i emotivnu energiju. Ulaganje u tuđe živote i istinska briga o njima uzima svoj danak. U vrijeme kada nam borba s vlastitim životnim potrebama i problemima stvara užasan stres, pružanje emotivne potpore nekom drugom može nam djelovati preteško.

I na kraju, sudjelovanje u misiji često zahtijeva promjenu naših osjećaja i trošenje vlastitog novca. Bilo da pružamo njegu ljudima, kupujemo literaturu i druge materijale, ili plaćamo razne usluge i pogodnosti da bismo imali više slobodnog vremena za rad u djelu, postoje troškovi koji su vezani za misiju. Bilo kako bilo, misionarski rad zahtijeva žrtvu.

Ali dobra je vijest što je usprkos Joninim nedostacima, Bog silno djelovao i doveo Ninivljane u pokajanje. Nažalost, Jona nije sudjelovao u tom blagoslovu nebeske radosti.

Kakvu žrtvu Bog traži da vi podnesete — ili da budete spremni to učiniti — da biste nekom drugom govorili o Božjoj ljubavi? Vjerujete li potpuno u to da će On ispuniti svoje obećanje i obogatiti vaš život?

NAŠI IZGOVORI — NEUGODNA SUOČAVANJA

“I ovako se pomoli Jahvi: ‘Ah, Jahve, nisam li ja to slutio dok još u svojoj zemlji bijah? Zato sam htio prije pobjeći u Taršiš; jer znao sam da si ti Bog milostiv i milosrdan, spor na gnjev i bogat milosrdem, i da se nad nesrećom brzo sažališ.’” (Jona 4,2) Kako lijepa molitva s Jonine strane! Ili možda nije?

Pročitajte Jona 4. Što nije bilo u redu s tim čovjekom?

.....

.....

Jona je njegovao duboku mržnju prema narodu kojem ga je Bog poslao, u toj mjeri da je smatrao da mu je bolje umrijeti nego da izgubi obraz ako se njegova najava o sudnjem danu nad Ninivom ne obistini. Jona je želio da Niniva bude sljedeća Sodoma i Gomora. Nadao se Božjem sudu nad tim omraženim narodom. Pošto se to nije dogodilo, njegov pogled na svijet bio je uzdrman do srži, a Jona bi radije umro nego dopustio da se njegov svijet okrene naglavačke.

Po drugi put u izvještaju o Joni Bog mu se suprotstavlja, ne preko neke propovijedi ili naredbe, već putem osobnog iskustva. Pogled na svijet ne oblikuje se na nečiji zahtjev. Niti se mijenja tako što čujemo nešto novo ili drugačije. Pogled na svijet obično se oblikuje ili mijenja na osnovi životnih iskustava i načina na koji se ona tumače i objašnjavaju.

Novo iskustvo koje je Bog dao Joni trebalo mu je pomoći da postane svjestan svojeg iskrivljenog pogleda na svijet. Bog je učinio da neka biljka na čudesan način izraste za samo jedan dan i postane dovoljno velika da napravi hlad, koji je Jonu mogao zaštititi od vreline sunca. I Jona je bio zahvalan, ali ne Bogu koji je učinio to čudo — već biljci. Umjesto kao na nezasluzeno čudo, on je na to gledao kao na prikladan blagoslov za koji su zaslužna njegova dobra djela. A kad je biljka uvenula, doživio je to kao nesreću koja ga je razljutila i poljuljala njegovo samopoštovanje, tako da je počeo njegovati samoubilačke misli.

Međutim, nakon tog iskustva čuje se Božji glas koji mu upućuje blagi ukor i pomaže mu da sagleda koliko je od njega nerazumno što jednu biljku cijeni više od mnogih tisuća muškaraca, žena i djece u Ninivi, kao i njihove stoke.

Ovaj događaj ne završava izvještajem o Joninom pokajanju. Umjesto toga, ovaj nedovršeni izvještaj obraća se nama. Što ćemo mi učiniti u povodu Božje zabrinutosti za zle ljude, za nasilnike, za nedosegnete skupine širom svijeta?

“EVO ME, MENE POŠALJI!”

Jonino životno iskustvo više je nego čudesno. Činjenica da je Bog uspio spasiti Ninivljane usprkos Joninom nevoljkom svjedočenju, snažan je podsjetnik kako je naša uloga samo u tome da budemo provodnici Božjeg utjecaja jer On jedini može osvjedočiti i obratiti srca. To je podsjetnik da Bog traži samo voljne i ponizne glasnike koji će slijediti Njegove smjernice.

Pročitajte Izaija 6,1-8. Koja je ključna misao ovdje izražena?

.....

.....

Poziv je upućen. Bog traži dragovoljce. Na taj poziv trebali bismo odgovoriti tako što ćemo se pokoriti Njegovom vodstvu, oslušivati Njegov glas, a zatim poslušati Boga što god nam On kaže.

Izveštaj o Joni otkriva, između ostalog, i Božju ljubav prema ljudima koji žive na mjestima gdje se Njegova ljubav ne osjeća i Njegov glas ne čuje. Kao što se sažalio na Ninivu, Bog sažaljivo gleda i na milijune ljudi koji danas naseljavaju gradove u kojima zgrade zamjenjuju cvijeće i drveće, a stalna buka otežava smirenje i slušanje. Za stanovnike Ninive Bog je rekao da “ne znaju razlikovati desno i lijevo” (vidi Jona 4,11). Zato su Mu potrebni glasnici koji će prenositi Njegovu poruku nade onima koji su shrvani stalnom zauzetošću i životom u kojem nema ljepote.

Izaija je čuo glas koji je pitao: “Tko će nam poći?” Kako biste vi odgovorili na to pitanje?

Izazov: Na praznom listu papira ili u svojem molitvenom dnevniku napravite listu ljudi za koje znate da nisu vjernici. Nazvat ćemo ih vašim “učenicima”. Ako je moguće, navedite ih po imenu. Čuvajte tu listu nadohvat ruke i molite se svakodnevno do kraja tromjesečja za svakog od svojih deset učenika. Molite se da vam Bog pomogne da se zblížite s onima koje tek površno poznajete. Molite se da razvijete dublje, prisnije, povjerljivo prijateljstvo s onima s kojima se povremeno vidate. Dok produbljujete svoje odnose, pažljivo promatrajte i slušajte kako biste mogli uočiti njihove konkretne potrebe i probleme. A onda se molite da im Bog iziđe u susret u tim područjima.

Dodatni izazov: Izaberite jedan grad u vašoj blizini i jedan na drugom kraju svijeta. Počnite se moliti za ljude koji žive i rade u tim gradovima. Tražite od Boga da ojača adventističku prisutnost u tim mjestima da bi se mogla objavljivati istina kakvu poznamo — istina o Isusovom skorom dolasku.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Ellen G. White upućuje snažno upozorenje onima koji ne osjećaju potrebu da slijede Isusov poziv na svjedočenje ljudima oko sebe.

“Opravdanja koja nalaze oni koji su neuspješni u obavljanju ovog posla ne oslobađaju ih odgovornosti, a ako savjesno ne rade taj posao, zapostavljaju duše za koje je Krist umro, zanemaruju svoju Bogom danu dužnost i upisuju se u nebeske knjige kao nevjerni sluge. Postupa li propovjednik kao Učitelj pružajući snagu i blagoslov drugima, ako se sklanja od onih kojima je njegova pomoć potrebna? Oni koji se osobno ne povezuju s ljudima, postaju sebični i nedostaje im upravo to iskustvo uspostavljanja komunikacije s braćom, da bi razumjeli svoje duhovno stanje i naučili hraniti Božje stado dajući svakome odgovarajući obrok u pravo vrijeme. Oni koji zanemaruju taj posao pokazuju da im je nužna moralna obnova. Tek tada bi vidjeli da nisu iznijeli teret djela kao što je trebalo.” (Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 30. kolovoza 1892.)

Premda te vrlo snažne riječi naglašavaju važnost koju Bog pridaje misiji, mi nismo ostavljeni bez nade. “U okviru postavljenog zadatka, Joni je bila povjerena teška odgovornost; međutim, Onaj koji mu je rekao da ide, bio je sposoban i podržati svoga slugu i osigurati mu uspjeh. Da je prorok bez oklijevanja poslušao, uštedio bi sebi mnoga gorka iskustva i bio bi bogato blagoslovljen. Ipak, Gospodin nije odbacio Jonu u najtežim trenucima njegova života. U nizu nevolja i čudnih zbivanja, trebalo je biti obnovljeno prorokovo povjerenje u Boga i u Njegovu beskrajnu spasavateljsku silu.” (Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, str. 266 u izvorniku)

Možda je i nama, baš kao Joni, lakše nalaziti izgovore za nesudjelovanje u misiji. Razlozi koji nas navode da tražimo te izgovore mogu biti mnogobrojni. Ipak, naš poziv u misiju nije ništa manje poseban od Joninog. Pitanje je, međutim, što ćemo mi izabrati: kakav će biti naš odgovor?

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Koje izgovore vi navodite za nesudjelovanje u misiji? Što je vaša Niniva?

2. Razmislite o tome koliko je dragocjena istina koju mi kao adventisti sedmoga dana imamo. Razmislite o tome koliko ste blagoslovljeni time što znate te istine. Što vas sprečava da drugima govorite o onom što sami toliko volite?

3. Kako možete Božjom milošću prevladati svaki strah koji možda imate u vezi sa svjedočenjem i misijom?

Motivacija i priprema za misiju

“Ovo je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama. Trebalo je da se ispuni sve što je o meni pisano u Mojsijevu zakonu, u Prorocima i Psalmima.” (Luka 24,44)

Biblijski tekstovi: Luka 24,1-12; Luka 24,36-49; Djela 1,12-26; Hebrejima 10,24.25; Djela 2,1-41; 1. Korinćanima 11,1.

Pavao je pisao Filipljanima: “Jedni, istina, propovijedaju Krista iz zavisti i natjecanja, a drugi iz dobre volje: oni koji su potaknuti ljubavlju propovijedaju jer znaju da sam postavljen za obranu Radosne vijesti, a oni koji su zadojeni častohlepljem navješćuju Krista neiskreno, s namjerom da povećaju bol mojih okova. Pa što biva? Ništa osim što se na svaki način, bilo pod izlikom bilo iskreno, Krist propovijeda. I tomu se radujem a i radovat ću se.” (Filipljanima 1,15-18)

Snažne riječi! Bilo iz “zavisti ili dobre volje”, Krist se propovijeda — a Pavlu je to bilo važno. Međutim, u idealnom slučaju naše pobude za propovijedanje Krista, za misiju, za doseganje drugih Radosnom viješću, trebaju proizlaziti iz ljubavi i istine — a ne iz natjecanja, zavisti ili nesloge.

Koje su, dakle, moguće pobude za propovijedanje Krista i na koje se načine možemo pripremiti za to?

Ovog ćemo tjedna razmotriti neke događaje u prvoj Crkvi koji nam mogu pružiti smjernice o ključnim aspektima misije.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 193—197.

NAVIJESTITI RADOSNU VIJEST

Pročitajte Luka 24,1-12. Kakva je bila reakcija onih koji su čuli za uskrslog Krista?

.....

.....

Luka kaže da je u nedjelju rano ujutro, nakon Isusove smrti, nekoliko žena otišlo na Njegov grob. Ponijele su sa sobom miomirise pa su se vjerojatno sada, kada je subota završila, htjele pobrinuti za Isusovo tijelo. Očekujući da će pronaći još uvijek zapečaćenu grobnicu, bile su zaprepaštene kada su otkrile da je ona prazna. Ne znajući što da rade, još više su se uplašile kada su im prišla dva čovjeka u sjajnoj odjeći. Međutim, ti ljudi su imali poruku za njih. Podsjećajući ih na Isusove riječi, rekli su ženama da je On doista uskrsnuo, kao što je i najavio. Presretne zbog te vijesti, odmah su se vratile k učenicima i mnogim drugim Isusovim sljedbenicima, i ispričale im što su vidjele i čule, jer svoje uzbuđenje više nisu mogle zadržati. To jest, rekle su drugima ono što su saznale o Kristu.

Možete li zamisliti kako su se te žene osjećale? Upravo su doživjele nešto nevjerojatno, što ih je sigurno ispunilo strahopoštovanjem, ali učenici su to smatrali “praznim pričama” i nisu im povjerovali. I tako je Petar, neodlučan da li da vjeruje tim ženama ili ne, otrčao na grob da se osobno uvjeri.

Petar je — kao što bi i mnogi od nas — oklijevao prihvatiti nešto samo zato što je to netko drugi rekao. Premda je čuo što su žene rekle, Petar je isto iskustvo imao tek poslije. U prvom trenutku sve što je vidio bio je prazan grob i kao što kaže Luka, otrčao je “čudeći se u sebi tome što se zbilo” (Luka 24,12 — Varaždinska Biblija). Njegovo iskustvo na grobu nije bilo isto kao iskustvo tih žena. Bez obzira na Petrovu reakciju, ove žene su vijest o Isusu, čim su je čule, željele ispričati drugima. Koju su veću motivaciju za misiju mogle imati od želje da drugima kažu što je Isus učinio za njih? Koja bi pobuda mogla biti bolja od širenja Radosne vijesti o spasenju u Isusu, jedinoj nadi koju imamo?

Naravno, i nama je potrebno osobno iskustvo s Bogom da bismo ga mogli objaviti drugima. Želja da drugima objavimo ono što toliko volimo mora biti ključni dio naše motivacije za misiju. Na kraju krajeva, ne možemo dati nešto što ni sami nemamo, zar ne?

Kakva iskustva ste doživjeli u vezi sa stvarnošću Božjeg postojanja i Njegove ljubavi? Zašto su vam ti trenuci tako dragocjeni i kako vas oni motiviraju da drugima navijestite Radosnu vijest?

PROROČKI TEMELJ

Pročitajte Luka 24,36-49. Što se tu dogodilo i zašto je to iskustvo bilo tako važno za apostole?

.....

.....

Zanimljivo je da učenici najprije nisu vjerovali zbog straha. Zatim, pošto su vidjeli Isusa i uvjerali se da je doista živ, nisu mogli vjerovati od radosti (Luka 24,41). Jeste li ikad pomislili da je nešto previše dobro da bi bilo istinito? Upravo to je bilo iskustvo učenika i ostalih u gornjoj sobi. I da ih je Isus ostavio samo s tim iskustvom, njihova vjera nakon Njegovog odlaska možda ne bi potrajala. Moć iskustva s vremenom može izbljediti. Jednostavno bi ga zaboravili, a onda bi ga možda počeli čak i dovoditi u pitanje. Zato im Isus nije prestajao pokazivati svoje ožiljke i jesti ribu pred njima. A onda ih je uputio na Riječ i pokazao im proročki temelj svojeg rada i službe. Dakle, i pokraj velikog iskustva koje su imali s Njim, Isus je ipak želio da njihova vjera bude utemeljena na Božjoj riječi. "Ovo je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama. Trebalo je da se ispuni sve što je o meni pisano u Mojsijevu Zakonu u Prorocima i Psalmima." (Luka 24,44)

Tu također nalazimo snažnu motivaciju za svjedočenje, za misiju, a to je Božja riječ. Isus je znao da učenici, da bi se utvrdili u svojem iskustvu, trebaju razumjeti zašto je On morao umrijeti i što je Njegovo uskrsnuće značilo. Njihov pogled na svijet trebao se preusmjeriti s političkog i ovozemaljskog kraljevstva na veliko rješenje za problem grijeha i Kristovu pobjedu nad smrću. Evanđelje je podrazumijevalo mnogo više od postizanja političke neovisnosti za Izrael. Ono je otkrivalo Kristovu pobjedu nad Sotonom i jamčilo da će jednog dana sve zlo u svijetu biti uništeno, da će zemlja biti ponovno stvorena i da će Bog biti među svojim narodom. Isus im je morao "prosvijetliti razum" (Luka 24,45) da bi mogli shvatiti te istine koje su trebali objaviti svijetu. Ni naše iskustvo s Isusom ne može se održati ako nije utemeljeno na Njegovoj Riječi, uključujući i proročanstva koja upućuju na povijest i događaje koji su doveli do prvog, a dovest će i do drugog Kristovog dolaska. Kada dobro razumijemo te istine, bit ćemo spremni i motivirani za misiju.

Koliko ste dobro utemeljeni u proročanstvima koja ukazuju na Krista i na Njegov prvi i drugi dolazak? Zašto je, posebno u vrijeme svršetka, toliko važno da budemo utemeljeni na Božjoj riječi, uključujući i proročanstva, i zašto je bitno da ih razumijemo, posebno kad je riječ o misiji?

ČEKANJE I MISIJA

Luka 24 završava Isusovim uzašašćem na Nebo (Luka 24,50-53). Ali to nije kraj priče. Pisac Luka nastavlja i piše knjigu Djela apostolska. Neposredno prije nego što je uzašao na Nebo, Isus je učenicima dao misiju, obećanje i jasnu uputu da čekaju u Jeruzalemu na “silu odozgo” (Luka 24,49; viti također Djela 1,4-8).

Isus je, dakle, uputio učenike da čekaju u Jeruzalemu dok On ne ispuni svoje obećanje da će im poslati Duha Svetoga, što će ih osposobiti da budu svjedoci u Jeruzalemu, u Judeji, u Samariji i šire.

Pročitajte Djela 1,12-26. Što su učenici, kojih je sad bilo oko 120 muškaraca i žena, radili dok su čekali?

.....

Isus je učenicima dao jasnu misiju — trebali su svijetu svjedočiti o Njemu. A oni su se, dok su čekali, pripremali za svoju misiju na dva načina. Prvo, kaže Luka, bili su neprestano u zajedničkoj molitvi i moljenju. Nitko od njih nije dovodio u pitanje koja je to misija koju im je Isus dao, i svi su je prihvatili. To ih je potaknulo da se ujedine u molitvi. Luka ne kaže za što su se molili, ali je sasvim jasno da su se molili za mudrost, snagu i hrabrost da zajedno ispune svoju misiju. Kakav je to primjer za nas!

Drugo što su poduzeli dok su čekali bilo je da se logistički pripreme za svoju misiju. Juda je predao Isusa na pogubljenje, a zatim sebi oduzeo život. Tako je među Dvanaesticom ostalo upražnjeno mjesto. I zato, dok su čekali, učenici su tražili Božje vodstvo da bi izabrali njegovu zamjenu. Učenici su se, dakle, sami organizirali i planirali početak svoje misije. U donošenju tih odluka Petar je imao vodeću ulogu. Nitko nije osporio taj njegov potez. Svi su u tome vidjeli Božju mudrost. Postojalo je opće razumijevanje i povjerenje da Bog djeluje, radi i kreće se u njihovoj sredini. To vrijeme čekanja nije bilo ispunjeno besposlicom, već svrhom i misijski usmjerenim djelovanjem.

Tako se i mi, dok čekamo da se Duh Sveti izlije kako bi nam pomogao da završimo veliku Božju misiju, moramo ujediniti da bismo ohrabрили jedni druge (Hebrejima 10,24.25) moleći se za Božjeg Duha Svetoga. Također bismo trebali sebe i svoju crkvu uskladiti s Božjim prioritetom — spašavanjem izgubljenih.

Kako možete čekati na Gospodina a da pritom ne izgubite vjeru? U međuvremenu, dok čekate, kako možete najbolje iskoristiti te trenutke kao što su to činili učenici u prvoj Crkvi?

"KOGA STE VI RAZAPELI"

Drugo poglavlje Djela apostolskih bilježi izlivanje Duha Svetoga na blagdan Pedesetnice. Dok su se Isusovi sljedbenici molili, na njihove glave spustili su se plameni jezici. Oni su u tome prepoznali silu Duha Svetoga koja im je obećana i koja im je tom prigodom dana.

Pročitajte Djela 2,1-41. Što se dogodilo s učenicima kao rezultat primanja Duha Svetoga na blagdan Pedesetnice?

.....

Učenici su počeli govoriti drugim jezicima, "kako ih je već Duh nadahnjivao da govore" (Djela 2,4). Ovdje je ključna činjenica da je Bog osposobio svaku osobu za dobrobit nevjernika. Taj blagoslov nije bio namijenjen samo za njihovo dobro. On ih nije trebao samo osposobiti za Nebo ili im olakšati poslovanje na stranom jeziku. Taj blagoslov je dan radi ispunjenja Božje misije za izgubljene. I danas Bog poziva sve svoje sljedbenike da upotrijebe svoje darove u Njegovoj misiji za nevjernike. Darove smo dobili, a ima li većeg poziva u misiju nego da upotrijebimo to što nam je dano da bismo prišli drugim ljudima?

Izlijevanje Duha Svetoga dovelo je do toga da se mnogi pokaju zato što su odbacili Mesiju, jer su neki od njih sigurno bili u Jeruzalemu kada je On umro. Zamislite kakva je to bila sila — Petar je neke od njih optužio da su razapeli Krista. Očito je da su shvatili što su učinili i pošto su bili osvjedočeni, povikali su: "Braćo, što da činimo?" (Djela 2,37)

I doista, čak i oni su mogli primiti oprost. Petar im je rekao: "Obratite se ... Neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha, tako ćete primiti dar — Duha Svetoga." (Djela 2,38)

Radeći zajedno, u slozi s Duhom Svetim i jedni s drugima, ti Isusovi sljedbenici propovijedali su pokajanje i oprost grijeha — čak i za one koji su možda izravno sudjelovali u Isusovom raspeću! To je sila Evanđelja! Ako nas ta poruka ne pokrene na misiju, što će onda? Pozvani smo da navješćujemo Evanđelje svijetu — grešnom, palom, pokvarenom svijetu s grešnim, palim i pokvarenim ljudima. Naš posao nije da sudimo, već da svjedočimo o Isusovoj spasonosnoj sili.

Zašto bi nas činjenica da je čak i nekima od onih koji su bili sudionici u Kristovom ubojstvu ponudeno spasenje trebala: (1) ohrabriti u vezi sa spasenjem naše vlastite duše i (2) potaknuti da svjedočimo drugima, koliko god nam se oni činili lošim?

SLIKA PRVE CRKVE

Pročitajte Djela 2,41-47. Kako je ovdje prikazana prva Crkva?

.....

.....

.....

.....

Drugo poglavlje Djela apostolskih završava prekrasnom slikom prve Crkve. U Djelima 2,41 stoji: “Tako se onoga dana pridruži Crkvi oko tri tisuće duša.” To bismo mogli shvatiti jednostavno kao da je netko pravio računicu, pa broj novih vjernika pridodao broju postojećih, utvrđujući novo ukupno brojčano stanje skupine. Međutim, to bi bilo plitko razumijevanje teksta. U tom se tekstu zapravo krije misao da su se ti novo-kršteni vjernici pridružili skupini kao ravnopravni članovi.

Osnovna uloga prve kršćanske Crkve bila je učenje. Kada bi se pridružili Crkvi, novi članovi bili su poučavani na tri načina. Prvo, nastavili su biti poučavani apostolskom nauku i zajedništvu. Riječi “nauk” i “zajednički život” u ovom tekstu (Djela 2,41-47) doslovno znače “upute” i “zajedništvo”. Apostolsko propovijedanje hvatalo se u koštac s pogrešnim vjerovanjima i nudilo nova objašnjenja za ono što su ljudi vidjeli i doživljavali. Međutim, to ih nije moglo naučiti kako da tu novu istinu primijene u svojem životu. Do primjene istine u nečijem životu dolazilo je u međusobnim odnosima u okviru skupine. Novi vjernici pomno su i svjesno poučavani izravno, kao i sudjelovanjem u svakidašnjem životu drugih vjernika, a sve pod nadzorom i vodstvom duhovno zrelih i ute-meljenih apostola.

Loše propovijedanje ljudima govori što trebaju raditi, ali ne i kako to učiniti. Međutim, čak i ako čitamo priručnike s uputama, ili slušamo propovijedi koje objašnjavaju kako se nešto radi, to nam ne može zamijeniti promatranje ljudi kako nešto rade i da ih zatim oponašamo. Pavao je to znao pa je svoje sljedbenike pozivao da ga oponašaju kao što je on sam oponašao Isusa (1. Korinćanima 11,1). Kada vas drugi promatraju i uvjere se u stvarnost vašeg iskustva s Kristom, to će utjecati i na njih.

Izazov: Sjetite se nekoga u svojem životu za koga biste željeli da bude vjernik. Molite se svakog dana da stekne osobno iskustvo s Isusom.

Dodatni izazov: Koga vi poučavate i dovodite u vezu s Isusom? Potražite način da tu osobu dovedete u zajedništvo s drugim vjernicima.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Naš misionarski rad mora proizlaziti iz duboke ljubavi i zahvalnosti za ono što je Isus učinio i što čini u našem životu. Svaka druga motivacija je pogrešna. Ostati uronjen u Riječ i u skladu s Riječju ključ je uspješnog evangeliziranja ljudi.

“Naš se život treba povezati s Kristovim životom; moramo stalno crpsti od Njega, hraniti se Njime, živim Kruhom koji je sišao s Neba i napajati se sa svježeg, nepresušivog izvora Njegovog bogatstva. Ako Gospodina imamo stalno pred sobom, ako dopuštamo svojem srcu da Mu se obraća s hvalom i zahvaljivanjem, naš vjerski život stalno će se osvježavati. Naše će molitve dobiti oblik razgovora s Bogom kao što se razgovara s prijateljem. On će nam sâm objavljivati svoje tajne. Vrlo često ćemo imati radosnu svijest o Isusovoj prisutnosti. Često će naše srce gorjeti u nama kad se On bude približavao da razgovara s nama kao što je to činio s Henokom. Kad se to ostvari u iskustvu kršćanina, u njegovom će se životu zapaziti jednostavnost, skromnost, krotkost, poniznost srca, osobine koje će svima s kojima dolazi u dodir pokazati da je bio s Isusom i da je naučio od Njega.” (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 84; u izvorniku 129,130)

“Neće biti nikakvog rasta ni donošenja roda u životu koji je okrenut sebi. Ako ste prihvatili Krista za svog Spasitelja, morate zaboraviti na sebe i pomagati drugima. Govorite o Kristovoj ljubavi, pričajte drugima o Njegovoj samopožrtvovnoj ljubavi prema vama. ... Kad primite Kristovog duha — duha nesebične ljubavi i rada za druge — vi ćete rasti i donositi rod. ... Vaša vjera će rasti, vaše će se svjedočenje produbljivati, vaša ljubav usavršavati.” (*Isusove usporedbe*, str. 38; u izvorniku 67,68)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kako razumijete Pavlove riječi upućene Filipljanima o tome da se Krist katkada propovijeda iz zavisti, svade ili sebičnih pobuda? Kako možemo biti sigurni da nismo i sami krivi za takvo što?

2. Kakvo je vaše osobno iskustvo o stvarnosti Božjeg postojanja i Njegove ljubavi? Drugim riječima, biste li mogli na osnovi vlastitog iskustva iskreno i pošteno propovijedati drugima o Božjoj dobroti i ljubavi? Kako bi glasilo vaše svjedočenje?

3. Kakvo je vaše iskustvo čekanja na Gospodina i čemu vas je ono naučilo o povjerenju u Njega i o vjeri uopće?

Misija za mojega bližnjeg

“Ljubi Gospodina Boga svoga — odgovori — svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom pameću svojom a svoga bližnjega kao samoga sebe!” (Luka 10,27)

Biblijski tekstovi: Luka 10,25-37; 2. Timoteju 3,16; Jakov 2,17-22; Matej 22,37-40; Galaćanima 5,14; Mihej 6,6-8.

Svi znamo redak: “Ljubi Gospodina Boga svoga ... svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom pameću svojom.” (Luka 10,27) Ipak, naša ljubav prema Bogu može postati vrlo površna ako kažemo da Ga ljubimo, ali Mu se ne pokoravamo. Mi mislimo da ljubimo Boga, ali kako se ta ljubav pokazuje u našem svakidašnjem životu? Ljubav prema Bogu zahtijeva potpunu posvećenost našeg srca, duše, tijela i uma — i to svakodnevno. Svatko može reći da ljubi Boga, ali da bismo Ga doista ljubili, moramo uložiti svjestan napor.

Međutim, iako je dobro i važno da ljubimo Boga, On želi da ljubimo i druge jer ljubav prema drugima odražava našu ljubav prema Bogu, i to na snažan i vrlo stvaran način. U 1. Ivanovoj 4,20 stoji: “Ako netko tvrdi: ‘Ljubim Boga, a mrzi svoga brata’, lažac je; jer tko ne ljubi svoga brata koga vidi, ne može ljubiti Boga koga ne vidi.” U Galaćanima 5,14 Pavao također kaže: “Jer je sav Zakon ispunjen jednom jedinom zapovijedi: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!”

Ovog ćemo tjedna učiti kako se ta pouka može primijeniti u našem životu.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 198—203.

PITANJE SVIH PITANJA

Tko smo mi? Zašto smo ovdje? Što se događa s nama kad umremo? Koja je naša konačna sudbina? Ovo su po mnogočemu najvažnija pitanja koja mogu postaviti smrtna bića — bića koja znaju da su smrtna (školjke i kokoši su također smrtni, ali to ne znaju). A u Evanđelju po Luki vidimo nekoga tko prilazi Isusu s najvažnijim od svih pitanja.

Pročitajte Luka 10,25. Koje je pitanje postavio ovaj poznavatelj Zakona i zašto je to učinio?

.....

.....

Koliko god da je to pitanje samo po sebi ozbiljno, Biblija jasno kaže da je on zapravo došao iskušati Isusa. Znamo da nam ljudi katkad prilaze sumnjičavo i s nepovjerenjem, da mogu biti čak i neiskreni u svojim pitanjima, ali i do njih se ipak može doprijeti. Upravo tako je Isus postupio s ovim zakonoznancem, premda je znao da njegove namjere nisu iskrene. Ipak, i za tog zakonoznanca i za ostale slušatelje to pitanje je pružilo zgodan uvod koji je Isus iskoristio kako bi ih potaknuo da preispitaju svoja srca. Premda je znao kakvi su motivi tog zakonoznanca, Isus ga ipak nije odbacio niti je pokazao nepoštovanje prema njemu.

Na kraju krajeva, koje pitanje može biti važnije od toga? “Što moram činiti da baštinim život vječni?” Bez obzira na našu vjersku predaju ili običaje, iza svih njih stoji to ključno pitanje. Što bi drugo moglo biti istinski važno za bića čiji je život opisan kao “para, koja se za malo pokaže, a potom je nestane” (Jakov 4,14)? Jer koja još mogućnost postoji osim vječnog života, ako ne vječna smrt?

Pročitajte 1. Korinćanima 15,30-32. Kako Pavao ovdje naglašava važnost vječnog života?

.....

.....

Koliko god njegovi motivi bili sumnjivi, zakonoznanac je postavio ključno pitanje, a Isus se vodeći računa da svaku priliku iskoristi za misiju, poslužio time da bi dopro do duša.

Kako i mi možemo svaku priliku koja nam se ukaže iskoristiti za svjedočenje, čak i ako okolnosti nisu baš idealne?

ISUSOVA METODA I ODGOVOR

Biblija nam kaže da je taj zakonoznanac došao da bi iskušao Isusa, ali Isus je bio svjestan njegovih namjera. Bog poznaje čežnju i htjenje našeg srca bolje nego mi sami. A ono što sigurno ne poznajemo, to su srca i pobude onih koji nas ispituju, zar ne?

Katkad nas pripadnici drugih religija ispituju o našoj vjeri. Na primjer, naši muslimanski prijatelji postavljaju nam pitanja vezana za Isusovo božanstvo: "Gdje je u Bibliji Isus rekao da je Bog?" Ili: "Zašto kažete da postoji jedan Bog kada imate tri Osobe u Trojstvu?" Premda pitanja djeluju kao provokativna, ona ipak mogu odavati duboku, iskrenu potrebu za Isusom i skrivenu čežnju ili osjećaj praznine kod onih koji ta pitanja postavljaju. Mi ne poznajemo njihova srca, a to nije ni potrebno. Trebamo jednostavno služiti drugima najbolje što možemo, bez obzira na njihove najdublje pobude.

Pročitajte sljedeće tekstove: Matej 26,56; Djela 17,11; 1. Korinćanima 15,3 i 2. Timoteju 3,16. Kako nam ti redci pomažu da razumijemo Isusov odgovor zakonoznancu u Luki 10,26?

.....

Katkada tražimo odgovore, ali se ne trudimo da sami do njih dođemo. Isus je rekao: "Što stoji ... pisano u Zakonu? Što tamo čitaš?" (Luka 10,26) On je tu ukazao na vrlo važan postupak učenja. Umjesto da samo slušamo ono što nam drugi govore, trebamo sami čitati Sveto pismo. Odgovori su već tu, a Duh Sveti djeluje na naša srca da bi nam stavio do znanja što trebamo činiti.

Bog nam je dao svoju Riječ. U njoj nalazimo sve što trebamo znati o tome kako trebamo živjeti, kako se ponašati prema drugima i kako možemo "baštiniti život vječni". Naravno, učitelji i propovjednici imaju svoju ulogu u tome, ali mi se moramo obratiti Bibliji da bismo došli do istina koje su bitne. "Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi." (Psalam 119,105) Taj redak nije samo poezija. To je sveta istina koja nas upućuje na Božju riječ i njezinu važnost za vjernika.

Isus, Božja Riječ koja je postala tijelo, uvijek je upućivao ljude na pisanu Riječ. Što nam to govori o važnosti Biblije i o tome zašto bismo morali odbaciti svako filozofsko i teološko promišljanje koje umanjuje naše povjerenje u Bibliju?

BAŠTINITI VJEČNI ŽIVOT

Pročitajte Luka 10,27.28. Koji je bio zakonoznančev odgovor na vlastito pitanje?

.....

Zakonoznanac je postavio pitanje i sam je dao odgovor: "Ljubi Gospodina Boga svoga ... svim srcem svojim", a "svoga bližnjega kao samoga sebe!" (Luka 10,27)

I kakav je bio Isusov odgovor? Rekao mu je: "Pravo si odgovorio." (Luka 10,28) A zatim ga je potaknuo da i učini nešto u vezi s tim rekavši: "To vrši pa ćeš živjeti!" (Luka 10,28)

Većini vjernika nije toliko teško dati prave odgovore o doktrini i vjeri. Međutim, pravi izazov nastaje kada trebaju učiniti ono što znaju da je ispravno i slijediti ono u što vjeruju. Mnogi koji znaju dovoljno da bi bili spašeni, ipak će biti izgubljeni jer nisu poslušali ono što su znali. Eto koliko je to pitanje ozbiljno. Nije dovoljno samo znati da treba ljubiti Boga i bližnje. Treba to i učiniti!

Pročitajte Jakov 2,17-22. U kojem su smislu ti redci slični onome što je Isus rekao zakonoznancu?

.....

Ako ljubimo Boga, čitat ćemo Njegovu Riječ, molit ćemo se, držat ćemo Njegove zapovijedi i bit ćemo poslušni Njegovom glasu "svim srcem svojim". Ako kažem da volim druge ljude a ne marim za vjernike u crkvi, ili ako zanemarim potrebe drugih iako mogu pomoći, kakva je korist od moje vjere? Kršćanstvo nije samo skup različitih vjerovanja, to je način života.

"Ako su neki brat ili neka sestra goli i bez svagdašnje hrane, pa im netko od vas rekne: 'Idite u miru, utoplite se i nasitite se!' A ne dadne im ono što im je potrebno za tijelo, što to koristi?" (Jakov 2,15.16)

Koliko vam je stalo do dobrobiti drugih? U kojoj mjeri slijedite Pavlove riječi: "Ne gledajte pojedini samo na svoju vlastitu korist nego i na korist drugih!" (Filipljanima 2,4)? Kako možete Božjom milošću voditi više računa o drugima?

LJUBITI DRUGE KAO SEBE SAME

Pročitajte Matej 22,37-40. Kako se to što je Isus ovdje rekao slaže s onim što je odgovorio zakonoznancu u Luki 10,27.28?

.....

.....

Prema Mateju 22,37-40, Isus nam je jasno stavio do znanja da svako-dnevni izraz istinskog vjerovanja počiva na tim dvjema zapovijedima. A u Luki 10,27.28 jasno se kaže da će onaj tko vrši te dvije zapovijedi imati vječni život.

“Ljubav je temeljno načelo Božje vladavine na Nebu i na Zemlji, i mora postati i temelj kršćanskog karaktera. Jedino to kršćanina može učiniti i održati nepokolebljivim. Jedino to ga može osposobiti da se odupre nevoljama i kušnjama.” (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 25; u izvorniku 49)

Pročitajte sljedeće tekstove: Galaćanima 5,14; Mihej 6,6-8; 1. Ivanova 4,20.21. Kako ti redci dodatno naglašavaju ono što nam je Isus rekao?

.....

.....

Prema Pavlu “sav je Zakon ispunjen jednom jedinom zapovijedi: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!” (Galaćanima 5,14) Pavao smatra da se ljubav prema Bogu može u praktičnom smislu vidjeti samo u našem ophođenju prema drugima. Premda je rekao da će “pravednik živjeti od vjere” (Rimljanima 1,17), ipak življenje od vjere nije nešto što je skriveno, nepoznato i nevidljivo pred drugima. Pavao, Mihej i Ivan jasno naglašavaju da praktična djela pokazuju koliko je stvarna vjera koju isповijedamo.

U 1. Korinćanima 13 Pavao vrlo energično tvrdi da ako netko posjeduje veliko znanje, ili čini velika djela, ili ima veliku vjeru, pa se čak odrekne i vlastitog života, ali nema ljubavi, on je kao “mjed što ječi, ili cimbal što zveči” (1. Korinćanima 13,1).

Pogledajte gore navedeni citat Ellen G. White. Zapazite da ona kaže kako samo ljubav čini da ljudi ostanu nepokolebljivi i odupru se kušnjama. Kako ta misao pokazuje da zapovijed o ljubavi ne podrazumijeva spasenje djelima, već je izraz vjere koju imamo u Isusa?

USPOREDBA O MILOSRDNOM SAMARIJANCU DANAS

Kada je pohvalio zakonoznanca što je dao ispravan odgovor, Isus je dodao: “To vrši pa ćeš živjeti!” (Luka 10,28) Time je dotaknuo najdublju nit čovjekovog srca. Davanje točnih odgovora lako je padalo ovom zakonoznancu, ali postupanje u skladu s njima bilo je problem prije dvije tisuće godina, i još uvijek je problem za mnoge od nas danas. Zakonoznanac je želio uhvatiti Isusa u zamku i pohvaliti se svojim znanjem. Zato je postavio dodatno pitanje: “Tko je onda moj bližnji?” (Luka 10,29)

Pročitajte Luka 10,30-37. Kako biste ukratko izrazili što je Isus htio poručiti ovom usporedbom?

.....

.....

.....

Ima li oko nas ljudi prema kojima su se drugi nepravedno ponijeli? Jesmo li učinili sve što je u našoj moći da im pomognemo?

Činjenica je da katkada pastori, starješine i vjernici ne pomažu onima kojima je to potrebno. Katkad su ljudi druge vjere ljubazniji od nas u postupanju prema pojedincima u našoj društvenoj zajednici. Mi govorimo o tome da treba biti ljubazan, ali možda je netko drugi taj koji zadovoljava potrebe ljudi kojima se mi ne bavimo. Ali ako želimo da naša vjera uopće nešto znači, moramo se približiti ljudima i pomoći onima kojima je to potrebno.

Isus je usporedbu o milosrdnom Samarijancu zaključio pitanjem koji je od trojice spomenutih ljudi bio bližnji osobi kojoj je trebala pomoć.

“Tako je na pitanje: ‘Tko je onda moj bližnji?’ za sva vremena primljen odgovor. Krist je pokazao da naš bližnji nije samo onaj koji pripada našoj crkvi i vjeri. To nema nikakve veze s rasom, bojom ili društvenom razlikom. Naš je bližnji svaka osoba kojoj je potrebna naša pomoć. Naš je bližnji svaka duša koju je ranio i izmučio neprijatelj. Naš je bližnji svatko tko je Božja svojina.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 412; u izvorniku 503)

Izazov: Počnite se svakodnevno moliti za nekoga tko je drugačiji od vas, ili čak za nekoga tko vam se možda ne dopada.

Dodatni izazov: Navedite najmanje tri imena svojih poznanika (neadventista), uočite njihove potrebe (emocionalne, fizičke, društvene) i razmislite kako biste se mogli pozabaviti tim potrebama. Što možete u praktičnom smislu učiniti za njih u sljedećem tjednu?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

U knjizi Ellen G. White *Isusov život* pročitajte poglavlje “Milosrdni Samarijanac”, str. 408—413 (u izvorniku 497—505). U našem svijetu ima mnogo gladnih, siromašnih i zlostavljanih ljudi kojima je potrebna pomoć. I mi možemo dati svoj doprinos u pružanju pomoći, koliko god “sitan” on izgledao. Ipak, nećemo riješiti sve probleme ovog svijeta prije nego što se Isus vrati. Nismo ni pozvani da to učinimo. Ali dotada naš rad može biti tako jednostavan kao što je pomaganje nekome koga poznajemo a tko nema dovoljno hrane, ili nekom članu crkve koji se suočava s nepravdom, možda čak i s predrasudama i nesnošljivošću, što je i dan-danas problem u našem svijetu.

“Čista i neokaljana vjera pred Ocem jest ova: ‘Pomagati sirotama i udovicama u njihovoj nevolji i držati sebe neokaljanima od svijeta.’ (Jakov 1,27 — Šarić) Krist zahtijeva da donosimo plod dobrih djela: ljubazne riječi, milosrdna djela, nježni obzir prema siromašnima, bijednima i napaćenima. Kada srca suosjećaju sa srcima opterećenima obeshrabrenjem i boli, kada ruka dijeli potrebitima, kada obučete gole, kad strancu ponudite da sjedne u vašoj dnevnoj sobi i date mu mjesto u vašem srcu, anđeli prilaze jako blizu i to na Nebu stvara odjek. Otac sa svojeg prijestolja promatra one koji čine ova milosrdna djela i uključuje ih u svoje najdragocjenije blago. ‘Oni pripadaju meni kao moja svojina’ — veli Gospodin nad vojskama — ‘u dan što ga spremam! Kao svojina moja!’ (Malahija 3,17 — Šarić) Svako dobro djelo učinjeno siromahu i nevoljnome računa se kao da je učinjeno Isusu. Kad pomažete siromašnima, kad suosjećate s nevoljnima i potlačenima, kad se sprijateljite sa siročadi, stupate u prisniju zajednicu s Isusom.” (Ellen G. White, *Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 2, str. 22; u izvorniku 25)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kako možemo biti sigurni da smo ispravno razumjeli da vršenje zapovijedi o ljubavi prema Bogu i bližnjima nije spasenje djelima? S obzirom na to tko je Isus i što je On učinio za nas na križu (vidi Filipljanima 2,5-8), zašto je pomisao da bismo mi mogli učiniti bilo što čime bismo stekli ili zaslužili spasenje velika zabluda? Kako možemo praviti razliku između djela kojima bismo se pokušali spasiti, što bi bila kobna pogreška, i djela kojima u svojem životu otkrivamo spasenje koje već imamo u Isusu?

2. Kako možemo prepoznati neke od duboko usađenih predrasuda koje možda njegujemo prema onima koji su drukčiji od nas?

3. Koje još biblijske tekstove poznajete koji podupiru razumijevanje da je potrebno pokazivati ljubaznost prema drugima?

Misija za potrebite

“Kralj će im odgovoriti: ‘Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.’” (Matej 25,40)

Biblijski tekstovi: Luka 5,17-26; Ivan 5,1-9; Ponovljeni zakon 10,19; Levitski zakonik 23,22; Matej 25,34-40; Ivan 15,13.

U Luki 5,17-26 nalazi se više ilustracija o tome kako Bog pomaže potrebitima. Katkad On koristi druge ljude da bi pomogao nama, a katkad koristi nas da bi pomogao drugima. Taj posao može biti izazovan, ali donosi veliku nagradu. Pomažući onima kojima je pomoć potrebna, mi vršimo službu po uzoru na Isusa Krista. Katkad se lako može zaključiti komu je potrebna pomoć, ali ima slučajeva kada je to teško uočiti. Ipak, bez obzira na situaciju, pozvani smo da budemo Božji pomagači svim ljudima koji su u nevolji, bez obzira na njihovo podrijetlo.

Biblija nas potiče da se zbližavamo s ljudima koje ne poznajemo i da zadobivajući njihovo povjerenje, saznamo kako da im na najbolji način pomognemo da nađu Isusa.

U pouci za ovaj tjedan naša tema pod naslovom “Misija potrebitima” pokazuje da Bog ima plan za one koji se iz najrazličitijih razloga mogu naći u teškim okolnostima. Njihove potrebe mogu biti fizičke, emocionalne, financijske ili čak društvene, jer ima onih koji su praktično izopćenici iz svoje zajednice ili obitelji. Kakve god bile njihove potrebe, moramo biti spremni učiniti sve što je u našoj moći da bismo im pomogli. To znači biti kršćanin i zato mora biti sastavni dio naše misije.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 204—209.

VJERA PRIJATELJA

Jedan dojmiljivi događaj zabilježen u evanđeljima otkriva što su sve neki ljudi prošli da bi osobu koja je bila u nevolji, vjerojatno prijatelja, doveli pred Isusa. Na osnovi onoga što se tu dogodilo, saznajemo koliko se napora katkad mora uložiti u službi onima kojima je potrebna pomoć.

Pročitajte Luka 5,17-26 (vidi također Matej 9,1-8; Marko 2,3-12). Koje pouke možemo izvući iz ovog događaja kad je riječ o misiji i službi?

.....

.....

Dovodeći svojeg prijatelja Isusu, ti ljudi su preuzeli odgovornost da se pobrinu za njega. Bog i nas poziva da budemo poput prijatelja ovog čovjeka — da one kojima je potrebna pomoć dovedemo Isusu Kristu. Takav rad zahtijeva vjeru, poduzetnost, strpljenje i spremnost da se učini i nešto neuobičajeno. Ljudi su željeli doći do Isusa, ali su naišli na prepreke. Svojeg bespomoćnog prijatelja nisu mogli dovesti pred Isusa uobičajenim putem. Ipak, nisu odustali, već su pronašli inovativan način da to učine. Spustili su svojeg prijatelja s krova! I, prema Luki, njihov postupak naišao je na Isusovo odobravanje (vidi Luka 5,20).

Isus želi da Mu mi dovedemo svoje bespomoćne prijatelje. Biblija prikazuje Isusa kao Velikog liječnika koji oprašta onima koji pate i liječi ih, tko god oni bili.

Ellen G. White nas također poziva da pomažemo bespomoćnima: “Ne čekajte da vam se kaže što je vaša dužnost. Otvorite oči i osvrnite se oko sebe; upoznajte se s nemoćnima, nevoljnima i potrebitima. Ne skrivajte se od njih i ne zanemarujte njihove potrebe. Tko pruža dokaze spomenute u Jakovljevoj poslanici o posjedovanju čiste vjere, neokaljan sebičnošću i pokvarenošću? Tko je spreman učiniti sve što je u njegovoj moći da pomogne u ostvarenju velikog plana spasenja?” (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 2, str. 26; u izvorniku 29)

Isus je vlastitim primjerom pokazao kako treba pomagati bespomoćnima i pozvao nas je da i mi tako činimo. Prvo, trebamo se sprijateljiti s njima, zatim saznati koje su njihove potrebe i, konačno, dovesti ih k Isusu koji im jedini može pomoći. Upravo to su učinili ljudi u ovom događaju, a i mi trebamo postupati na isti način u svakoj situaciji u kojoj se nađemo. Pomozimo ljudima da dođu k Jedinomu koji ih može spasiti — Isusu Kristu.

Komu je u vašem okruženju u ovom trenutku potrebna pomoć? Što ćete učiniti za te ljude?

SAMO KRISTOV NAČIN RADA

Čemu nas sljedeći događaji uče o služenju onima kojima je potrebna pomoć?

Ivan 5,1-9

.....

Marko 1,23-28

.....

Ellen G. White opisuje Isusovu metodu kao proces od pet koraka koji pokazuje kako treba služiti drugima, posebno onima kojima je potrebna pomoć: "Jedino će Kristov način rada donijeti pravi uspjeh u dosezanju ljudi. Spasitelj je stupao u dodir s ljudima kao Onaj kome je na srcu bilo njihovo dobro. On im je pokazao svoju naklonost, služio im u njihovim potrebama i zadobivao njihovo povjerenje. Zatim ih je pozvao: 'Hajdete za mnom.'" (*Služba liječenja*, str. 79; u izvorniku 143)

Prvo, moramo se družiti s bespomoćnima, provoditi vrijeme s njima da bismo ih upoznali i razumjeli njihove potrebe, s namjerom da im učinimo dobro. Pogledajmo što je Isus učinio za uzetoga u ribnjaku Bethesdi. On je bio upravo tamo, usred tog mnoštva "bolesnih, slijepih, hromih i uzetih" (Ivan 5,3).

Drugo, trebamo pokazati suosjećanje. To može biti izazovno jer nailazi na nepovjerenje, zato što ima ljudi koji se ponašaju ljubazno i zadobivaju povjerenje drugih samo zato da bi ih poslije zloupotrijebili. U svakom slučaju, Bog nas poziva da pokazujemo suosjećanje ne očekujući ništa zauzvat.

Treći korak je služenje ljudskim potrebama. To podrazumijeva više od riječi. Treba poduzeti nešto da bi se zadovoljile potrebe prijatelja ili stranaca. Isus je razgovarao s uzetim čovjekom, pitao ga je što želi pa je tek onda učinio čudo za njega. U događaju s čovjekom kojega je opsjeo nečisti duh, Isus je preuzeo potpuni nadzor nad situacijom učinivši za bespomoćnog čovjeka ono što on sam nije mogao.

Četvrti korak je stjecanje povjerenja. Kada služimo ljudima, kada im pomazemo, oni će vjerovati nama i našim riječima, pa će nas biti spremniji slušati i onda kad im budemo govorili o Isusu. Jer Isus nije samo fizički liječio ljude. Želio je da oni imaju vječni život u Njemu (vidi Ivan 10,10).

Posljednji korak je dovođenje ljudi k Isusu — čin koji zahtijeva vjeru i s vaše strane i sa strane onoga komu pomazete.

Gledajući općenito, mi nismo u stanju činiti čuda kakva je Isus činio. Ali na koji način ipak možemo poslužiti onima kojima je potrebna pomoć?

IZBJEGLICE I MIGRANTI

Tema o migrantima i izbjeglicama postala je predmet žestokih rasprava, posebno zato što njih danas ima jako mnogo. Bilo da su raseljeni zbog rata, elementarnih katastrofa ili nade u bolju budućnost u materijalnom smislu, milijuni ljudi širom svijeta napustili su svoje domove i očajnički im je potrebna pomoć.

U Mateju 2,13.14 vidimo da je Isus također bio izbjeglica. Njegovi zemaljski roditelji, Josip i Marija, bili su primorani iz Betlehema pobjeći usred noći i utočište potražiti u Egiptu kako bi izbjegli Herodovu ubilačku ruku. Biblija ne govori ništa o njihovom iskustvu u Egiptu, ali nije teško zamisliti da je i to vrijeme imalo svoje izazove, možda iste one s kojima se izbjeglice danas suočavaju. Postoji određena sličnost u tome kako je Isusova obitelj tražila azil u stranoj zemlji i kako mnogi muslimani, budisti, hinduisti, kršćani i nevjerni ljudi danas traže azil u novim zemljama.

Govoreći općenito, lakše je družiti se s ljudima iz vlastite kulture i jezika jer imamo mnogo toga zajedničkog. Teže je pronaći zajednički jezik s migrantima i izbjeglicama koji izgledaju drugačije od nas, ne govore naš jezik, nemaju iste vjerske vrijednosti i ne jedu istu hranu. Međutim, Evanđelje nas poziva da izidemo iz svojih etničkih, nacionalnih i kulturoloških područja udobnosti i dopremo do onih kojima je potrebna pomoć, bez obzira na to koliko se razlikuju od nas.

Pročitajte sljedeće tekstove: Ponovljeni zakon 10,19; Psalam 146,9; Rimljanima 12,13; Levitski zakonik 23,22. Koji se važni predmet tu spominje?

.....
.....

Kako možemo služiti migrantima i izbjeglicama? To može biti teško jer u nekim zemljama nije politički poželjno miješati se s tim ljudima i pomagati im. Ipak, moramo činiti sve što možemo i kad god možemo, da bismo im poslužili jer su sigurno proživjeli teške trenutke i potrebna im je naša pomoć. Dakle, moramo im pomoći u onoj mjeri u kojoj je to moguće.

Počnite s molitvom, a zatim potražite informacije o migrantima i izbjeglicama. U mnogim mjestima postoje organizacije koje se brinu o njima. Možete početi surađivati s nekom od tih organizacija, ili bi vaša mjesna crkva možda mogla pokrenuti službu za migrante i izbjeglice.

Čak i ako je u pitanju nešto neznatno, što možete učiniti da biste pomogli migrantima i izbjeglicama za koje znate?

POMOĆI POVRIJEĐENIMA

Tko od nas nije iskusio koliko život na ovom svijetu može biti bolan? Jeste li okruženi bogatstvom i novcem, ili siromaštvom i oskudicom — nije bitno. Ljudi stradaju, pate, bore se. Dovoljno je pročitati, na primjer, o zapanjujućoj količini novca koji se u zapadnom svijetu svake godine troši na antidepresive da bi se shvatilo da materijalno bogatstvo, samo po sebi, ne može ni približno jamčiti mir i sreću.

“Na meni je Duh Gospodnji, jer me pomazao. Poslao me da donesem Radosnu vijest siromasima, da navijestim oslobođenje zarobljenicima i vraćanje vida slijepcima, da oslobodim potlačene, da proglasim godinu milosti Gospodnje.” (Luka 4,18) Što nam te riječi govore o onome što je Isus radio i što bismo i mi u svojem području djelovanja trebali raditi za ugrožene u našoj sredini?

.....

.....

.....

Bog nas poziva da izidemo u susret potrebama svih ljudi iako ne znamo kada će, i hoće li ikada prihvatiti Isusa. Premda je zadobivanje ljudi za Isusa temelj naše misije, mi moramo pomagati svima jednostavno zato što im je pomoć potrebna. Mi pomažemo ljudima zato što smo prihvatili Isusa kao svojega Gospodina i zato što nas On na to poziva.

Isusovo nastojanje da zadovolji potrebe svih ljudi biblijsko je načelo koje trebamo slijediti. Mi ne znamo jesu li Ga svi oni kojima je On pomogao prihvatili ili ne.

Ali da bismo istinski pomogli ljudima, moramo postati svjesni njihovih potreba. Svaka kultura na svoj način pokazuje kako se treba ophoditi prema prijatelju. U Indiji je, na primjer, uobičajeno da se posluži hrana i piće kad ugošćavaju posjetitelje. S druge strane, lakše je nekome koga ne poznajemo dati simboličan novac, nego utješiti prijatelja koji je upravo izgubio voljenu osobu. Vašem prijatelju u tom trenutku može biti potrebno nešto više od novca i materijalnih stvari. Vaše suosjećanje u vrijeme velikog gubitka vjerojatno bi bilo mnogo korisnije.

Da bismo bili Isusovi suradnici u pomaganju našim prijateljima, važno je da im pristupimo s namjerom da pokažemo nesebičnu ljubav prema njima i da razumijemo njihove potrebe prije nego što im ponudimo pomoć. A zatim im trebamo pružiti i potrebnu pomoć, čak ako ne znamo jesu li spremni slijediti Isusa.

Pročitajte Matej 25,34-40. Koja se poruka za nas tu nalazi?

VEĆA LJUBAV

Kao što svi znamo — i to znamo vrlo dobro — potrebe nikad ne prestaju. Ako ste spremni pomagati drugima, imat ćete mnogo prilika. Bilo da se radi o bliskim prijateljima ili izbjeglicama izdaleka, ljudi imaju svoje potrebe i mi trebamo učiniti sve što možemo i kad god možemo da bismo im pomogli. Tijekom svoje zemaljske službe Isus je sve vrijeme pomagao ljudima koji nisu mogli pomoći sami sebi. U nekim slučajevima On je čak preuzimao inicijativu i prilazio onima kojima je bila potrebna pomoć. U drugim prigodama, kao u slučaju uzetoga kojega su s krova spustili pred Isusa, njegovi prijatelji su preuzeli inicijativu.

“Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti život za svoje prijatelje.” (Ivan 15,13) Kako to načelo možemo primijeniti na svoju službu drugima?

.....

Jedna misionarska obitelj služila je šest godina u karipskoj državi Trinidad i Tobago. Prve tri godine živjeli su u pretežno hinduističkoj i muslimanskoj zajednici. Mnogi hinduisti su se žalili da kršćani odbijaju njihove pozive na godišnju službu u povodu Dana zahvalnosti. Ali ova kršćanska obitelj jednom je prigodom prisustvovala toj službi kod svog novog hinduističkog prijatelja. Pritom su se ugledali na Isusov primjer — On je posjećivao prijatelje kada su Ga pozivali na svoje proslave. Hinduizam zapravo uči da posjetitelji i prijatelji donose blagoslove u kuću domaćina.

Pokušajmo i mi ovoga tjedna sklopiti prijateljstvo s nekim tako što ćemo biti blagoslov za tu osobu. Proučite najprije svoje okruženje, zajednicu, selo ili grad. Znete li za neke izbjeglice ili migrante koji tu žive? Što je s ljudima koji stanuju u vašoj ulici? Poznajete li ih? Bez obzira na vašu situaciju, sklapanje prijateljstva s potpunim strancem nije lak zadatak. Molite se Bogu za to i tražite pomoć od Njega. On poznaje svakog čovjeka, pa i stranca s kojim se želite sprijateljiti. Ne zaboravite, vaš cilj je da se sprijateljite s tom osobom pomažući joj tako što ćete je uputiti na Boga za pomoć.

Izazov: Saznajte nešto o strancima i nekršćanima koji žive u vašoj zemlji. Na mrežnoj stranici joshuaprojects.net možete se informirati o rubnim etničkim skupinama u vašoj kulturi.

Dodatni izazov: Izdvojite nekoga unutar svojega kruga utjecaja. Počnite se redovno moliti za tu osobu i odgovorite na pitanja:

- Je li ta osoba moj prijatelj skladu s Isusovim mjerilom ?
- Jesam li upoznat/upoznata s njezinim životnim potrebama?
- Kako da je dovedem k Isusu radi iscjeljenja?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Ako ste u mogućnosti, pročitajte sljedeće štivo: Arthur White, "A Few Days at Long Point", Ellen G. White: *The Australian Years: 1891.—1900.*, sv. 4, str. 100—104.

Pisci evanđelja zabilježili su primjere Isusovog običaja da gradi mostove prema pripadnicima drugih kultura kako bi ih mogao spasiti (Matej 8,28-34; Marko 5,1-20). I mi smo također pozvani da sklapamo prijateljstva i služimo pripadnicima drugih kultura. Krist je umro za sve ljude bez obzira na podrijetlo, rasu, nacionalnost ili imovinsko stanje. To je nešto što nikad ne smijemo zaboraviti. "On je žrtva pomirnice za naše grijeh; ne samo za naše nego za grijeh svega svijeta." (1. Ivanova 2,2)

"Ljudi ne ispunjavaju Božji naum time što jednostavno izražavaju naklonost članovima svojega obiteljskog kruga ... dok uskraćuju ljubav onima koje bi mogli utješiti i blagosloviti time što bi zadovoljili neke od njihovih životnih potreba. ...

Kada nas poziva da činimo dobro ljudima izvan svojeg doma, Gospodin ne misli da se naša naklonost prema vlastitim ukućanima treba umanjiti, i da trebamo manje voljeti svoju obitelj ili zemlju zato što On želi da svoje suosjećanje proširimo i na druge. Međutim, svoju naklonost i suosjećanje ne trebamo ograditi u svoja četiri zida pa da blagoslove koje nam je Bog dao ograničimo tako da drugi ne mogu imati koristi od njih niti da uživaju u njima zajedno s nama." (Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 15. listopada 1895.)

Odgovornost koja nam je povjerena — da budemo blagoslov za ljude izvan naše zone udobnosti, bilo da je riječ o pripadnicima druge kulture ili tek nekom bespomoćnom pojedincu — dužnost je o kojoj se ne može pregovarati, dodijeljena od samog Isusa Krista (Djela 1,8; Marko 11,17).

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Koja je vaša zona udobnosti i zašto morate biti spremni iskoračiti iz nje kada je to potrebno?

2. Zašto se za Isusa govorilo: "Gle izjelice i pijanice, gle prijatelja carinika i grešnika." (Matej 11,19)? Što je Isus činio što je dovelo do te optužbe, i čemu nas to uči kad je riječ o misiji?

3. U kojoj mjeri kršćanin treba prisustvovati proslavama nevjernika? Kako to kršćani mogu činiti a da ne krše biblijska načela?

Misija za moćnike

“Što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi svoj život? Što li može dati čovjek kao otkupninu za svoj život?” (Matej 16,26)

Biblijski tekstovi: Daniel 4; 2. o kraljevima 5,1-19; Ivan 3,1-12; Ivan 7,43-52; Matej 19,16-22; Ivan 19,38-42.

Premda je napisana prije više stoljeća, Biblija, Božja riječ, otkrivenje je Božje istine za naš svijet. A među mnogim istinama koje nam otkriva je i ona o ljudskoj naravi i o tome da su — bilo da je riječ o Judeji u sedmom stoljeću ili Brazilu u dvadeset prvom stoljeću — ljudi u osnovi isti — grešnici kojima je potrebna božanska milost.

To obuhvaća i bogate i moćne. Bogati i moćni ljudi iz biblijskih vremena nisu se mnogo razlikovali od bogatih i moćnih u naše doba, posebno u pogledu težnje za bogatstvom, slavom i moći, često (ali ne uvijek) na račun ranjivih i nejakih. Pa ipak, Bog podjednako nudi spasenje bogatima i moćnima, kao i slabima i siromašnima. Sveto pismo nam pruža neke zanimljive primjere biblijskih osoba koje su bile moćne ili bogate, ili oboje, i opisuje kako ih je Bog upotrijebio da budu blagoslov za mnoge narode: Abraham, Izak, Job, Salomon i Josip, da navedemo samo neke.

Ovog ćemo tjedna govoriti o Božjoj misiji za bogate i moćne. Priđružite nam se na tom putovanju dok budemo razmatrali kako je Bog dosegnuo neke od tih ljudi i kako On poziva i priprema adventiste sedmoga dana da svjedoče takvim ljudima danas.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 210—215.

NABUKODONozOR

Kao adventisti sedmoga dana, mi vjerujemo u takozvano "neograničeno pomirenje". To znači da za razliku od nekih drugih kršćana, vjerujemo da je Krist umro za cijelo čovječanstvo, a ne samo za posebnu skupinu onih koje je Bog predodredio za spasenje. Budući da Bog želi "da se svi ljudi spase i dođu do potpune spoznaje istine" (1. Timoteju 2,4), Isus je prinio sebe na žrtvu za "naše grijehе; ne samo za naše nego za grijehе svega svijeta" (1. Ivanova 2,2). Zato "nas u njemu sebi izabra prije stvaranja svijeta" (Efežanima 1,4), premda neće svi zauzvrat izabrati Njega. Ipak, u Bibliji nalazimo izvještaje o raznim kategorijama ljudi koji su zadobiveni za Boga.

Pročitajte Daniel 4. Što se tu dogodilo i što nam to govori o spasenju jednog od najmoćnijih ljudi na svijetu?

.....

Izveštaj o kralju Nabukodonozoru dojmљiv je biblijski primjer kako Bog doseže moćne nevjernike. Božja presuda nad njim izvršena je na sličan način kao u slučaju nekih izraelskih kraljeva (vidi na primjer 2. Ljetopisa 32,25-26; 1. o kraljevima 14,21-31; 1. Samuelova 28). Biblijski izvještaj o Nabukodonozoru koji je došao k sebi i priznao Boga Stvoritelja, pokazuje da je Bogu stalo do bogatih i moćnih, kao i do slabih i siromašnih. U 37. retku najmoćniji čovjek na zemlji izjavљуje: "Sada ja, Nabukodonozor, hvalim, uzvisujem i slavim Kralja nebeskoga, čija su sva djela istina, svi putovi pravda i koji može poniziti one koji hode u oholosti." (Daniel 4,37) Kada bi svi bogati, moćni i ponositi među nama smrtnicima shvatili tu istinu!

Što možemo naučiti iz ovog izvještaja? Prvo, Bog koristi posvećene vjernike, poput Daniela, kao most da bi došao do moćnih nevjernika. Drugo, Bog se može izravno umiješati u proces svjedočenja kako bi dopro do nekog moćnog nevjernika. Nabukodonozora je ponizio Bog zbog njegove oholosti i bahatosti. I premda je ovaj izvještaj vrlo dramatičan, postoji mnogo drugih načina na koje se bogati, moćni i oholi mogu poniziti.

Čak i ako nismo bogati i moćni prema svjetovnim mjerilima, zašto moramo izbjegavati tu vrstu oholosti kakvu je pokazao ovaj kralj? Zašto bi se i nama to moglo dogoditi lakše nego što mislimo?

NAAMAN

Krist je umro za sve ljude bez obzira na njihovo podrijetlo, imovinsko stanje, etničku pripadnost ili društveni status. Bog neprestano privlači k sebi čitav ljudski rod, uključujući i one pojedince koji se ubrajaju među moćne nekršćane u svijetu (vidi Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 261; u izvorniku 416).

Pročitajte 2. o kraljevima 5,1-19. Koju pouku možemo izvući iz ovog događaja u vezi s privlačenjem ljudi Bogu?

U 2. o kraljevima 5,17-19 Naaman, nakon što je izliječen od gube, upućuje dva neobična zahtjeva. Prvo, traži da ponese sa sobom u Siriju onoliko izraelske zemlje koliko se može natovariti na dvije mazge, i to u svrhu obožavanja živoga Boga. On kaže: "Jer sluga tvoj neće više prinositi pomirnica ni klanica drugim bogovima nego samo Jahvi." (2. o kraljevima 5,17) Iako je sada očito vjerovao u jedinog istinitoga Boga, Naamanov prvi zahtjev pokazuje da su poganski utjecaji u izvjesnoj mjeri još uvijek zadržali vlast nad njegovim načinom razmišljanja. Taj sirijski vojskovođa smatrao je da se izraelski Bog može štovati samo na tlu te zemlje. Premda je spoznao da nema drugog Boga osim Jahve, Izraelovog Boga, Naaman nije u potpunosti odbacio misao da je Bog na neki poseban način povezan s izraelskom zemljom. Zato je želio u vlastitoj domovini obožavati Boga na zemlji koju je ponio iz Izraela.

Štoviše, sirijski kralj je još uvijek obožavao boga Rimona, a Naaman je zbog naravi svoje službe trebao biti u kraljevoj pratnji. Premda nije namjeravao napustiti svoje dužnosti prema zemaljskom kralju, Naaman ipak nije želio da ga smatraju za nekoga tko se klanja Rimonu. Pošto je predao svoje srce Jahvi, nije htio praviti nikakav ustupak idolopoklonstvu obožavajući poganškog boga. A nije želio ni da glasine o tome stignu do Elizeja. Prorok je na tu Naamanovu molbu odgovorio rekavši: "Idi s mirom." (2. o kraljevima 5,19) "Te riječi ne smijemo shvatiti ni kao odobravanje ni kao neodobravanje zahtjeva koji je Naaman uputio na rastanku. On je trebao otići s mirom, a ne sa sumnjom ili osjećajem nespokoja i neizvjesnosti. Bog je pokazao ljubaznost prema njemu i on je trebao naći sreću i mir u poznavanju i obožavanju Boga. Naaman je bio novoobraćenik, čovjek osjetljive savjesti, koji je trebao rasti u snazi i mudrosti ako se bude držao svoje novopronađene vjere. Bog novoobraćene vjernike vodi korak po korak. On zna kada je povoljan trenutak da nekoga pozove na reformu u pogledu određene stvari. To načelo trebali bi uvijek imati na umu oni koji rade na spašavanju duša." (*The SDA Bible Commentary*, sv. 2, str. 878)

SVJEDOČENJE UČENIMA — NIKODEM

Nikodem je bio učen čovjek. Biblija ga opisuje kao židovskog kneza (Ivan 3,1), a Isus ga je nazvao učiteljem u Izraelu (Ivan 3,10). On je dobro razumio Bibliju i osjećao je duhovnu glad za Gospodinom. Iz ljudske perspektive izgledao je kao Božji sljedbenik. Držao se svih zapovijedi i bio je cijenjeni vođa među Židovima. Bio je moćan i bogat. Mnogi su na to gledali kao na znakove da ga je Bog blagoslovio. Ipak, ispostavilo se da je ono što se vidjelo izvana bilo samo puka vanjština.

Pročitajte Ivan 3,1-12. Što nam ovaj događaj otkriva o Nikodemovim duhovnim potrebama i o tome kako se Isus pozabavio njima bez okolišanja?

.....

.....

Kada je došao k Isusu, Nikodem je pokušao sačuvati svoju fasadu — postojeće stanje. Ali Bog je poznavao njegovo srce. Bog isto tako poznaje srca i potrebe svih bogatih i moćnih, bez obzira na njihovo podrijetlo. Nikodem je došao k Isusu jer ga je Isusov nauk osvjedočio da mu nešto nedostaje. Ponos ga je sprečavao da otvoreno prizna Isusa Krista za Gospodina, ali ga je ta noć zauvijek promijenila. Ipak, čak i nakon što se uvjerio da je Isus poslan od Boga, još uvijek nije bio spreman da se otvoreno izjasni kao Njegov sljedbenik.

Pročitajte Ivan 7,43-52; 19,39. Što nam ovi redci govore o Nikodemu i Isusu?

.....

.....

U ovim redcima možemo vidjeti da je Isus izvršio velik utjecaj na Nikodema. Za Isusovog života Nikodem ga je nastojao zaštititi, a zatim Mu je, nakon Njegove smrti, i odao počast. Isus je bez sumnje dopro do Nikodema koji je, bez obzira na znanje i mudrost kojima se mogao pohvaliti, ipak osjećao duboku potrebu za Spasiteljem, baš kao i svi mi.

Zašto moramo paziti da ne upadnemo u zamku pomišljajući da je, budući da “imamo istinu” (a imamo je), samo poznavanje istine dovoljno da nas spasi? Koliko će duša biti izgubljeno, iako su imale više nego dovoljno znanja — čak i o vijestima trojice anđela?

MISIJA ZA BOGATE

Pročitajte Matej 19,16-22. Koje pouke možemo izvući iz ovog izvještaja, čiji protagonist, za razliku od Nikodema, nije prihvatio Isusa?

.....

.....

.....

Isusov razgovor s bogatim mladim knezom pokazuje da bogatstvo može biti opasna zamka. Obratite pozornost na sljedeće riječi: “Također vam kažem: Lakše je devi proći kroz iglene ušice nego bogatašu ući u kraljevstvo nebesko.” (Matej 19,24) To, naravno, ne znači da bogati ne mogu biti spašeni, već samo da ako ne povedu računa, bogatstvo doista može postati prepreka za njihovo spasenje.

Na kraju i bogate i siromašne čeka ista sudbina — grob. To znači da je i bogatima očajnički potrebno spasenje kao i svima drugima. Ništa što nam novac može osigurati, ne može nas osloboditi od smrti. To oslobođenje dolazi samo kao dar koji je Isus besplatno ponudio svakomu tko se na njega pozove vjerom. “Ja sam uskrsnuće i život — reče joj Isus. — Tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će.” (Ivan 11,25)

Pročitajte Luka 19,1-10. Po čemu se ovaj izvještaj razlikuje od izvještaja o bogatom mladiću?

.....

.....

.....

Zakej je odgovorio Isusu na način na koji, nažalost, bogati mladi knez nije. Zapazite, Isus Zakeju nije rekao da proda sve što ima i razdjeli siromašnima, kao što je tražio od bogatog mladića. Isus je sigurno znao koliko je taj bogati mladi knez bio vezan za novac, zbog čega je to i tražio. Nasuprot tomu, premda ne znamo o čemu se sve govorilo dok je Isus boravio u njegovoj kući, Zakej je očito bio osvjedočen od Isusa i znao je da mora izvršiti neke promjene u svojem životu, posebno kada je riječ o njegovom bogatstvu.

“Što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi svoj život? Što li može dati čovjek kao otkupninu za svoj život?” (Matej 16,26)
Što taj redak poručuje svima nama?

MISIJA ZA MOĆNIKE

Isus se znao sprijateljiti s moćnicima. Mnogi od tih ljudi su Mu se divili i poštovali Ga, dok su Ga istodobno mnogi i prezirali. Moćni ljudi iz Biblije koji su dolazili potražiti pomoć od Isusa, sigurno su osjećali da je Njemu stalo do njih. S druge strane, mnogi bogati i moćni pojedinci nisu odmah otvoreno prilazili Isusu, već su se željeli uvjeriti da je On uistinu Božji Sin. Takav je bio slučaj i s Nikodemom i s Josipom iz Arimateje.

Pročitajte Matej 27,57-60 (vidi također Marko 15,43-47; Luka 23,50-53; Ivan 19,38-42). Kako je prema ovom izvještaju Gospodin upotrijebio jednog bogatog čovjeka na koga je Isus očito izvršio snažan utjecaj?

.....

Do ovog trenutka nismo čuli ništa o Josipu iz Arimateje. Odjednom se pojavljuje taj bogataš, skoro niotkuda, i daje svoj doprinos ispunjenju proročanstva. Bog je koristio i koristit će bogate ljude za svoje ciljeve. Zato i mi moramo imati misiju usmjerenu, između ostalog, i prema njima.

Odakle početi? Ta prva faza je vjerojatno najteži dio kad je riječ o sklapanju prijateljstva s moćnim ljudima. Uglavnom, bolje je ne truditi se da vi pridete njima — neka oni pridu vama. Isus je tako postupao. Oni su bili svjedoci Njegove poruke, Njegovih iscjeljenja i sile potekle od Boga. Tako su se, izbjegavajući javnost, uvjerali da je On doista Božji Sin. Moćni ljudi pridružiti će se odgovarajućoj službi, i to iz više razloga. Oni žele biti dio nečega dobrog, što ljudima mijenja život. Svjesni su da je to jedan od načina na koji se i njihov život može promijeniti. To je dobar način da bogati i moćni dođu do pomoći koja im je potrebna, a da je ne moraju javno zatražiti.

Druga faza je osnivanje neke značajne službe kojoj će se bogati i moćni poželjeti pridružiti, što je put da i oni postanu dijelom Božje misije. Odvojite određeno vrijeme za život bogatih i moćnih ljudi u vašem društvu.

Izazov: Svojoj listi svakodnevnih molitava dodajte nekoga tko je na uglednom položaju, koji nije vjernik i s kojim možete povremeno stupiti u kontakt.

Dodatni izazov: Pošaljite pismo ili elektroničku poštu nekome tko se nalazi na uglednom položaju — čak i ako je to netko s kim se nikad niste sreli — i recite toj osobi da se molite za nju.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Pročitajte sljedeća poglavlja: Ellen G. White, “Služba bogatima” iz knjige *U potrazi za boljim životom*, str. 127—132 (u izvorniku 209—216) i “Zarobljena djevojčica se brine o Naamanu”, iz knjige *Slični Kristu*, str. 330 (u izvorniku 337).

Isus podjednako ljubi siromašne kao i bogate i moćne na ovom svijetu. On je umro za vladare kao i za prosjake. Isus je znao kako doprijeti do njihovih srca. I upozorio nas je da je “lakše ... devi kroz ušice iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje” (Marko 10,25). Ovog smo tjedna stavljeni pred izazov da dopremo do moćnih i bogatih pojedinaca da bismo ih upoznali s Evandeljem o Isusu Kristu. I njima je spasenje potrebno kao i svima drugima, čak i ako oni to, nažalost, ne uviđaju zbog “sigurnosti” koju im, kako vjeruju, njihovo bogatstvo pruža.

“Mnogo je rečeno o našoj dužnosti prema prezrenim siromasima; zar ne bismo trebali pokloniti malo pažnje i prezrenim bogatašima? Ovakve ljude mnogi smatraju beznadnima. ... Tisuće bogatih su otišli u grob a da ih nitko nije opomenuo. Ali ma kako izgledali ravnodušni, mnogi od bogatih imaju teret na duši.” (Ellen G. White, *Služba liječenja*, str. 127; u izvorniku 210)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Isus je rušio kastinske i klasne prepreke služeći podjednako bogatima i siromašnima tijekom svoje zemaljske službe. Kako se mi kao adventisti bavimo tim pitanjem, jazom između bogatih i siromašnih, koji je tako duboko ukorijenjen u svakom društvu?

2. Isus je rekao: “Posijan ‘u trnje’ jest onaj koji sluša riječ, ali svjetska tjeskobna briga i varavo bogatstvo zaguše riječ, te ostane bez roda.” (Matej 13,22) Što je, po vama, Isus mislio pod tim “svjetska tjeskobna briga”? Zašto nije nužno da budemo bogati da bismo bili prevareni bogatstvom?

3. Razgovarajte u razredu o pitanju postavljenom na kraju odsjeka za utorak, u vezi s činjenicom da poznavanje istine nije isto što i spasenje pomoću te istine. Zašto je ta razlika toliko ključna za nas? Ako nas samo poznavanje istine ne može spasiti, što onda može?

4. Što još možete navesti kao razlog što je bogati mladić odbacio Isusa, dok ga je Zakej prihvatio?

Misija za nedosegnute (1)

“Bog stvoritelj svijeta i svega što je u njemu, on koji je Gospodar neba i zemlje, ne prebiva u hramovima sagrađenim rukom.” (Djela 17,24)

Biblijski tekstovi: Djela 17; 1. Korinćanima 2,2; Rimljanima 1,18-25.

Opisujući ono što je Pavao radio u Ateni, Luka bilježi: “Raspravljao je u sinagogi sa Židovima i ostalim priznavaocima pravoga Boga, a na trgu svaki dan s onima koje bi tu zatekao.” (Djela 17,17)

Naravno, Pavlu bi bilo najljepše raditi među Židovima, svojim po krvi i tijelu. Ipak, nije se zadovoljavao samo radom među vlastitim narodom. Bio je pozvan i k drugima.

Također, mogao je raditi samo s “bogobojaznim” poganima, čiji je pogled na svijet već doživio drastičnu promjenu. Oni su već imali biblijski temelj na koji je Pavao mogao nadograđivati, premda su tek trebali upoznati Boga prema kojem su pokazivali poštovanje — Isusa, Mesiju.

Ali nije. Dok je boravio u Ateni, gradu poznatom po filozofiji, Pavao je nastojao doprijeti i do tamošnjih stanovnika. Mnogi od njih imali su bitno različite zaleđe i pogled na svijet u odnosu na Židove i njihovu svetu povijest, što je činilo temelj vjere kojoj je Pavao želio poučiti Atenjane.

Što je Pavao činio kako bi dopro do tih ljudi i što možemo naučiti iz njegovih nastojanja?

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, Znaci vremena, 2018., stranice 216—221.

ŽIDOV U ATENI

Pročitajte Djela 17,1-16. Kako se Pavao našao u Ateni i kako je reagirao na ono što je tamo zatekao?

.....

.....

Atena je bila “grad pun idola” (Djela 17,16). Budući da je poznao povijest svojeg naroda i njegove sklonosti (usprkos beskrajnim upozorenjima) idolopoklonstvu, Pavao je sigurno bio uznemiren zbog svih idola na koje je tu naišao. Ipak, on je, bez sumnje, bio pokrenut suosjećanjem prema Atenjanima koji bi pomrli u svojim grijesima kad ne bi saznali za pravog Boga.

Današnji su gradovi puni idola, premda su oni manje uočljivi od onih koje je Pavao vidao. I, nažalost, mnogi vjernici prolaze kroz neki grad a da uopće ne reagiraju na njegove idole. Pavao je, međutim, bio dovoljno osjetljiv za djelovanje Duha Svetoga i reagirao je. Za razliku od nekih drugih vjernika koji još uvijek nisu shvaćali da je Evanđelje namijenjeno cijelom svijetu, Pavao je bio svjestan da Bog želi da i Atenjani budu spašeni zajedno sa svima ostalima. Shvatio je pojam globalne misije — da Evanđelje treba odnijeti i onima koji su u potpunom mraku, uključujući pogane koji se klanjaju idolima i filozofe kojih su atenske ulice bile pune.

Zato je Pavao često odlazio na trg, gdje su se ti ljudi mogli naći. Moglo bi se čak reći da je on osnovao prvi centar za proučavanje globalne misije, koristeći se trgom za proučavanje i isprobavanje metoda kojima se mogu dosegnuti srca i umovi tih pogana.

Pavao je znao da Atenjanima ne može pristupiti na isti način na koji je prilazio Židovima, pa čak i bogobožnim poganima. To su bili ljudi čija polazna osnova nije bio Izraelov Bog niti Njegova djela u izraelskom narodu. Koliko god da su ti pojmovi i vjerovanja bili važni za Židove i bogobožne pogane, ljudima koje je Pavao sretao na atenskom trgu oni nisu značili ništa. Dakle, bio mu je potreban potpuno novi pristup.

Mi danas često nastojimo doprijeti do ljudi čije duhovno zaleđe nema ništa zajedničko s onim što se naziva judeo-kršćanstvom. Zato se i mi poput Pavla moramo prilagoditi. Pristup koji bi bio uspješan, na primjer, u Buenos Airesu vjerojatno bi bio potpuno beskoristan u Bangkoku.

Koju vrstu idola obožavaju ljudi u vašem društvu i kako im možete otvoriti oči da uvide njihovu bezvrijednost?

PAVAO NA AREOPAGU

Gdje god se nalazio, Pavao je po Božjem nalogu propovijedao Evanđelje. I upravo to je namjeravao učiniti u Ateni.

Pročitajte Djela 17,18-21. Na koje su različite načine pogani na trgu reagirali na Pavlovo govorenje i ispitivanje?

.....

.....

Pavao je svojim izrazom “tuđi bogovi” očitost ostavio određeni dojam na ljude na trgu (Djela 17,18), pa su ga odveli na Areopag, dio grada gdje su se rješavala pravna i vjerska pitanja, premda ne izgleda da se Pavao tu suočio s nekakvim pravnim postupkom i suđenjem. Reklo bi se da su Atenjani samo željeli saslušati njega i taj njegov “novi nauk” (Djela 17,19). Bilo je teško ne primijetiti čovjeka Pavlove rječitosti, strasti i inteligencije, čak ako je zastupao ideje koje su tim ljudima izgledale jako čudno.

U Djelima 17,21 stoji da Atenjani nisu radili ništa drugo osim što su slušali i razmjenjivali najnovije ideje. Je li ih je to Luka optužio za lijenost? Vjerojatno nije. Možda je samo želio istaknuti da su bili vrsni mislioci. Na kraju krajeva, Grci su dali ljude kao što su bili Sokrat, Platon i Aristotel, filozofi čiji utjecaj seže i do naših dana. Na Atenu se vjekovima gledalo kao na središte intelektualne i filozofske misli. Premda uglavnom nisu bili ateisti, svakako ne u smislu u kojem danas shvaćamo ateizam, mnoge njihove filozofske ideje bitno se razlikuju od kršćanskog nauka. Teško je, na primjer, u filozofiji epikurejaca i stoika naći mjesta za nekoga poput uskrslog Mesije.

Pavao je očekivao da će u Ateni Duh Sveti moći upotrijebiti njegovo znanje i govorničke vještine, što je stekao tijekom školovanja kod Gamaliela. Ali ono što je Duh Sveti mogao još bolje upotrijebiti, bile su zapravo spoznaje do kojih je došao na atenskim ulicama. “Mudriji među njegovim slušateljima bili su iznenađeni dok su slušali njegovo prosuđivanje. Pokazalo se da je bio upoznat s njihovim umjetničkim djelima, književnošću i religijom.” (Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 149; u izvorniku 237)

Nakon tog iskustva s poganima i filozofima u Ateni, Pavao je pisao Korinćanima: “Odlučio sam, naime, da dok sam s vama, neću znati ništa osim Isusa Krista, i to razapetoga.” (1. Korinćanima 2,2 — Suvremeni hrvatski prijevod) Koja se tu pouka krije za nas u vezi sa središnjom ulogom koju Krist mora imati u našoj poruci, bez obzira na to komu propovijedamo?

PAVAO I NEPOZNATI BOG

Zapazite da Pavao ne omalovažava lažnu religiju i lažne bogove Atenjana. On naglašava i pohvaljuje sve dobro što se moglo naći, koliko god toga bilo malo.

Pročitajte Djela 17,22.23. Što Pavao čini u nastojanju da tim ljudima navijesti Evandelje?

.....

.....

.....

“Atenjani! Vidim da ste u svakom pogledu neobično pobožni.” (Djela 17,22) Pavao odaje priznanje poganima! Njihova religija je bila pogrešna u svakom pogledu, ali je Pavao ipak pohvalio njihovu privrženost vjeri.

On zatim nastavlja: “... prolazeći vašim gradom i promatrajući vaše svetinje.” (Djela 17,23) Pozivajući se na vlastito proučavanje religije Atenjana, Pavao pokazuje poštovanje prema tom narodu. On se ne nameće kao nekakav samozvani stručnjak koji ima sve odgovore o tome kako bi se narod trebao mijenjati. Ali on jest bio stručnjak i imao je odgovore koji su tom narodu bili potrebni! Ipak, nije se tako predstavio jer bi ga u tom slučaju odmah odbacili. A ovako su gledali na njega kao na nekoga komu je stalo do njih i tko im želi dobro.

Osvrnuvši se na natpis “Nepoznatom Bogu” (Djela 17,23), Pavao koristi ono što bi se moglo smatrati zajedničkim tlom. Atenjani su vjerovali u boga (zapravo u više njih), što je bio odličan početak (u odnosu na one koji uopće ne vjeruju), i moglo je pripremiti put za dublje razgovore. Pavao se nije rugao podizanju žrtvenika nepoznatom Bogu. Naprotiv, cijenio je to i divio se ljudima kojima je bilo toliko stalo do duhovnih stvari da su se upustili u napor i trošak da bi obožavali nešto o čemu nisu ništa znali, jednostavno u slučaju da su nešto propustili.

Jesu li bili u zabludi? Naravno, ali to se moglo riješiti. Za početak je bilo važno što su bili vjerni u onome što su razumjeli. To je po Pavlovom mišljenju bio materijal s kojim je Duh Sveti mogao raditi.

Pavao je pronašao temu za razgovor koja je pobudila njihovo zanimanje.

Koji bi mostovi i dodirne točke mogli stvorili prilike za dublji razgovor s onima s kojima dolazite u dodir?

PREDSTAVLJANJE NOVOG BOGA

Sada, kad je privukao pozornost mislilaca u Ateni, Pavao je svoje slušatelje uputio na nebeskog Boga.

Pročitajte Djela 17,24-27. Kojim se pristupom Pavao koristi u nastojanju da dopre do tih ljudi?

.....

.....

Onima koje su zanimale duhovne stvari da su čak sagradili žrtvenik nepoznatom Bogu, Pavlove riječi o Bogu Stvoritelju koji ne živi u hramu i nije Mu potrebno ništa od ljudi, već, naprotiv, On zadovoljava ljudske potrebe, zvučale su izazovno. Za kulturu ogrezlu u grčkoj mitologiji, prema kojoj su bogovi nepredvidljivi, sebični i okrutni, ideja o Bogu kakvog je Pavao opisao bila je čudesno primamljiva. I tako su ljudi s Areopaga napravili svoje prve korake prema Bogu ljubavi.

Činjenica je da se taj Bog, koji im je bio nepoznat, mogao upoznati! On je čak i želio da Ga upoznaju.

Pavao je na Areopagu vjerojatno rekao više od tih par riječi koje je Luka iznio u ovom izvještaju. Čini se logičnim da je Luka zbog prostora jednostavno sažeo Pavlov govor. Ako je to točno, onda je svaku od misli o kojima smo dosad čitali Pavao vjerojatno detaljnije objasnio. Zato ćemo posebno iznijeti misli iz tog Pavlovog govora:

1. Pavao najprije pohvaljuje njihovu trenutačnu duhovnu osviještenost i iskrenost.

2. Zatim pokazuje da je proučavao njihovo vjerovanje i da je, u tome što je saznao, našao nešto što cijeni.

3. Onda im govori o nečemu što oni, što je shvatio proučavajući njihovu religiju, ne razumiju.

4. Nakon toga im otkriva ono što je znao da im je očajnički potrebno, činjenica da Bog postoji, da ih ljubi i da nije daleko od njih.

5. Konačno, na kraju svojega govora, Pavao ih upozorava što znači odbaciti spoznaju o tom Bogu kojega još uvijek ne poznaju.

Pavao ih je odveo najdalje što je mogao na osnovi onoga što je znao o njihovim vjerovanjima. I ako ih je uspio dotle dovesti, to je bio dobar napredak.

Zapazite Pavlovo pozivanje na stvoreni svijet i Boga kao Stvoritelja (vidi također i Rimljanima 1,18-25). Zašto je to tako dobar pristup, bar u početku, za većinu ljudi? Što u stvorenom svijetu tako snažno upućuje na Boga?

PRELAŽENJE GRANICE

Pročitajte Djela 17,24-34. Kako Pavao nastavlja svoje svjedočenje?

.....

.....

.....

Zanimljivo je primijetiti da Pavao čak citira neke njihove pjesnike koji su mu, pišući o nečemu prilično bliskom biblijskoj istini, pružili priliku da svoje slušatelje povede dalje. Drugim riječima, on svoje poznavanje njihovih vjerovanja koristi da bi pronašao zajednički jezik s njima i da bi ih onda mogao povesti dalje. Nema sumnje kako je poznavanje vjerovanja i traženje zajedničkih osnova moćna metoda za približavanje ljudima.

Zapazite također da se Pavao koristi tom zajedničkom osnovom da bi ih odveo tamo kamo je želio — do Isusovog uskrsnuća i nade koju je ono pružalo svima njima. Luka zatim opisuje reakcije na Pavlove završne riječi u vezi s uskrsnućem. Neki su se tome rugali, drugi su izrazili želju da im opet govori, a neki su povjerovali. Za nas je ključno u ovom događaju što su ga svi oni saslušali. A tome se Pavao nadao od početka.

Znamo da će neki ljudi odbaciti Evanđelje, ali mi moramo učiniti sve što je moguće da bi oni, prije nego što se to dogodi, jasno shvatili što odbacuju. Svojom metodom rada među Atenjanima i strateškom upotrebom onoga što je o njima saznao i naučio, Pavao je postigao da oni koji su bili otvorenog uma čuju da postoji Bog kojega ne poznaju, a koji ih je stvorio. Taj Bog ih ljubi i želi da Ga upoznaju. Milostiv im je usprkos njihovom neznanju. Ali Sud je bio pred njima. A ako im je sve to zvučalo odviše nevjerovatno, Kristovo uskrsnuće pružalo je nepobitan, provjerljiv dokaz.

Sada, kad su ti ljudi čuli i razumjeli poruku, morali su sami odlučiti hoće li je odmah odbaciti ili će nastaviti istraživati. Neki su odlučili dalje proučavati i postali su Isusovi sljedbenici (Djela 17,34).

Izazov: U molitvi tražite Božje vodstvo da biste znali kako na najbolji način svjedočiti nekome koga poznajete.

Dodatni izazov: Istražite društvene mreže kao mogući “Areopag” za predstavljanje Evanđelja nevjernicima — s Pavlovom jasnoćom i taktičnošću.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Jedna od osnovnih ideja koju možemo preuzeti iz Pavlovog doživljaja na Areopagu njegovo je proučavanje kako pristupiti nedosegnutim nevjernicima, što je rezultiralo osnivanjem male skupine vjernika u Ateni.

“Apostolove riječi i opis njegova ponašanja i sredine, kako ih je zapisalo nadahnuto pero, trebali su biti prenošeni svim budućim naraštajima svjedočeći o njegovom nepokolebljivom pouzdanju, odvažnosti u samoći i protivljenju te pobjedi koju je u samom srcu poganskog svijeta izvojevao za kršćanstvo.

Pavlove riječi sadrže riznicu znanja za Crkvu. Našao se u takvoj situaciji da je lako mogao reći nešto što bi razdražilo njegove ohole slušatelje i izložilo ga nevolji. Da je u svojem govoru izravno napao njihove bogove i velikane grada, moglo se dogoditi da bi dijelio Sokratov usud. Ali on je s uglađenošću proisteklom iz božanske ljubavi pažljivo odvratio njihove misli od poganskih božanstava i objavio im pravog Boga, njima nepoznatog.” (Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 151; u izvorniku 240,241)

Izravnim kontaktom s ljudima, proučavanjem njihove kulture i religije i pokazivanjem poštovanja prema njihovoj privrženosti duhovnim pitanjima, Pavao je postigao nešto značajno u Ateni — nešto što je postalo riznica znanja za Crkvu. Izbjegao je sukob sa svojim slušateljima. I to je samo po sebi bilo veliko, Bogom nadahnuto dostignuće. Prema Ellen G. White, to je riznica znanja na koju mi kao Crkva trebamo obratiti pozornost u ovom događaju.

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Uzimajući kao uzor izvještaj o Pavlovom djelovanju u Ateni, koji je prvi korak koji bi trebao učiniti svatko tko započinje novi evanđeoski projekt u nekom gradu?

2. Kako se kršćanin treba ponašati da bi mogao graditi mostove prema ljudima u gradu (a iskreno govoreći i bilo gdje drugdje) koji ne poznaju Boga?

3. Kada nas izazivaju suvremene vrste idola, što bismo trebali izbjegavati, posebno u početku, dok počinjemo novo djelo među ljudima koji te idole obožavaju?

4. Pavao se mogao zaustaviti nakon što je upoznao te ljude s istinom o Bogu koji ih ljubi, i oni bi bili zadovoljni. Ali onda je prešao granicu spomenuvši uskrsnuće, zbog čega su ti ljudi pomislili da je on u teškoj zabludi. Je li to trebao učiniti? Zašto jest ili zašto nije?

Misija za nedosegnute (2)

“Na to joj reče Isus: ‘O ženo, velika je tvoja vjera. Neka ti bude kako želiš!’ Istoga časa ozdravi njezina kći.” (Matej 15,28)

Biblijski tekstovi: 1. o kraljevima 11,1-6; Matej 4,23-25; Matej 15,22-28; Marko 7,24-30; Djela 10,34.35; Matej 8,10.

Bog ljubavi od samog je početka tražio svoju izgubljenu djecu (Postanak 3,9), i do naših dana taj isti Bog koji ljubi nastoji doprijeti do izgubljenih (vidi Otkrivenje 14,6-12), uključujući i izgubljene koji žive u gradovima. Ujedinjeni narodi objavili su 2018. najnoviji podatak da 55 posto stanovništva planeta živi u urbanim sredinama i da će ta brojka porasti (ako vrijeme potraje) na 68 posto do 2050. godine. Dakle, nemamo izbora — moramo svjedočiti onima koji žive u gradovima.

Ipak, mnogi pripadnici Božjeg naroda, kada su pozvani da svjedoče u nekom gradu, ponašaju se kao Jona — traže bilo kakav razlog da pobjegnu od tog zadatka. “Uistinu, sve što je nekoć napisano, napisano je nama za pouku, da strpljivošću i utjehom, koje daje Pismo, trajno imamo nadu.” (Rimljanima 15,4) A to vrijedi i za ono što je napisano o Joni.

Dok je bio na ovom svijetu, Isus je služio ne samo stanovnicima gradova u Izraelu, već i u stranim krajevima koji nisu pripadali židovskom, izabranom narodu.

Ovog ćemo tjedna proučavati biblijski izvještaj o Kristovoj misiji u Tiru i Sidonu i izvući pouke koje možemo primijeniti u svojem životu danas.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 222—232.

MISIJA ZA UDALJENE KRAJEVE

Čitamo da je Isus poveo svoje učenike iz Genezareta (Matej 14,34) i “krenu u tirsku i sidonsku okolicu” (Matej 15,21). Zašto ih je odveo iz Galileje u te poganske krajeve? On je poveo svoje učenike na to putovanje u strane predjele kako bi tu, na licu mjesta, naučili nešto što ne bi mogli tako lako naučiti u Galileji. Htio je poučiti svoje učenike nečemu što će im pomoći da se pripreme za svoj poziv da dođu do svih ljudi, uključujući stanovnike urbanih sredina.

Pročitajte sljedeće tekstove: Suci 3,1-6; 1. o kraljevima 5,1-12; 11,1-6. Kako nam ovi tekstovi pomažu da razumijemo nešto o prošlosti tih gradova?

.....

U Sucima 3,1-6 vidimo da je Bog koristio te stare narode da bi iskušao vjeru Izraelaca. Nažalost, Božji narod je pao i na tom ispitu, bar u ovom slučaju: “Ženili se njihovim kćerima i davali svoje kćeri njihovim sinovima i služili njihovim bogovima.” (Suci 3,6) Dakle, ti su narodi od samog početka bili kamen spoticanja za Izrael.

U 1. o kraljevima 5,1-11 vidimo da je postojao blizak odnos između Sidonaca i Židova. Premda je u određenom stupnju njihova ekonomska povezanost bila obostrano korisna, nema sumnje da su Židovi potpali pod negativan utjecaj poganstva i idolopoklonstva svojih trgovinskih partnera. U 1. o kraljevima 11,1-6 vidimo koliko je negativan taj utjecaj na kraju postao — kralj Salomon ženio se sidonskim princezama koje su ga odvele na stranputicu. “I Salomon je išao za Aštartom, božicom Sidonaca, i Milkomom, sramotom Amonaca.” (1. o kraljevima 11,5)

Ali usprkos toj povijesti poganstva i idolopoklonstva i negativnom utjecaju koji su oni vršili na izabrani narod, Isus je svoje učenike ipak odveo u ta mjesta. Suprotstavljajući se njihovoj pristranosti i nesnošljivosti, poveo ih je u međukulturalnu urbanu misiju. I na taj je način svojim sljedbenicima postavio uzor holističke (sveobuhvatne) urbane misije usmjerene na sve kulture i nacionalnosti.

Adventistički misionar suočava se u urbanim sredinama s mnogim izazovima, među kojima su i briga o zdravlju i životnoj sredini. Neki drugi izazovi uključuju visoke troškove života, rasizam, nesnošljivost, nacionalizam i ograničenja vjerske slobode i izražavanja. Međutim, usprkos tim preprekama, mi moramo raditi na evangeliziranju gradova.

Kako možete pomoći onima koji su uključeni u službu za gradove?

TRAGANJE ZA MNOŠTVOM

Usprkos izazovima, vanjskim i unutarnjim, Isus nas milostivo poziva u svoju misiju za gradove.

Pročitajte Matej 9,35-38. Čemu nas to uči o misiji za mnoštvo, gdje god se ono nalazilo?

.....

Isus je bio ganut sažaljenjem prema mnoštvu koje živi u gradovima. Luka 19,41 opisuje kako je Isus plakao nad Jeruzalemom. Mi nismo sposobni sagledati dubinu Isusove ljubavi prema Njegovoj djeci, čak i prema bezličnom mnoštvu koje živi u gradovima. Zato nam On u Mateju 9,38 kaže da se molimo da naša srca i naše pobude budu poput Njegovih.

Pročitajte Matej 4,23-25. Kada je Isus započeo svoju službu, s kojih su geografskih lokacija ljudi došli?

.....

U Mateju 4,25 čitamo da je mnoštvo koje je slijedilo Isusa dolazilo iz Galileje, iz deset gradova-država Dekapola s istoka, iz Jeruzalema i iz Judeje s juga. Osim Samarije, koji je kraj još nedostajao? Priobalno područje Tira i Sidona, kao i dio Fenicije uzduž Sredozemnog mora i sjeverozapadno od Galileje. Sada vidimo zašto je Isus otišao baš u to područje! To putovanje u tirske i sidonske kraj bilo je jedno od Isusovih međukulturalnih misionarskih putovanja.

“Nakon sukoba s farizejima Isus se povukao iz Kafarnauma i, prešavši preko Galileje, uputio se u brdovit predio na granicama Fenicije. Gledajući prema zapadu, mogao je vidjeti kako su se u dolini raširili stari gradovi Tir i Sidon, sa svojim mnogobožackim hramovima, veličanstvenim palačama, trgovačkim središtima i lukama punim brodova.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 324; u izvorniku 399)

Kako možemo pomoći ljudima da uvide koliko su njihove “veličanstvene palače i trgovačka središta” sami po sebi beskorisni, i da postanu svjesni zašto im je potreban Isus?

U TIRU I SIDONU

Proučavatelji Biblije vjeruju da je Evanđelje po Mateju napisano posebno za židovsko slušateljstvo, a da je Marko pisao prvenstveno za nežidove. Korisno je imati na umu tu razliku dok proučavamo evanđelja.

Pročitajte Matej 15,22-28 i Marko 7,24-30. Koje razlike zapazite u opisu ove žene?

.....

.....

.....

Zapazite da Matej opisuje ovu majku ukazujući na njezinu nacionalnost — kao Kanaanku. S druge strane, Marka je Duh Sveti naveo da koristi dodatne izraze i da tu majku opiše kao “Grkinju”, nakon čega iznosi i dodatni podatak da je “rodom Sirofeničanka”, odnosno “Sirijka iz Fenicije”, što je jedini put da se taj izraz koristi u Bibliji.

Razmislite kako bi taj događaj iz 15. poglavlja Evanđelja po Mateju utjecao na njegovo primarno slušateljstvo s obzirom na njihovo podrijetlo i pogled na svijet. Matejevo slušateljstvo gledalo bi na tu majku kao na prezrenu poganku. To je potjecalo iz povijesnog iskustva izraelskog naroda s Kanaancima kao narodom koji se klanja idolima, čiji su iskvareni način života i običaji dugo bili kamen spoticanja za njih same. Čak ni Kristovi učenici nisu smatrali da bi ta žena mogla vjerovati i biti sudionica Božjeg kraljevstva!

Međutim, Markovo pogansko slušateljstvo reagiralo je na drugačiji način. Pogani nisu imali isto iskustvo s Kanaancima kao Židovi. Naprotiv, pogani su se mogli poistovjetiti s tom ženom koja je bila “Grkinja, rodom Sirofeničanka”. Isus je tom prigodom, dakle, izliječio nekoga od njihovih! Pogani bi na tu ženu gledali kao na požrtvovnu majku koja je, zabrinuta za sudbinu svoje kćeri, željela da je Učitelj izliječi. Oni se ne bi obazirali na etničko i nacionalno podrijetlo te majke.

“Krist nije odmah odgovorio na ženinu molbu. On je prihvatio ovu predstavnicu prezrena roda kao što bi to Židovi učinili. Ovim je namjeravao pokazati učenicima kakvom bi se hladnoćom i bezdušnošću Židovi odnosili u takvom slučaju, što je pokazao dočekom ove žene, kao i sažaljivo postupanje koje On želi pokazati u takvoj nesreći, što je otkrio svojim kasnijim uslišanjem njezine molbe.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 325; u izvorniku 400)

Pročitajte 1. Ivanova 2,2. Kako nam se u ovom retku naglašava da smo svi jednaki pred Bogom?

"OTPUSTI JE!"

U nedosegnutim gradskim predjelima ima mnogo onih koji čeznu za nadom. Što je u Kristovo vrijeme sprečavalo Božji narod da mesijansku nadu odnese u strane gradove poput Tira i Sidona? Nacionalizam, ponositost i predrasude zaslijepili su Božji narod i onemogućili ih da vide kako oni koji su im bili najbliži čeznu za nadom predočenom u proročanstvima o prvom Isusovom dolasku. Danas u gradovima postoje mnoge kategorije stanovništva kojima bi Isus želio da Njegov narod navijesti "blaženo ispunjenje nade" o drugom dolasku (Titu 2,13). I kao što Isus nije gledao na to koje su ljudi nacionalnosti ili rase, tako ni mi ne bismo trebali gledati na to.

Pročitajte Djela 10,9-16.28.34.35. Kako biste saželi pouku koju ovdje Duh Sveti izlaže?

.....

Dok je čekao ručak, Petar je dobio viđenje nekakve posude poput velikog platna, pune ptica i nečistih životinja. Triput mu se u tom viđenju kaže da ustane i jede. Bog je upotrijebio to viđenje da bi se suprotstavio Petrovom vjerskom ponosu i fanatizmu prema poganima. Na kraju je on shvatio tu istinu: "Tada Petar otvori usta svoja i reče: 'Uistinu, sad istom shvaćam: Bog nije pristran.' Naprotiv, njemu je mio u svakom narodu onaj koji ga priznaje i čini što je pravedno." (Djela 10,34.35)

Imajući na umu taj događaj, razmislimo o poukama iz događaja u Tiru i Sidonu. Pogledajmo ponovno Isusa i Njegov odnos prema onoj majci koja je došla moliti za pomoć. Koje su pouke učenici dobili na tom putovanju, a povezane su i s Petrovim viđenjem? Kako to možemo primijeniti na svoj današnji život i na Kristov poziv za posljednje vrijeme o misiji u gradovima? Koje nas predrasude sprečavaju da sagledamo potrebe stanovnika urbanih sredina? Koje nam prilike Bog pruža u gradovima da bismo proširili svoje razumijevanje misije i suočili se s vlastitom nesnošljivošću, nacionalizmom i duhovnim ponosom?

Isus je strpljivo poučavao svoje učenike koji još uvijek nisu u potpunosti razumjeli da se Božji veliki plan spasenja odnosi na sav ljudski rod, a ne samo na jedan narod ili na neku seosku sredinu. Duh Sveti može nam pomoći da nadvladamo svoju pristranost i predrasude da bismo dovršili misiju u gradovima.

Pročitajte Galaćanima 2,11-13. Čemu nas to uči o tome koliko teško može biti oslobađanje od predrasuda kojima smo izloženi od djetinjstva?

VJERA NA ZEMLJI?

U Luki 18,8, na kraju jedne od svojih usporedbi Isus postavlja sljedeće pitanje: “Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?” (Varaždinska Biblija) Kao Kristovi učenici u današnje vrijeme, mi moramo dobro razmisliti što to Isus traži. Na osnovi ove usporedbe, vidimo da Isus traži vjeru koja svijetli čak i u tami.

Pročitajte sljedeće tekstove: Matej 8,10.13; 9,2; 20,29-34; Marko 2,5; 10,46-52; Luka 18,35-43. Za koga u tim tekstovima Isus kaže da ima vjeru?

.....

Na toj listi su ljudi čija je vjera blistala čak i u mračnim gradovima. U Kafarnaumu Isus ukazuje na nekoliko ljudi koji su imali vjeru. U Mateju 8,10.13 vidimo preobraćenog poganskog zapovjednika čija je vjera bila velika. Zatim se upoznajemo s četvoricom vjernih ljudi koji su probili krov da bi svojeg nepokretnog prijatelja spustili k Isusu (Matej 9,2; Marko 2,5). U Marku 10 susrećemo nekadašnjeg slijepca Bartimeja čija je vjera blistala u Jerihonu.

U isto vrijeme očekivali bismo da se i među Božjim narodom pokaže velika vjera. Međutim, čak su i u Isusovom rodnom gradu Nazaretu slaba vjera i čak otvoreno nevjerovanje sputavali Njegovu službu. U prisutnosti svojih učenika, Isus je Izraelce višeput nazvao malovjernim (Matej 6,30; 8,26; 14,31; 16,8). A u Mateju 17,17 On uzvikuje: “O rode nevjerni i pokvareni!”

Bitna pouka koju možemo primijeniti na današnje vrijeme jest da se vjera može naći na neočekivanim mjestima — u gradovima, među strancima, poganima i ljudima različitih vjera. S osjećajem poniznosti, i mi moramo poći u gradove kao što je Isus činio, tražeći one koji će, kada im se ukaže na istinu, odgovoriti spasonosnom vjerom u Isusa. A takvih ljudi ima na tim mjestima.

Izazov: Otvorite svoje srce u molitvi da biste primili više vjere putem koje ćete pokazivati svoju ljubav onima koji su blizu i koji su daleko.

Dodatni izazov: Kako ste se vi upoznali s Isusom i dragocjenim vijestima trojice anđela? Navedite tri duhovna blagoslova koje ste primili od Isusa u svojem životu. Pripremite se da to iznesete u svojem razredu u subotnjoj školi.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Među onima koje su Židovi smatrali neznabošcima bilo je i ljudi koji su bolje razumijevali biblijska proročanstva o Mesiji nego učitelji u Izraelu. Bilo je onih koji su se nadali Njegovom dolasku kao osloboditelju od grijeha. Filozofi su pokušavali proniknuti u tajnu židovskog načina življenja. Međutim, fanatizam Židova priječio je širenje svjetlosti.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 19,20; u izvorniku 33)

“Gospodin Isus, moćni Spasitelj, umro je za te duše. On ih može pokrenuti iz njihove ravnodušnosti, probuditi njihovu naklonost, omekšati njihova srca, njihovoj duši otkriti ljepotu i silu istine. Najveći radnik je Bog a ne smrtni čovjek, a ipak On poziva ljude da budu posrednici preko kojih će donijeti svjetlo onima koji su u tami. Bog ima svoje dragulje u svim crkvama i nije na nama da iznosimo nekakvu sveobuhvatnu kritiku takozvanog vjerskog svijeta, već da u poniznosti i ljubavi svima predstavimo istinu kakva je u Isusu. Neka ljudi vide pobožnost i odanost, neka vide kristolikost karaktera i bit će privučeni istini. ... Oni trebaju uzdizati Isusa, Otkupitelja svijeta, trebaju se držati riječi života.” (Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 17. siječnja 1893.)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Koje neposredne potrebe postoje u mjestu u kojem živite, a koje bi vama i vašoj crkvi mogle pružiti priliku da doprete do duša koje ne poznaju istinu koju mi znamo?

2. Pogledajte navedene riječi Ellen G. White o pripadnicima drugih vjera: “Bog ima svoje dragulje u svim crkvama, i nije na nama da iznosimo nekakvu sveobuhvatnu kritiku takozvanog vjerskog svijeta.” Drugim riječima, kako možemo ukazati ljudima na pogrešnost puta koji slijede, a da u isto vrijeme ne ocrnimo te ljude osobno?

3. “Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?” (Luka 18,8) Što je Isus želio reći postavljajući to retoričko pitanje? Koja je razlika između vjere i vjerovanja? Zašto bi se i ljudima koji imaju ispravno vjerovanje moglo dogoditi da ih Krist, kad se vrati, zatekne bez vjere?

Estera i Mordokaj

“Nego ću te postaviti za svjetlost narodima, da spas moj do nakraj zemlje doneseš.” (Izaija 49,6)

Biblijski tekstovi: Daniel 1,1-12; Daniel 6,1-9; Estera 2,1-10.20; Estera 3,1-15; Estera 4,1-14; Estera 9,1-12.

Jedan od najnadahnutijih izvještaja u Bibliji, izvještaj o “međukulturalnoj službi”, nalazi se u Knjizi o Esteri. O toj knjizi je mnogo pisano tijekom više od tisuću godina, a mnogi Židovi do današnjeg dana slave blagdan Purim na osnovi teksta u Esteri 9,26-31.

Estera i njezin rođak Mordokaj bili su Židovi koji su živjeli u glavnom gradu perzijskog kraljevstva, Suzi. Za razliku od drugih Židova koji su se vratili u Judeju, oni su iz nekog razloga, zajedno s još nekima, ostali u zemlji svojega sužanjsva.

A onda je slijedom neobičnih događaja Estera postala kraljica. “Kralj zavolje Esteru više od svih drugih žena; više nego sve ostale djevice ona mu omilje i predobi ona njegovu naklonost. I položi on na njezinu glavu kraljevsku krunu, pa mjesto Vaštije ona posta kraljicom.” (Estera 2,17)

Upravo je u toj ulozi Estera, iako pomalo nevoljko, odigrala veliku ulogu u biblijskoj povijesti. Ovaj događaj na jedinstven način pokazuje kako Božji narod, čak i u stranom okruženju, može svjedočiti za istinu.

Ako vam vrijeme dopušta, pročitajte (ili bar prelistajte) Knjigu o Esteri u okviru proučavanja za ovaj tjedan.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 233—242.

ZAROBLJENIK U STRANOJ KULTURI

Nikad nije lako biti prognanik u stranoj kulturi. Možda je nama danas teško shvatiti s čime su se Židovi suočavali, prvo pod Babiloncima, a zatim i Perzijancima.

Rijetko tko od nas živi, na primjer, u nekoj zemlji u kojoj su načela adventističke vjere u dobroj mjeri utkana u državne zakone. Međutim, židovski narod je prije izgnanstva živio u svojoj domovini u kojoj su načela njihove vjere bila utkana u zemaljske zakone.

Zamislite koliko je to trebalo olakšati ljudima da budu vjerni Bogu. Na kraju krajeva, koliko bi lakše bilo svetkovati sedmi dan subotu kada bi to bilo sastavni dio zakonskih propisa zemlje?

S druge strane, sveta povijest pokazuje nam da bez obzira na zakonske odredbe u zemlji, čak i ako su one naklonjene vjeri, vjernost mora dolaziti iz srca, iznutra, u protivnom će sigurno uslijediti širenje grijeha, otpadništvo i propast.

“Jahve reče: ‘Jer mi narod ovaj samo ustima pristupa i samo me usnama časti, a srce mu je daleko od mene, i njegovo štovanje naučena ljudska uredba.’” (Izaija 29,13)

Nasuprot tomu, one koji su čvrsto odlučili ostati vjerni, čak i najnepovoljnije okruženje ne može ih odvratiti od toga.

Pročitajte Daniel 1,1-12; 3,1-12; 6,1-9. Koliko god da je svaka od tih situacija jedinstvena, što nam ti izvještaji otkrivaju o izazovima s kojima se Božji narod može suočiti kad živi u stranoj kulturi?

.....

.....

.....

.....

Ipak, tko god mi bili i gdje god živjeli, nalazimo se u okruženju koje u određenoj mjeri, zbog samih zakona ili kulture, može biti veliki izazov za našu vjeru i svjedočenje. Izvještaji iz Knjige proroka Daniela, premda uvijek završavaju “sretno”, pokazuju da čak i u teškim okolnostima ljudi mogu ostati vjerni Bogu. Čak i da nijedan od tih izvještaja nije dobro završio, nema sumnje da su ovi ljudi postupili ispravno.

S kojim se izazovima za vašu vjeru suočavate u vlastitoj kulturi? Kako na njih odgovarate?

NA STRANOM DVORU

Na kraju, nakon pada Babilona i uspona Medo-Perzije, mnogi su se Židovi vratili u zemlju svojih predaka. Ali nisu svi. Neki su ostali tamo gdje su živjeli naraštaj ili više.

Imajući to u vidu, dobivamo dio konteksta izvještaja o Esteri. “U to vrijeme, dok je kralj Ahasver sjedio na prijestolju svoga kraljevstva u tvrđavi grada Suze...” (Ester 1,2) Ovaj biblijski narativ odvija se u perzijskom kraljevstvu pod spomenutim kraljem.

U prvom poglavlju kraljica Vašti pada u kraljevu nemilost, što njega navodi da traži drugu kraljicu koja bi je zamijenila. Upravo u tom tekstu prvi put se pojavljuju Estera i njezin rođak Mordokaj.

Pročitajte Estera 2,1-9. Što nam ovi redci govore o situaciji u kojoj su se nalazili Mordokaj i Estera?

.....

.....

.....

.....

Izgleda da je Mordokaj kao kraljevski službenik sjedio na vratima palače i boravio u gradu Suzi sa svojom posvojenom kćeri, ili rođakinjom Esterom. Zbog svojeg položaja i mjesta gdje su živjeli, bili su upravo uronjeni u perzijsku kulturu. To je bio bar jedan od razloga što je Estera izabrana da bude predstavljena kralju: “Kad se začu za kraljevu riječ i njegovu naredbu, mnogo se djevojaka sabra u tvrđavi grada Suze pod Hegejevim nadzorom. Tako dovedoše i Esteru u kraljevu palaču, pod nadzor Hegeja, čuvara žena.” (Ester 2,8)

Pročitajte Estera 2,10.20. Što se tu događa i zašto joj je Mordokaj to zapovjedio?

.....

.....

Iako se u tekstu ne navodi zašto, nije teško pogoditi. Kao došljaci u stranoj kulturi koja, kao što ćemo vidjeti, može postati neprijateljska, mudro su šutjeli o svojoj obitelji i narodu.

Možete li zamisliti neke okolnosti u kojima bi bilo mudro da se ne izjašnjavamo o našoj vjeri? Ili to nikada ne bismo trebali skrivati? Ako ne, zašto?

MORDOKAJEVO VJERNO SVJEDOČENJE

Budući da su živjeli u tuđini, Mordokaj i Estera bi, ako ostanu vjerni Bogu, prije ili poslije mogli upasti u nevolje. To se i dogodilo u slučaju Mordokaja.

Pročitajte Estera 3,1-15. Što se tu dogodilo i zašto?

.....

U 3. poglavlju Knjige o Esteri saznajemo da je kralj Ahasver ukazao počasti Hamanu i postavio ga na visok položaj, što mu je davalo veliku moć. Svima je rečeno da se moraju klanjati pred Hamanom. Ali kao što čitamo, "Mordokaj ne bi prignuo koljeno niti pao ničice" (Estera 3,2). Biblija ne navodi zašto Mordokaj nije želio kleknuti pred ovim čovjekom. Ali mi znamo zašto. On je bio vjerni Židov. Mordokaj se nije htio klanjati potomku Agaga, Amalečanina, neprijatelja njegovog naroda još od izlaska iz Egipta (Ponovljeni zakon 25,19). Kako je vjerni Židov mogao kleknuti pred Amalečaninom? Ili, kad smo već kod toga, obožavati bilo koga drugog osim Jahve?

"Službenici kraljevi koji su se nalazili na vratima kraljevim rekoše Mordokaju: 'Zašto prestupaš kraljevu zapovijed?'" (Estera 3,3) Premda ne znamo sve pojedinosti njegovog odgovora, sljedeći redak glasi: "Jer im bijaše rekao [Mordokaj] da je Židov." (Estera 3,4) U okviru tog odgovora Mordokaj im je sigurno imao priliku objasniti kako se kao štovatelj Boga koji je stvorio Nebo i Zemlju, ne može klanjati nijednom grešnom čovjeku. Nema sumnje da im je Mordokaj u izvjesnoj mjeri uspio posvjedočiti o svojoj vjeri koje se tako čvrsto držao da je doveo u opasnost i sebe, a nažalost i druge.

"Preko Daniela i njegovih drugova ... blistalo je jasno svjetlo usred moralne tame babilonskog kraljevskog dvora." (Ellen G. White, *Advent Review and Sabbath Herald*, 13. svibnja 1884.)

Poželjvši uništiti židovski narod, Haman ih je opisao na sljedeći način: "U svim pokrajinama tvoga kraljevstva ima jedan narod razasut među drugim narodima i od njih odvojen. Njegovi su zakoni drugačiji od zakona u svih ostalih naroda. Oni se ne drže kraljevskih odredaba." (Estera 3,8) Narod čiji su običaji drugačiji i koji nije poslušan kraljevim odredbama? Savršen recept za progonstvo.

Na koje načine, čak i sada, možemo biti prikazani kao Mordokaj? Kako se trebamo postaviti?

“ČAS KAO ŠTO JE OVAJ”

Pročitajte Estera 4,1-14. Zašto se smatralo prikladnim da se Estera u tom trenutku izjasni kao Židovka?

.....

.....

Kad se Mordokaj obratio Esteri tražeći njezinu pomoć, ona je već nekoliko godina bila udana za Ahasvera, ali u Perziji je postojao zakon da nitko ne može pristupiti kraljevom prijestolju ako ga kralj izričito ne pozove. Onaj tko ne bi poštovao to pravilo, riskirao je da bude pogubljen. Svjesna tog rizika, Estera je ipak ušla u prijestolnu dvoranu — nepozvana.

Mordokaj je nastojao svojom vjerom probuditi Esterinu vjeru. Srž ove knjige nalazi se u riječima koje Mordokaj upućuje Esteri: “Nemoj misliti da ćeš se zato što se nalaziš u kraljevoj palači spasiti jedina od svih Židova: jer budeš li u ovoj prilici šutjela, doći će Židovima pomoć i spas s druge strane, a ti ćeš s kućom svoga oca propasti. Tko zna nisi li se baš i popela do kraljevske časti zbog časa kao što je ovaj?” (Ester 4,13.14)

Esterina vjera stavljena je na kušnju kad se Mordokaj pozvao na njezinu ljubav prema vlastitom narodu. Nitko nije znao da je Židovka osim Mordokaja, ali kad je donijela odluku da se umiješa, ona nije oklijevala staviti svoj život na kocku.

Njezina vjera u Boga bila je jaka i bilo joj je jasno da bez Božje pomoći ne može uspjeti. I njezin odgovor Mordokaju otkriva njezinu vjeru: “Hajde, skupi sve Židove koji se nalaze u Suzi. Postite za me: tri dana i tri noći ne jedite niti pijte. I ja ću tako postiti sa svojim djevojkama. Tako pripremljena ući ću kralju i unatoč zakonu, pa treba li da poginem, poginut ću.” (Ester 4,16) Mordokaj je tu vijest prenio cijeloj židovskoj zajednici u Suzi i dok su oni postili i molili se, Estera se pripremala za taj opasan trenutak. “Trećeg je dana posta Estera odjenula kraljevsko ruho i stala u unutrašnje dvorište palače, ispred same kraljevske dvorane. Kralj je sjedio na prijestolju u dvorani, okrenut prema ulazu. Kad je ugledao kraljicu Esteru u dvorištu, pokazao joj je svoju naklonost: prema njoj je ispružio zlatno žezlo. Ona mu je pristupila i dotaknula vrh žezla.” (Ester 5,1.2 — Suvremeni hrvatski prijevod)

U situaciji kakva je ovdje opisana, kod Židova je post svakako bio praćen molitvom. To jest, premda su već činili sve što su mogli za svoje dobro, molitva je imala središnje mjesto u njihovom odgovoru na opasnost. Koju jasnu pouku možemo izvući iz toga?

ČUDO PURIMA

Proučavatelji već stotinama godina ističu da se Božje ime u Knjizi o Esteri uopće ne pojavljuje. To je jedina biblijska knjiga u kojoj se javlja takav fenomen. Ipak, Židovi su mogli prepoznati Božje djelovanje u velikom izbavljenju koje je za njih učinjeno, i tako je Božji narod odlučio tu knjigu uvrstiti u kanon Biblije.

Zapažamo li i mi Božju prisutnost ispod vidljive stvarnosti našega svakidašnjeg života? Božja djela mogu izgledati kao obični, spontani događaji i ako ne obratimo posebnu pozornost, nećemo primijetiti Njegovu prisutnost.

Pročitajte Estera 9,1-12. Kakav je bio rezultat Esterinih napora?

.....

.....

.....

.....

Čudo Purima poprimilo je vrlo neobičan oblik. Čudo je skriveno, prurušeno u naizgled normalno zbivanje. Zakon o istrebljenju Židova nije poništen, već je napisan novi zakon koji im je omogućio da se brane.

Zapazite također što se još dogodilo i kako je Bog djelovao preko tih događaja. Čak su i Perzijanci uočili Božje djelovanje u korist Židova. I kakav je bio rezultat?

“Mnogi pripadnici drugih naroda tada su prihvatili židovsku vjeru.” (Ester 8,17 — Suvremeni hrvatski prijevod) To je sjajan primjer Gospodnjeg rada na dovođenju izgubljenih duša do spoznaje o Njemu.

Vođe židovskog naroda prepoznali su Božje djelo. Pošto su se uspješno obranili, Židovi su proglasili godišnji blagdan (pod nazivom Purim) u znak sjećanja na svoju pobjedu. Ti dani se i danas tradicionalno slave u duhu zahvalnosti Bogu, kao uspomena na Njegovo izbavljenje.

Izazov: Molite se da vam Bog da hrabrosti da ovoga tjedna s nekim od ljudi s vaše molitvene liste podijelite nešto što je On učinio za vas.

Dodatni izazov: Počnite voditi dnevnik ili jednostavno zapisivati neke posebne, sitne (ili krupne) stvari koje Bog čini za vas. Pregledajte te zapise i molite se da vas Bog u pravo vrijeme podsjeti na te događaje kako biste to mogli nekome ispričati.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Svakoj obitelji i svakoj školi, svakom roditelju, nastavniku i djetetu koje je obasjala svjetlost Evanđelja, upućeno je pitanje postavljeno kraljici Esteri u onom značajnom trenutku izraelske povijesti: ‘Tko zna nisi li se baš i popela do kraljevske časti zbog časa kao što je ovaj?’ (Ester 4,14)” (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 217,218; u izvorniku 263)

“Ester je bila prelijepa Židovka, rodakinja Mordokaja koji ju je uzeo u svoj dom nakon smrti njenih roditelja, i volio ju je kao svoju kći. Bog ju je upotrijebio za izbavljenje židovskog naroda u Perziji.” (Napomena: Ovaj odlomak uvodni je materijal o Esteri, uključen u knjigu *Daughters of God* na 45. strani, i nije ga napisala Ellen G. White. A sljedeća dva odlomka napisala je ona.)

“U davna vremena Bog je na divan način djelovao preko posvećenih žena koje su se udruživale u Njegovom djelu s ljudima koje je On izabrao da budu Njegovi predstavnici. Bog je koristio žene za velike i odlučujuće pobjede. U više ih je navrata, u izvanrednim prilikama, izvodio u prvi plan i preko njih radio na spasenju mnogih života. Preko kraljice Estere Bog je ostvario silno izbavljenje svojeg naroda. U vrijeme kada se činilo da ih nikakva sila ne može spasiti, Ester i žene povezane s njom su postom, molitvom i blagovremenim djelovanjem pritekale u pomoć i donijele izbavljenje svojem narodu. ... Proučavanje ženskog doprinosa Božjem djelu u starozavjetno vrijeme naučit će nas nečemu što će nam omogućiti da se suočimo s izvanrednim prilikama koje se javljaju u djelu danas. Možda nećemo dospjeti na tako ključan i istaknut položaj kakav je imao Božji narod u Esterino vrijeme, ali obraćene žene često mogu odigrati važnu ulogu na nekim skromnijim položajima. Mnoge žene su tako radile i još uvijek rade.” (Ellen G. White, *Isto*, str. 45,46)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Knjiga o Esteri ostavlja nas s nekim pitanjima na koja nemamo odgovor, posebno u vezi s njezinom ulogom na kraljevskom dvoru, premda je bila uzdignuta na položaj kraljice. Kako to možemo pomiriti s njezinom vjerom, i je li to uopće moguće?

2. Čuvene Esterine riječi: “Pa treba li da poginem, poginut ću” (Ester 4,16), odzvanjaju kroz stoljeća kao primjer vjernosti čak i pri suočavanju sa smrću. U kojem smislu te njezine riječi odražavaju ono s čim će se Božji narod suočiti u posljednjim danima, kada događaji pretkazani u 13. poglavlju Otkrivenja postanu stvarnost?

3. Razgovarajte u razredu o pitanju postavljenom na kraju odsjeka za ponedjeljak, je li katkad bolje ne otkrivati svoju vjeru. Vrijedi li to i za nas?

Dovršetak Božje misije

“Budući da će se ovo sve tako raspasti, kakvi sve onda morate biti svetim življenjem i pobožnošću dok očekujete dolazak dana Božjega!” (2. Petrova 3,11.12)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 1,1-7; 1. Petrova 2,9; Otkrivenje 14,6-12; Luka 11,23; 1. Timoteju 2,4; Otkrivenje 21,1-4.

Otkrivenje ispunjava naš um prizorima svršetka. U središtu knjige nalazi se sukob između Krista i Sotone. Sotona je izgubio vlast nad Zemljom i sada proganja one koji su ostali vjerni Bogu. Vrhunac knjige Isusov je povratak po svoju djecu — pravednike koji budu živi u tom trenutku i sve vjerne koji su umrli još od pada Adama i Eve. Ta knjiga govori i o uništenju Sotone i zlih ognjem, i o uspostavljanju Isusovog vječnog kraljevstva na novoj Zemlji.

Proučavatelji Otkrivenja s oduševljenjem istražuju i trude se prepoznati prorečene znakove i događaje koji su obilježili crkvenu povijest od prvog stoljeća do naših dana na svršetku vremena. I u pravu su što to čine.

Međutim, u posljednjoj pouci za ovo tromjesečje uvjerit ćemo se da je Otkrivenje zapravo evanđeosko djelo usredotočeno na Boga misionara koji nas poziva da budemo misionarska crkva. Naš poziv da svijetu objavljujemo “sadašnju istinu” trajat će sve dok se svaka osoba ne odluči za ili protiv Boga.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 243—249.

OTKRIVENJE — BOŽJA MISIJA ZA POSLJEDNJE VRIJEME

Početni redci Otkrivenja ukazuju čitatelju da ta knjiga govori o Božjoj misiji.

Pročitajte Otkrivenje 1,1-7. U čemu vidite dokaz da je Otkrivenje usredotočeno na Božju misiju na svršetku vremena?

.....

.....

Pošto je u prvim redcima otkriveno da je Isus izvor i žarište te knjige, u Otkrivenju 1,4.5 ukazuje se na sve tri Osobe Božanstva, koje zajedno rade na spašavanju ljudskih bića. Otac je vječni Bog — koji je bio, koji jest i koji će doći. Duh Sveti, koji moćno djeluje među crkvama u prvom stoljeću, spominje se po imenu. Ivan se zatim prisjeća Isusa Krista koji je “vjerni svjedok”, “prvorodenac od mrtvih” (Otkrivenje 1,5), i čije je ovaj planet legalno vlasništvo. Sotonin pokušaj da na Zemlji uspostavi svoje kraljevstvo, propao je. Osim Božje pobjede nad Sotonom, prolivena krv našeg Stvoritelja pere našu krivnju i sramotu.

Pročitajte Otkrivenje 1,6; 1. Petrova 2,9. Što označavaju titule koje se otkupljenima pripisuju u tim redcima?

.....

.....

Žarište Božje misije nije samo u tome da ljude koji srljaju u propast odvuče na sigurno. Božje spasenje nudi nam novo i časno zvanje jer se u nama obnavlja Božja slika. Kao otkupljeni, postajemo članovi kraljevske obitelji jer smo zahvaljujući Isusovoj prolivenoj krvi, krvno povezani s Kraljem svemira. Sada se kao pripadnici kraljevske obitelji pridružujemo njezinoj misiji za spasenje drugih ljudi. To nas čini svećenicima! Krist je svoju Crkvu osnovao kao “kraljevstvo”, a njezine članove postavio je za “svećenike”. Biti pripadnik tog kraljevstva znači biti svećenik.

U Otkrivenju 1,7 zapažamo žurnost misije — Isus dolazi i “zbog njega će proplakati svi” narodi jer su izgubljeni. Bog čezne za onima koji su otuđeni od Njega.

Dakle, Otkrivenje počinje Božjom misijom za ljude.

Bog nas nije samo stvorio, već nas je i otkupio, i to po nevjerovatnoj cijeni. Zašto bi nam ta istina trebala pružiti tako puno nade, bez obzira na naše trenutačne prilike?

VIJESTI TROJICE ANĐELA I MISIJA

Otkrivenje nam snažno i slikovito iznosi temu o velikoj borbi, možda najdramatičnije prikazanu u Otkrivenju 12,12: “Zato se veselite, nebesa i vi koji stanujete u njima. Jao vama, zemljo i more, jer je đavao sišao k vama s velikim gnjevom, svjestan da ima samo još malo vremena!” Teško je zamisliti da bi se išta u Svetom pismu moglo razumjeti bez motiva velike borbe, koja će svoj vrhunac dostići u posljednjim danima.

Pročitajte Otkrivenje 14,6-12. Što je ovdje opisano i kako su ti redci povezani s našom misijom i porukom?

.....

.....

.....

.....

Od presudne je važnosti za Božju misiju Božja poruka, Evanđelje. Ta poruka je u pravom smislu riječi misija. Svijet treba biti upozoren na ono što ga čeka, i svaki će čovjek morati donijeti izbor — izbor za život ili za smrt.

“Tko nije sa mnom, taj je protiv mene! Tko sa mnom ne sabire, taj prosipa.” (Luka 11,23) Što Isus ovdje kaže što se izravno odnosi na našu misiju?

.....

.....

Vijesti trojice anđela iz Otkrivenja 14 čine srž onoga što smo mi kao adventisti sedmoga dana pozvani da objavimo svijetu. Dvije teme su bitne, temeljne za tu vijest: “neprolazna Radosna vijest” (Otkrivenje 14,6) i obožavanje Stvoritelja. I u opisu svetih javljaju se također dvije teme: “Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa.” (Otkrivenje 14,12) Sve ostalo što radimo — koliko god dobra činimo pomažući ljudima — nikad ne smijemo izgubiti iz vida svoj poseban poziv i misiju — da izgubljenom svijetu pružimo nadu koja je dio “neprolazne Radosne vijesti”, i da upozorimo svijet na ono što će ga jednog dana snaći.

“Tko nije sa mnom, taj je protiv mene!” (Luka 11,23) Kako razumijete to što Isus ovdje kaže? Zašto bi nas te riječi trebale navesti da preispitamo gdje je naše srce?

ZAVRŠNA KRIZA

Isus je svojim učenicima, kao i nama, poručio: “Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše sve što sam vam zapovjedio! Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.” (Matej 28,19.20) To je Veliki nalog, a vijesti trojice anđela, koji upućuju poziv “svakom narodu i plemenu, jeziku i puku” (Otkrivenje 14,6), jednostavno su izraz Velikog naloga iz perspektive “sadašnje istine” (vidi 2. Petrova 1,12).

Pročitajte sljedeće tekstove: 1. Ivanova 4,8; 2. Petrova 3,9; 1. Timoteju 2,4; Postanak 12,3. Zašto su svi ljudi važni Bogu?

.....

.....

Kristova ljubav obuhvaća cijelo čovječanstvo ne isključujući nijednu skupinu ljudi. Nasuprot teologiji koja naučava da je Krist umro samo za neku predodređenu elitu, Biblija jasno kaže da je Krist umro za sve ljude bez obzira na rasu, etničku pripadnost ili bilo koji drugi čimbenik. Ako si ljudsko biće, Krist je umro za tebe. I točka. Jedino sporno pitanje koje se postavlja svakome od nas glasi: Kako ćemo odgovoriti na Njegovu smrt?

Kada se Isus vrati, postojat će samo dvije jasno razgraničene skupine ljudi — oni koji su se pokorili vlasti koju Sotona ostvaruje preko vjerskih i političkih ustanova, kao što je prikazano u 13. i 17. poglavlju Otkrivenja, i oni koji su se potpuno pokorili Isusu Kristu i čija se vjera ogleda u tome što drže “Božje zapovijedi” (Otkrivenje 14,12).

Ljudi su od početka imali dokaze o Bogu i o Njegovom putu pravednosti i ljubavi (Rimljanima 1,18-21). Zato će svima koji su živjeli u prošlim vijekovima biti suđeno na osnovi toga kako su surađivali s Bogom i kako su živjeli — bez obzira na to koliko su razumjeli ili nisu razumjeli (Rimljanima 2,11-16).

Ali u vrijeme svršetka dolazit će do sve većeg raslojavanja i sloboda savjesti se više neće poštovati. Ljudi će biti prisiljavani da se pridruže Sotoninoj strani. Zato postoji žurna potreba da se Evanđelje objavi i da se razotkriju ozbiljne vijesti o Sotoninim strategijama. A to je upravo ono čime se bave vijesti trojice anđela i što je cilj naše misije.

Zadržite se u mislima na činjenici da je Krist umro za vas osobno. Postoji li išta što bi vas moglo navesti na pomisao da neko vaše djelo, koliko god bilo loše, nije u potpunosti plaćeno Kristovom smrću na križu?

USPJEŠNOST MISIJE

Što znači uspjeh u misiji? Možemo doći u napast da pomislimo kako je to broj krštenja, velika crkva i visoka stopa rasta. Možda smatramo da se uspjeh sastoji u tome da istina prodre u svako pleme i svaku etničku skupinu na Zemlji, što možemo ubrzati upotrebom radija, interneta i televizije. Premda je sve to dobro, ipak moramo imati na umu ono što je Pavao poručio zajednici vjernih u Korintu: "Ja sam posadio, Apolon je zalio, ali je Bog činio da raste." (1. Korinćanima 3,6) Drugim riječima, mi moramo biti usmjereni na proces, a Bog će učiniti da raste.

Već smo zaključili da je cilj Božje misije da se svi izgubljeni ljudi na Zemlji spase tako što će postati odani Isusovi učenici, uključeni u Njegovu misiju.

Pročitajte sljedeće tekstove. Što nam oni govore o karakteru Isusovih sljedbenika?

2. Korinćanima 11,2

.....

Izaija 30,21; Ivan 10,27; 16,12.13

.....

2. Solunjanima 2,9-11; Hebrejima 3,12.13; 1. Ivanova 1,8

.....

1. Ivanova 1,9; Otkrivenje 7,14; 19,8

.....

Isusovi učenici ostaju čisti i odani Isusu kao što zaručnica treba biti čista pred svojim zaručnikom. Oni slijede Isusa koji ih vodi tihim i tankim glasom Duha Svetoga. To podrazumijeva i da će ih On voditi u misijskom radu za druge. Ti učenici nisu podlegli prijevari. Oni nisu zavedeni na stranputicu sumnjom, lažnim naukom ili nemoralom. I ne smatraju sebe moralno boljim u odnosu na druge. Uviđaju da su nesavršeni i da im je potrebna Božja milost i milost koja čisti dušu. Pošto su svjesni toga, oni su također otvoreni za ukore i savjete drugih vjernika. Uspjeh u misiji dovodi do stvaranja takve vrste učenika.

Što znači biti "čista djevica" pred Kristom (vidi 2. Korinćanima 11,2)? Kako mi, grešnici, možemo biti takvi pred Bogom i upućivati druge da postanu neporočni pred Kristom?

ZAVRŠENA MISIJA

Pročitajte Otkrivenje 21,1-4; 21,22-22,5. Koji je prizor ovdje opisan?

.....

.....

Kakav će raj biti nova Zemlja! Smrti i grijeha više neće biti, a Sotona i zlo bit će uništeni. Srest ćemo se sa svojim Spasiteljem punim ljubavi i ponovno se spojiti sa voljenima. Nova Zemlja bit će naseljena predstavnicima svih etničkih i jezičnih skupina.

Odjel za misiju Generalne konferencije donio je mjerila prema kojima se utvrđuje je li neka skupina ljudi dosegnuta ili nije. "Dosegnuta skupina" ima odgovarajući broj vjernika i potrebna sredstva za učinkovito svjedočenje ostatku skupine bez potrebe za pomoći izvana. To znači da održava bogoslužja, da posjeduje Biblije i drugu literaturu na materinskom jeziku i da postoje domaći crkveni vođe koji mogu svjedočiti ostatku populacije bez pomoći prevoditelja.

"Nedosegnuta skupina" nema autohtonu zajednicu vjerujućih adventista s odgovarajućim brojem članova i potrebnim sredstvima za učinkovito svjedočenje svojoj zajednici bez pomoći sa strane.

Svaka mjesna crkva i konferencija moraju odrediti koje su to skupine u njihovom društvu koje treba dosegnuti. Sada je pravo vrijeme da se ulaže u Božju misiju stvaranja učenika među svim ljudima kako bismo ubrzali povratak našeg Spasitelja i na kraju živjeli sa svima njima na novom Nebu i novoj Zemlji koji su nam obećani.

Izazov: Kako vi ubrzavate Kristov povratak? Sijete li sjeme nade u srca onih koji trebaju čuti Radosnu vijest? "Zalijevate" li nove vjernike pomažući im da nauče što znači živjeti u odanosti i poslušnosti Kristu? Molite se za prilike da ljudima s vaše liste svakodnevnih molitava prenesete obećanje o novoj Zemlji.

Dodatni izazov: Neki od vaših "učenika" možda su spremni prihvatiti Krista. To podrazumijeva pridruživanje crkvi ili skupini vjernika. Stavite se na njihovo mjesto i zamislite da prvi put prisustvujete bogoslužju u svojoj crkvi. Kakvo bi to iskustvo bilo? Koliko je vaša crkva spremna da primi i poučava nove ljude? Jeste li otvoreni za osnivanje novih skupina vjernika, a ne samo za podupiranje svoje već postojeće crkve? Osmislite strategiju za jačanje u onim područjima u kojima ste slabi. Upoznajte crkveno vodstvo sa svojim razmišljanjima i surađujte s njima na provođenju plana da postanete crkva koja stvara učenike.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Veliki plan otkupljenja donosi potpunu obnovu Božje naklonosti prema svijetu. Obnovljeno je sve što je izgubljeno zbog grijeha. Otkupljen je ne samo čovjek, već i Zemlja da bude vječno prebivalište poslušnih. Sotona se šest tisuća godina borio da Zemlju zadrži u svom vlasništvu. A sada je ostvaren Božji prvobitni cilj stvaranja. ‘Ali će od njih kraljevstvo preuzeti Sveci Svevišnjega, i oni će ga posjedovati za vijeke vjekova.’ (Daniel 7,18)” (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 277,278; u izvorniku 342)

Ali prije nego što to postane stvarnost, naša je dužnost da surađujemo s Bogom u Njegovoj misiji i dopremo do svijeta s porukom upozorenja, kako bi je ljudi mogli prihvatiti i uzeti udjela u Božjem obećanju o novom stvaranju.

“Želim vidjeti veliko mnoštvo radnika u djelu za one koji nisu upoznati s razlozima naše vjere. Mnogi su primili veliko svjetlo slušajući vijesti trojice anđela, i sada bi trebali objavljivati te vijesti u svim dijelovima svijeta. Želim obaviti svoj dio i pripremiti put drugima koji nose svjetlo istine. Neka nam Gospodin pomogne da obučemo Njegov oklop. Vjerni se trebaju udružiti u tom svečanom djelu iznošenja posljednjeg upozorenja svijetu.” (Ellen G. White, *Letter* 390, 1907. — neobjavljeno pismo)

Tijekom ovog tromjesečja proučavali smo različite aspekte Božje misije i moguće probleme u vezi s njom. Ovog smo tjedna završili našu temu istraživanjem ključeva koje nam pruža Otkrivenje da bismo spoznali kako izgleda obnovljeni odnos s Bogom, a vrhunac te knjige je viđenje ostvarene misije — novog stvaranja i obnovljene Zemlje. Premda je činjenica da će trenutak uništenja grijeha i patnji biti najstrašnije vrijeme u povijesti Zemlje, Bog nam daje uvid u ono što će se događati nakon tih dana i pruža nam utjehu i ohrabrenje obećanjem da će Zemlja biti obnovljena.

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Što je “neprolazna Radosna vijest”? Zašto je ona “neprolazna”? I zašto to učenje mora biti temelj naše misije?

2. Zašto stavljamo takav naglasak na vijesti trojice anđela? Kako odgovarate na tvrdnju da bismo se trebali usredotočiti na Isusa, a ne na nešto, navodno, tako “negativno” kao što su te vijesti koje uključuju neka vrlo snažna upozorenja?

3. Kako vam je ovo tromjesečje pomoglo da bolje razumijete ne samo važnost misije, već i kako biste se vi i vaša crkva mogli na bolji način uključiti u nju, na što ste i pozvani?

Gospodin Slave

1	N Efežanima 5,18	Izvor života
2	P Luka 22,15	Pravo pashalno Janje
3	U Luka 2,11	Dijete iz Nazareta
4	S 1. Ivanova 5,11	Gospodin života
5	Č Psalam 16,11	Izvor sveg zadovoljstva
6	P Psalam 25,12	Jedini siguran Vodič
7	S Psalam 18,3	Zaštitnik
8	N Ivan 6,14	Prorok iz Galileje
9	P 1. Ivanova 3,5	Pravednik
10	U Otkrivenje 5,13	Dragi Spasitelj
11	S Efežanima 2,8	Otkupitelj i Izbavitelj svojega naroda
12	Č 1. Samuelova 2,2	Vječna Stijena spasenja
13	P 1. Korinćanima 1,24	Mudriji od Salomona
14	S Matej 2,11	Novorođeni Kralj
15	N Djela 4,11	Odbačeni kamen
16	P Matej 4,23	Knez života
17	U Ivan 5,40	Jedini izvor pomoći
18	S Izaija 46,4	Održavatelj ljudskog roda
19	Č Psalam 73,24	Predivni Savjetnik
20	P 1. Ivanova 4,20	Nevidljivi
21	S 1. Petrova 1,18.19	Nebeski Prvenac
22	N Otkrivenje 2,1	Pravi Stražar u Gospodnjem domu
23	P Luka 4,8	Zakoniti Vladar
24	U Ivan 8,2	Divni Učitelj
25	S Ivan 17,3	NeiscrpnI Izvor
26	Č Ivan 11,48	Gospodin slave
27	P Jakov 1,17	Onaj od koga potječe sve dobro
28	S Ivan 1,18	Vječni um
29	N Matej 26,38	Pečat obećanja
30	P 1. Ivanova 1,9	Spasitelj koji oprašta grijeha
31	U Ivan 1,17	Branitelj istine

Beskonačni Pomoćnik

1	S	Luka 4,15	Riječi Kralja i Učitelja
2	Č	Matej 16,18	Stijena Izraelovog spasenja
3	P	Zaharija 10,1	Izvor svakog duhovnog rasta
4	S	Luka 4,18	Očekivani Oslobođitelj
5	N	Ivan 8,46	Nevini Otkupitelj
6	P	Izaija 53,3	Čovjek boli
7	U	Izaija 42,4	Knez Emanuel
8	S	Luka 18,7	Uzor
9	Č	Kološanima 1,17	Veliko središte
10	P	Marko 6,31	Darovatelj odmora
11	S	Hebrejima 11,27	Nevidljivi
12	N	Matej 25,6	Kralj nad kraljevima
13	P	Matej 4,16	Sunce Pravednosti
14	U	Hebrejima 3,4	Veliki Graditelj
15	S	Ivan 5,22	Onaj koji je bez krivnje
16	Č	Ponovljeni zakon 1,17	Veći od Mojsija
17	P	Hebrejima 4,15	Knez Neba
18	S	Izreke 17,3	Onaj koji pročišćava
19	N	Malahija 3,17	Božji Izaslanik
20	P	Ivan 13,14	Sluga svima
21	U	1. Korinćanima 1,19	Božanski Učitelj
22	S	Psalam 103,13	Suosjećajni Posrednik
23	Č	Matej 26,39	Jamac za grešni svijet
24	P	Marko 9,22	Suosjećajni Spasitelj
25	S	Zaharija 2,8	Najdraži Ljubljeni
26	N	Matej 12,8	Gospodar subote
27	P	Psalam 147,5	Beskonačni Pomoćnik
28	U	Brojevi 24,5.6	Izraelov kralj
29	S	1. Ivanova 1,5	Svjetlost Sunca, Mjeseca i zvijezda
30	Č	Otkrivenje 15,3	Kralj naroda

Osobni Spasitelj

1	P 1. Ivanova 3,3	Beskrajna čistoća
2	S 2. Postanak 16,13	Svjedok
3	N Ivan 1,10	Nebeski Posjetitelj
4	P Brojevi 21,9	Velika Žrtva za grijeh
5	U 2. Korinćanima 8,9	Sličan sinovima čovječjim
6	S Ivan 10,30	Vladar Neba
7	Č Efežanima 2,20.21	Pravi Temelj
8	P 1. Petrova 5,10	Božji Sin
9	S Ivan 17,24	Zagovornik na Nebu
10	N 1. Petrova 2,6	Oslonac
11	P Otkrivenje 22,17	Veliki Liječnik ljudske bijede
12	U Ivan 6,63	Izvor nepogrešive mudrosti
13	S Izreke 15,3	Stražar
14	Č 1. Ivanova 2,2	Knez onih koji stradaju
15	P Otkrivenje 3,19.20	Gost
16	S Ivan 1,30	Obećani
17	N Ivan 1,14	Začetnik svake istine
18	P Filipljanima 3,10	Otkupitelj
19	U Izaija 41,10	Sigurni Pomoćnik
20	S Izreke 30,5	Pravi Tumač
21	Č Luka 9,56	Neizrecivi dar
22	P Galaćanima 3,27	Osobni Spasitelj
23	S Ivan 8,10	Bezgrešni
24	Hebrejima 4,12	Najmudriji Učitelj
25	P Hebrejima 7,14	Obećani Potomak
26	U Psalam 103,19	Zakoniti Kralj
27	S Otkrivenje 13,8	Božje Janje bez mane
28	Č Ivan 12,35	Izvor svjetla
29	P Izreke 18,10	NeiscrpnI Izvor snage
30	S 1. Korinćanima 15,47	Drugi Adam
31	N Rimljanima 6,23	Jamac za ljudski rod

VEČERNJE BOGOSLUŽJE U OBITELJI

LISTOPAD	STUDENI	PROSINAC
1. Psalam 84.	1. Psalam 107,1-22	1. Psalam 129.
2. Psalam 85.	2. Psalam 107,23-43	2. Psalam 130.
3. Psalam 86.	3. Psalam 108.	3. Psalam 131.
4. Psalam 87.	4. Psalam 109,1-19	4. Psalam 132.
5. Psalam 88.	5. Psalam 109,20-31	5. Psalam 133.
6. Psalam 89,1-15	6. Psalam 110.	6. Psalam 134.
7. Psalam 89,16-30	7. Psalam 111.	7. Psalam 135.
8. Psalam 89,31-53	8. Psalam 112.	8. Psalam 136.
9. Psalam 90.	9. Psalam 113.	9. Psalam 137.
10. Psalam 91.	10. Psalam 114.	10. Psalam 138.
11. Psalam 92.	11. Psalam 115.	11. Psalam 139,1-12
12. Psalam 93.	12. Psalam 116.	12. Psalam 139,13-24
13. Psalam 94.	13. Psalam 117.	13. Psalam 140.
14. Psalam 95.	14. Psalam 118.	14. Psalam 141.
15. Psalam 96.	15. Psalam 119,1-24	15. Psalam 142.
16. Psalam 97.	16. Psalam 119,25-48	16. Psalam 143.
17. Psalam 98.	17. Psalam 119,49-80	17. Psalam 144,1-11
18. Psalam 99.	18. Psalam 119,81-96	18. Psalam 144,12-15
19. Psalam 100.	19. Psalam 119,97-136	19. Psalam 145.
20. Psalam 101.	20. Psalam 119,137-160	20. Psalam 146.
21. Psalam 102,1-12	21. Psalam 119,161-176	21. Psalam 147.
22. Psalam 102,13-29	22. Psalam 120.	22. Psalam 148.
23. Psalam 103.	23. Psalam 121.	23. Psalam 149.
24. Psalam 104,1-18	24. Psalam 122.	24. Psalam 150.
25. Psalam 104,19-35	25. Psalam 123.	25. Psalam 1.
26. Psalam 105,1-15	26. Psalam 124.	26. Psalam 2.
27. Psalam 105,16-32	27. Psalam 125.	27. Psalam 3.
28. Psalam 105,33-45	28. Psalam 126.	28. Psalam 4.
29. Psalam 106,1-15	29. Psalam 127.	29. Psalam 5.
30. Psalam 106,16-33	30. Psalam 128.	30. Psalam 6.
31. Psalam 106,34-48		31. Psalam 7.

ČITANJE BIBLIJE REDOM

LISTOPAD

1. Mihej 1-4
2. Mihej 5-7
3. Nahum 1-3
4. Habakuk 1-3
5. Sefanija 1-3
6. Hagaj 1-2
7. Zaharija 1-4

8. Zaharija 5-8
9. Zaharija 9-11
10. Zaharija 12-14
11. Malahija 1-3
12. Matej 1-3
13. Matej 4-7
14. Matej 8-10

15. Matej 11-13
16. Matej 14-16
17. Matej 17-19
18. Matej 20-22
19. Matej 23-25
20. Matej 26-28
21. Marko 1-3

22. Marko 4-7
23. Marko 8-10
24. Marko 11-13
25. Marko 14-16
26. Luka 1-3
27. Luka 4-7
28. Luka 8-10

29. Luka 11-14
30. Luka 15-16
31. Luka 17-18

STUDENI

1. Luka 19-21
2. Luka 22-24
3. Ivan 1-3
4. Ivan 4-6

5. Ivan 7-9
6. Ivan 10-12
7. Ivan 13-15
8. Ivan 16-18
9. Ivan 19-21
10. Djela 1-3
11. Djela 4-6

12. Djela 7-10
13. Djela 11-13
14. Djela 14-16
15. Djela 17-19
16. Djela 20-22
17. Djela 23-25
18. Djela 26-28

19. Rimljanima 1-3
20. Rimljanima 4-7
21. Rimljanima 8-10
22. Rimljanima 11-13
23. Rimljanima 14-16
24. 1. Korinć. 1-3
25. 1. Korinć. 4-7

26. 1. Korinć. 8-10
27. 1. Korinć. 11-13
28. 1. Korinć. 14-16
29. 2. Korinć. 1-3
30. 2. Korinć. 4-6

PROSINAC

1. 2. Korinć. 7-10
2. 2. Korinć. 11-13

3. Galaćanima 1-3
4. Galaćanima 4-6
5. Efežanima 1-6
6. Filipljanima 1-4
7. Kološanima 1-4
8. 1. Solunj. 1-5
9. 2. Solunj. 1-3

10. 1. Timoteju 1-6
11. 2. Timoteju 1-4
12. Titu i Filemonu
13. Hebrejima 1-3
14. Hebrejima 4-6
15. Hebrejima 7-9
16. Hebrejima 10-13

17. Jakov 1-3
18. Jakov 4-5
19. 1. Petrova 1-5
20. 2. Petrova 1-3
21. 1. Ivanova 1-2
22. 1. Ivanova 4-5
23. 2. i 3. Ivanova

24. Judina poslanica
25. Otkrivenje 1-3
26. Otkrivenje 4-6
27. Otkrivenje 7-9
28. Otkrivenje 10-12
29. Otkrivenje 13-15
30. Otkrivenje 16-19

31. Otkrivenje 20-22

ČITANJE BIBLIJE REDOM — JEDNO POGLAVLJE DNEVNO

LISTOPAD

1. Psalam 143
2. Psalam 144
3. Psalam 145
4. Psalam 146
5. Psalam 147
6. Psalam 148
7. Psalam 149

8. Psalam 150
9. Izreke 1
10. Izreke 2
11. Izreke 3
12. Izreke 4
13. Izreke 5
14. Izreke 6

15. Izreke 7
16. Izreke 8
17. Izreke 9
18. Izreke 10
19. Izreke 11
20. Izreke 12
21. Izreke 13

22. Izreke 14
23. Izreke 15
24. Izreke 16
25. Izreke 17
26. Izreke 18
27. Izreke 19
28. Izreke 20

29. Izreke 21
30. Izreke 22
31. Izreke 23

STUDENI

1. Izreke 24
2. Izreke 25
3. Izreke 26
4. Izreke 27

5. Izreke 28
6. Izreke 29
7. Izreke 30
8. Izreke 31
9. Propovjednik 1
10. Propovjednik 2
11. Propovjednik 3

12. Propovjednik 4
13. Propovjednik 5
14. Propovjednik 6
15. Propovjednik 7
16. Propovjednik 8
17. Propovjednik 9
18. Propovjednik 10

19. Propovjednik 11
20. Propovjednik 12
21. Pjesma 1
22. Pjesma 2
23. Pjesma 3
24. Pjesma 4
25. Pjesma 5

26. Pjesma 6
27. Pjesma 7
28. Pjesma 8
29. Izaija 1
30. Izaija 2

PROSINAC

1. Izaija 3
2. Izaija 4

3. Izaija 5
4. Izaija 6
5. Izaija 7
6. Izaija 8
7. Izaija 9
8. Izaija 10
9. Izaija 11

10. Izaija 12
11. Izaija 13
12. Izaija 14
13. Izaija 15
14. Izaija 16
15. Izaija 17
16. Izaija 18

17. Izaija 19
18. Izaija 20
19. Izaija 21
20. Izaija 22
21. Izaija 23
22. Izaija 24
23. Izaija 25

24. Izaija 26
25. Izaija 27
26. Izaija 28
27. Izaija 29
28. Izaija 30
29. Izaija 31
30. Izaija 32

31. Izaija 32

POČECI SUBOTA U LISTOPADU, STUDENOM I PROSINACU 2023.

MJESTO	LISTOPAD				STUDENI				PROSINAC				
	7.10.	14.10.	21.10.	28.10.	4.11.	11.11.	18.11.	25.11.	2.12.	9.12.	16.12.	23.12.	30.12.
Beli Manastir	18.22	18.09	17.56	17.45	16.35	16.26	16.17	16.11	16.07	16.04	16.04	16.05	16.10
Biograd	18.35	18.23	18.11	18.01	16.51	16.43	16.35	16.29	16.25	16.23	16.23	16.25	16.29
Bjelovar	18.29	18.16	18.04	17.52	16.43	16.33	16.25	16.18	16.14	16.11	16.11	16.13	16.17
Borovo	18.21	18.08	17.56	17.44	16.35	16.25	16.17	16.11	16.07	16.04	16.04	16.05	16.10
Brač	18.31	18.19	18.07	17.56	16.47	16.39	16.31	16.26	16.22	16.19	16.19	16.22	16.26
Cres	18.39	18.26	18.14	18.03	16.53	16.44	16.36	16.30	16.26	16.23	16.23	16.25	16.29
Crikvenica	18.38	18.25	18.13	18.01	16.52	16.42	16.34	16.28	16.23	16.21	16.20	16.23	16.26
Čakovec	18.30	18.17	18.04	17.52	16.42	16.32	16.24	16.17	16.12	16.10	16.09	16.11	16.15
Dalj	18.21	18.08	17.56	17.44	16.35	16.25	16.17	16.11	16.06	16.04	16.03	16.05	16.09
Daruvar	18.27	18.14	18.02	17.50	16.40	16.31	16.23	16.16	16.11	16.09	16.09	16.11	16.15
Delnice	18.38	18.25	18.13	18.01	16.51	16.41	16.34	16.27	16.23	16.20	16.20	16.22	16.26
Dubrovnik	18.25	18.13	18.02	17.51	16.43	16.34	16.26	16.21	16.17	16.16	16.16	16.17	16.22
Dugi Otok	18.36	18.23	18.12	18.01	16.52	16.43	16.35	16.29	16.25	16.22	16.22	16.24	16.28
Đakovo	18.22	18.10	17.58	17.46	16.36	16.26	16.19	16.12	16.08	16.05	16.05	16.07	16.11
Garešnica	18.29	18.16	18.04	17.52	16.43	16.33	16.25	16.19	16.14	16.11	16.11	16.13	16.17
Gospić	18.35	18.23	18.11	17.59	16.50	16.41	16.33	16.27	16.23	16.20	16.20	16.22	16.26
Grubišno Polje	18.27	18.14	18.02	17.50	16.40	16.31	16.23	16.16	16.11	16.09	16.09	16.11	16.15
Hvar	18.32	18.19	18.08	17.57	16.48	16.40	16.32	16.26	16.22	16.20	16.20	16.22	16.26
Ilok	18.19	18.06	17.53	17.42	16.32	16.23	16.15	16.08	16.04	16.01	16.01	16.03	16.07
Karlovac	18.34	18.21	18.09	17.57	16.47	16.38	16.30	16.23	16.19	16.16	16.16	16.18	16.22
Knin	18.31	18.19	18.07	17.56	16.47	16.38	16.30	16.24	16.20	16.17	16.17	16.20	16.23
Koprivnica	18.29	18.16	18.03	17.51	16.41	16.31	16.23	16.16	16.11	16.09	16.08	16.11	16.14
Korčula	18.29	18.17	18.05	17.55	16.46	16.37	16.30	16.25	16.20	16.19	16.19	16.21	16.25
Kornat	18.35	18.23	18.12	18.01	16.52	16.43	16.35	16.29	16.25	16.23	16.23	16.25	16.29
Krapina	18.33	18.20	18.07	17.55	16.45	16.35	16.27	16.20	16.16	16.13	16.13	16.14	16.19
Križevci	18.30	18.17	18.04	17.52	16.42	16.32	16.24	16.17	16.13	16.10	16.10	16.11	16.16
Krk	18.38	18.25	18.13	18.02	16.52	16.43	16.35	16.28	16.24	16.22	16.21	16.23	16.27
Kutina	18.29	18.17	18.04	17.53	16.43	16.34	16.25	16.19	16.14	16.12	16.12	16.14	16.18
Lastovo	18.31	18.19	18.08	17.57	16.48	16.40	16.32	16.27	16.23	16.21	16.22	16.23	16.28
Lipik	18.27	18.14	18.02	17.50	16.41	16.31	16.23	16.17	16.12	16.10	16.10	16.11	16.16
Lošinj	18.39	18.26	18.14	18.03	16.54	16.44	16.37	16.31	16.26	16.24	16.24	16.26	16.30
Makarska	18.28	18.16	18.05	17.54	16.45	16.36	16.29	16.23	16.19	16.17	16.17	16.19	16.23
Maruševac	18.31	18.17	18.05	17.53	16.43	16.33	16.25	16.18	16.13	16.10	16.10	16.12	16.16
Metković	18.27	18.15	18.04	17.53	16.44	16.35	16.28	16.22	16.18	16.16	16.16	16.18	16.22

POČECI SUBOTA U LISTOPADU, STUDENOM I PROSINCU 2023.

MJESTO	LISTOPAD				STUDENI				PROSINAC				
	7.10.	14.10.	21.10.	28.10.	4.11.	11.11.	18.11.	25.11.	2.12.	9.12.	16.12.	23.12.	30.12.
Mljet	18.28	18.16	18.05	17.54	16.45	16.37	16.29	16.24	16.20	16.18	16.18	16.20	16.25
Nišice	18.23	18.10	17.58	17.46	16.37	16.27	16.19	16.13	16.08	16.05	16.05	16.07	16.11
Nova Gradiška	18.26	18.14	18.01	17.50	16.40	16.31	16.23	16.16	16.12	16.10	16.09	16.11	16.15
Novska	18.29	18.16	18.04	17.52	16.43	16.33	16.25	16.19	16.14	16.12	16.11	16.14	16.17
Opatija	18.38	18.26	18.14	18.02	16.52	16.43	16.35	16.28	16.24	16.22	16.21	16.23	16.27
Osijek	18.22	18.09	17.56	17.45	16.35	16.26	16.17	16.11	16.07	16.04	16.04	16.06	16.10
Otočac	18.35	18.23	18.11	17.59	16.50	16.41	16.33	16.26	16.22	16.20	16.20	16.22	16.26
Pag	18.36	18.23	18.11	18.00	16.51	16.41	16.34	16.28	16.23	16.21	16.21	16.23	16.27
Pakrac	18.27	18.14	18.02	17.50	16.41	16.31	16.23	16.17	16.12	16.10	16.09	16.11	16.16
Pelješac	18.28	18.16	18.05	17.54	16.45	16.37	16.29	16.24	16.20	16.18	16.18	16.20	16.24
Petrinja	18.31	18.18	18.05	17.54	16.44	16.35	16.27	16.20	16.16	16.13	16.13	16.15	16.19
Ploče	18.28	18.16	18.04	17.53	16.44	16.35	16.28	16.22	16.19	16.16	16.17	16.19	16.23
Poreč	18.42	18.29	18.17	18.05	16.56	16.46	16.38	16.32	16.28	16.25	16.25	16.27	16.31
Požega	18.26	18.13	18.01	17.49	16.40	16.30	16.22	16.16	16.11	16.08	16.08	16.10	16.14
Pula	18.42	18.29	18.17	18.06	16.56	16.47	16.40	16.33	16.29	16.26	16.26	16.28	16.32
Rab	18.38	18.26	18.13	18.02	16.53	16.44	16.36	16.29	16.25	16.23	16.23	16.25	16.29
Rijeka	18.38	18.26	18.13	18.02	16.52	16.43	16.35	16.28	16.23	16.21	16.21	16.23	16.27
Rovinj	18.42	18.29	18.17	18.05	16.56	16.46	16.38	16.32	16.28	16.25	16.25	16.27	16.31
Sinj	18.31	18.19	18.07	17.56	16.47	16.38	16.31	16.25	16.21	16.19	16.19	16.21	16.25
Sisak	18.31	18.17	18.05	17.54	16.44	16.35	16.26	16.20	16.16	16.13	16.13	16.15	16.19
Slatina	18.26	18.13	18.01	17.49	16.39	16.29	16.21	16.15	16.10	16.08	16.07	16.10	16.13
Slavonski Brod	18.23	18.11	17.58	17.47	16.37	16.28	16.20	16.13	16.09	16.07	16.07	16.08	16.13
Slunj	18.34	18.22	18.09	17.58	16.48	16.38	16.31	16.24	16.20	16.17	16.17	16.19	16.23
Split	18.31	18.19	18.08	17.57	16.48	16.39	16.32	16.26	16.22	16.20	16.20	16.22	16.26
Šibenik	18.35	18.23	18.11	18.01	16.51	16.43	16.35	16.29	16.25	16.23	16.23	16.25	16.29
Varaždin	18.30	18.17	18.04	17.52	16.42	16.32	16.24	16.17	16.13	16.10	16.10	16.11	16.16
Vinkovci	18.22	18.09	17.56	17.45	16.35	16.26	16.18	16.11	16.07	16.04	16.04	16.06	16.10
Virovitica	18.26	18.13	18.01	17.49	16.40	16.30	16.22	16.16	16.11	16.08	16.08	16.10	16.14
Vis	18.32	18.20	18.09	17.58	16.49	16.40	16.33	16.28	16.23	16.21	16.22	16.23	16.28
Vukovar	18.21	18.08	17.56	17.44	16.35	16.25	16.17	16.11	16.06	16.04	16.04	16.05	16.10
Zadar	18.35	18.23	18.11	18.00	16.51	16.41	16.34	16.28	16.24	16.22	16.22	16.23	16.28
Zagreb	18.33	18.20	18.08	17.56	16.46	16.37	16.28	16.22	16.17	16.15	16.14	16.17	16.20
Županja	18.22	18.09	17.57	17.46	16.36	16.26	16.19	16.12	16.08	16.05	16.05	16.07	16.11

(Vremena u ovoj tablici navedena su po zimskom računanju)

Posredničke molitve

Moj molitveni popis:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Moja molitvena iskustva:

.....

.....

.....

.....

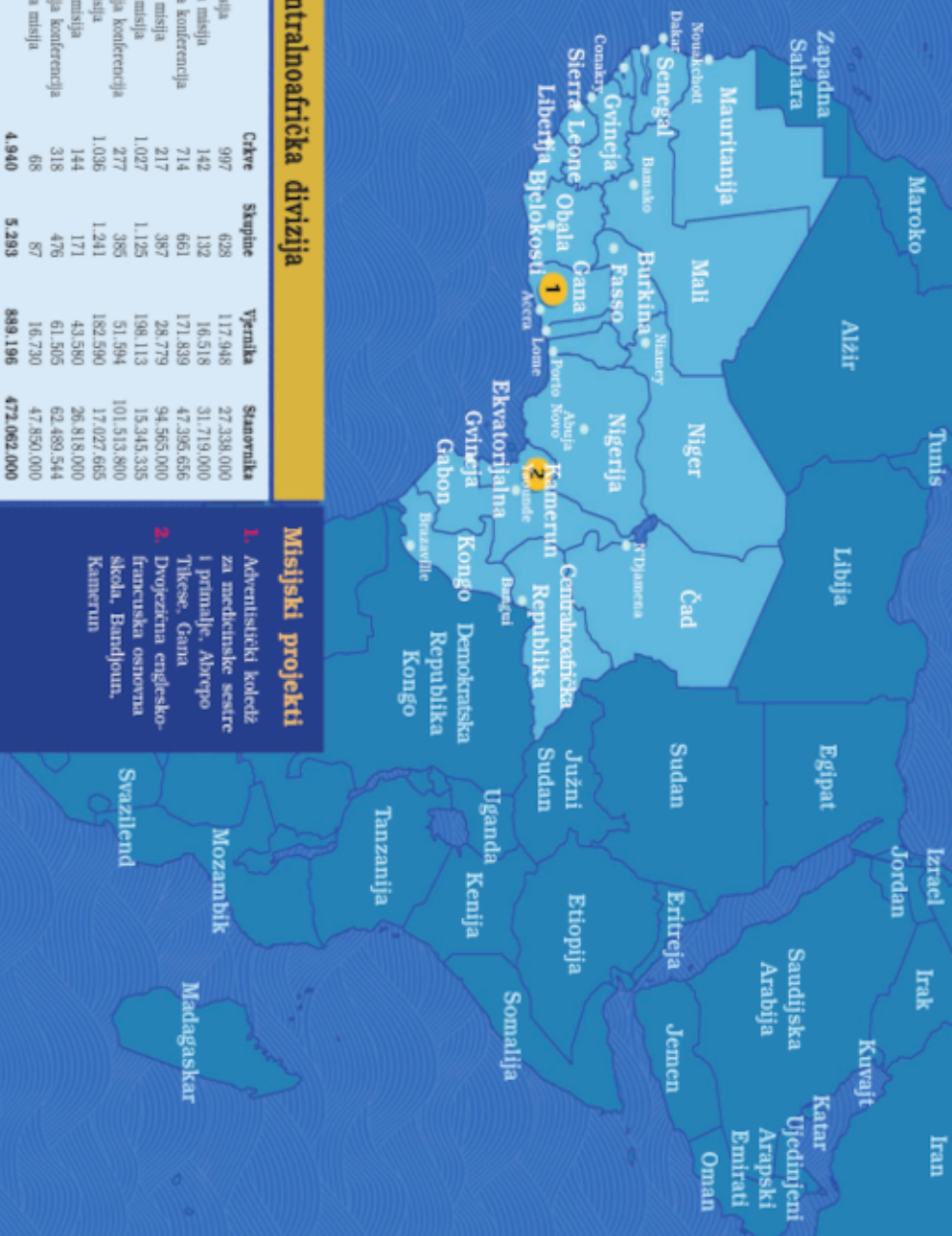
.....

.....

.....

.....

“Dio je Božjeg plana da nam kao odgovor na molitvu vjere dade ono što nam ne bi dao da Ga nismo molili.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 415) “Razvijajte naviku da razgovarate sa Spasiteljem. ... Neka se vaše srce uvijek diže u tihoj molitvi za pomoć, za svjetlost, za snagu, za mudrost. Neka svaki vaš dah bude molitva.” (Ellen G. White, *Služba liječenja*, str. 328)

Zapadna centralnoafrička divizija

Misijiski projekti

1. Adventistični koležji za medeninske sestre I primorje, Abiripo Tikese, Gana
2. Dvojzčna angleško-francoska osnovna šola, Bandjoun, Kamerun

Držje	Čkve	Škarpine	Vernika	Štanovnika
Kamerunska unija misija	907	628	117.948	27.338.000
Centralnoafriška unija misija	142	132	16.518	31.719.000
Istočnoafriška unija konferencija	714	661	171.839	47.395.656
Istočnoafriška unija misija	217	387	28.779	94.565.000
Sivernoafriška unija misija	1.027	1.125	198.113	15.345.335
Sivernoafriška unija konferencija	277	385	51.894	101.513.800
Juznoafriška unija misija	1.036	1.241	182.590	17.027.665
Zapadnoafriška unija misija	144	171	43.580	26.818.000
Zapadnoafriška unija konferencija	318	476	61.505	62.489.544
Zapadnoafriška unija misija	68	87	18.730	47.850.000
Ukupno	4.340	5.293	889.196	472.062.000